

پیکه نینی گه دا

پیکه نینی گه دا

کورتہ چیرۆک

حەسەنی قزنجی

دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوهی ئاراس

هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیتت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

حه‌سه‌نی قزلجی
بێکه‌نینه‌ی گه‌دا - کورته‌ چیرۆک
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٠٣٨
چاپی سێهه‌م ٢٠١٠
تیریز: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه‌ گشتیه‌کان ٧٧١ - ٢٠١٠
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کره‌م
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
پیتکاری: سه‌یران عه‌بدوڵا
هه‌له‌بژیری: تریسکه‌ ئه‌حمه‌د حه‌مید
رینووسی به‌گرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

پیشہ کی چابی دوہم

حسہنی قزلی، یہ کیچکے لہ بنووس و چیرۆکنووسہ بہناویانگہکانی کورد و ہەر لہ سەردەمی کۆماری مەھابادەوہ کہ لہ رۆژنامە و کۆوارەکانیدا کاری دەکرد تا ئەم دواییہ کہ کەوتە بەر شالۆی زەبروزەنگی رێژی می کۆنەپەرست و خوینخۆر و فاشست مەشرەبی ولاتەکە، ہەر ئەوہندە دەرفەتییکی دەسگیر بووی، قەلەمی لہ نووسینی وتاری سیاسی و ئەدەبی و پۆشنیری و چیرۆکی ریاالیستی و ەرگیرانی ئەدەبی پێشکەوتخواری جیہانی کۆل نەبووہ.

لہ پاش زیندەبەچالکردنی کۆماری مەھاباد و ەیرشی راوہدوونانی ئازادبخووانانی ئەو مەلەبەندە، کاک حسەن پەنای ەینایە بەر براکانی کوردستانی عێراقی و تا چەند سالی ش پاش شۆرشی چوارەدی تەمووز لہ سولەیمانی و دیہاتی دەورویشتی و لہ ەلەبجە و لہ بەغدا بەسەری بردووہ و لہ گەل سەرکەوتنی شۆرشدا ئەویش وەک بنووسە نیشتمانپەرورە کوردەکانی تر بەگەرم کەوتە نووسین و ەرگیران و بلاوکردنەوہ لہ پیناوی سەرخستن و چەسپاندنی بیروباوہری ئازادی و دیموکراسی و پێشکەوتندا.

بەلام زۆری نەخایاند لہ گەل گۆرانی رێبازی ئەو شۆرشەدا، جی بە حسەنی قزلیجیش لہق بوو و لہ عێراق وەدەر نرا. ئیتر تا رووخانی رێژی می نۆکەر و کۆنەپەرستی شا، لہ ئەوروپا دەژیا. بەلام بە درێزایی ئەو سالانە ی ئەوروپاشی لہ گەل رۆژنامە و کۆوارە کوردییەکانی عێراقدا ہەر ھاوکاری کردووہ و بۆی نووسیون و تەنانەت ئەم کۆمەلە چیرۆکە ی وا ئیستا بۆ دووہمین جار بلاو دەکرتنەوہ، زۆریان لہ پێشدا لہ رۆژنامە و کۆوارە کوردییەکانی عێراقدا بلاو کراونەتەوہ و پاشانیش ہەر لہ عێراق کراون بە کتیب و بە کۆمەل بلاو کراونەتەوہ.

ئىمە لەگەل بۆلۈكردنەوھى دووھمىن جارى بە كۆمەلى ئەم چىرۆكە رىاليستىيە ميللىيانەى كاك حەسەندا كە نمونەى چىرۆكى راستەقىنەى بەئامانج و گەلپەرورن، گەفتى ئەوھش بە خوئندەواران دەدەين كە ھەول بەدەين ھەر دوا بەدواى بۆلۈبوونەوھى ئەم كۆمەلە، چىرۆكەكانى ترى و چىرۆكە ۋەرگىپراۋەكان و وتارەكانىشى كە لە پاش شۆرشى تەموزەوھ تا گەرانەوھى بۆ نىشتەمان لە رۆژنامە و كۆۋارەكانى عىراقدا بۆلۈى كىردوونەتەوھ، لە بەرگىكى تردا پىشكىشى خوئندەوارانى ئازىزى كوردىان بگەين.*

ئىمە كە ئىستا ئەم چەند دېرە دەنووسىن نازانين ئاخۆ كاك حەسەن ماوھ، ۋەك بەھىۋاين، يان لەئىر قامچى و حەيزەرانى جەندرمە پىاوخۆرەكانى رۆژمى دىندە و كۆنەپەستى ئىراندا، گىانى پاكى پىشكىشى ئەو بىروباۋەرە نەتەوھى و نىشتەمانى و ئىنسانىيە بەرز و بالايانە كىردوۋە كە ئەم ھەموو سالە بۆيان ژياۋە و ئەرك و مەينەتتى لە پىناۋياندا كىشاۋە.

جا ئەگەر ماوھ، با ئەم رەنجە بچوۋكەمانى بە نىشانەى ۋەفا و قەدرزانين پىشكىش بى، خۆ ئەگەر گىانى پاكىشى سپاردوۋە، دەبا بەلگەى بىرنەچوونەوھى بى و شاپەتى ئەو كەوا ھەردەم لەناۋ دل و دەروونماندا دەژى.

محەمەدى مەلا كەرىم

* ئەم پىشەككىيە بۆ چاپى سالى ۱۹۸۵ ھاتوۋتە نووسىن كە چاپى دووھمە. لەم چاپەى ئىستەدا ھەولمان داۋە كۆمەللىك چىرۆكى تىرش بخەينە پال ئەم كۆمەلەيە كە لە چىرۆكى (ھەستىردن قەدەغەيە) بەدواۋە دەست پى دەكەن.

سەرەتا

شەو درەنگانە، بێدەنگییەکی بەسام ژوورە ساردوسەر و چۆل و هۆل و نیوہ تاریکەکەیی داگرتووم. لە خۆیندەوہی ئەم چیرۆکانە بوومەوہ. لە حالتێکدا کە کاریکی زۆریان کردووەتە سەر مێشک و دەمارم و وردە فرمیسکیان پێ ھەلۆھرا ندووم، بەئەسپایی دەفتەرەکەم دادەنیم، ئەسرینەکانم دەستێرمەوہ، چرەکە دەکوژینمەوہ، لە جیگاکەم دەخزیم و چاوی لێک دەنیم، بەلکو بتوانم سەرخەویک بشکینم و خەم و پەژارەم بپه‌وینم.

کەچی خەیاڵ ھەلم دەگرێ، دەمبا.. دەمبا.. دەوہنا و دەوہن، پەوہزا و پەوہز، بەسەر بەسەر بەسەری کویتستاناندا، بەناو دارستان و لێرە چروپەرکاندا، بەنوالە زەنویژ و بژوینەکاندا، بەپێدەشت و گۆژ و نەرمانەکاندا، بە بەستینی چۆمی (تەتەھوو)دا، بۆ شارە خونچیلانەکەیی مامۆستا، بۆ (بۆکان)، بۆ بووکی شارەکانی کوردستان، بۆ کانگای ئەوین و دلاری، بۆ مەکوژی خەبات و فیداکاری، بۆ بەرسەرای سەرداری شەھید، بۆ سەر ھەوز و کانییە جوان و بەناوبانگەکەیی، بۆ تەماشای بەژن و بالۆ و خال و میل و چاوی و برۆ و کەزی و ئەگریجە و پووژ و بەلەک و سەر و شەدە و شان و دەسمال و قەد و پشتینی کیژە بۆکانییان، کە دەستە دەستە و پۆل پۆل، وەک مێگەلی مامز و ئاسک، بە لەنجەولار و تاسکەتاسک دینە سەر ھەوز، گۆژە سوور و نەخششاوہکانیان بەناز لە ئاوی ھەلدەدەن و وینەیان لە ئاوینەیی روون و بێ گەردی ھەوزەکەدا جیلوہیەکی ئاسمانیی ھەییە کە فریشتە و پەری و ھبیر دینیتەوہ و شعور و زوق مشتومال دەکا و ھەست و خەیاڵ دەبزوینێ.

گویم لە دەنگی ئەو مندالە پەزا سووک و بزۆز و پرووتەلە ھەلۆافرۆشانە دەبی، کە تەبەکی ھەلۆا دەگێرن و بە ھەواپەکی خۆش پێی ھەلدەلێن و ھاوار دەکەن:

هه‌ل‌وای تهن تهنانی

هه‌تا نه‌یخوی نایزانی

له جی‌گا‌که‌مدا ئە‌مدیو و ئە‌ودیو ده‌که‌م، به‌نا‌هومی‌دییه‌وه هه‌ناسه‌یه‌که هه‌ل‌ده‌ک‌یشم و له‌به‌ر خۆ‌مه‌وه ده‌ل‌یم خۆ‌ز‌گه و هه‌زار خۆ‌ز‌گه منیش وا پیر و که‌نه‌فت و شه‌که‌ت و که‌له‌لا نه‌ده‌بووم، ئە‌وه‌نده‌م هه‌یز و گو‌ر و تین و توانا ده‌ما تا پر به‌ئام‌یزم له‌و چیرۆ‌کانه هه‌ل‌گرتبا و به‌هه‌موو شار و دێ و کووچه و کۆ‌لان و باژێ‌ری کوردستاندا که‌رابام و یه‌که به‌خۆ‌م هاوارم کردبا: خه‌ل‌کینه! ئە‌گه‌ر شتی له‌هه‌ل‌وای تهن تهنانی شیرینتر و له‌گول‌آله‌ی نوالان به‌بۆن و به‌رامه‌ترتان ده‌وی وهرن وهرن بخویننه‌وه، بخویننه‌وه تا ئاهی خۆ‌شتان له‌ دل و ده‌روون بگه‌رێ. بخویننه‌وه تا تامه‌زرۆ‌یی‌تان بشکێ. بخویننه‌وه تا کول و کۆتان دامرکێ. بخویننه‌وه تا کۆمه‌له‌که‌تان بناسن و له‌ده‌رد و ئازاری بگه‌ن. بخویننه‌وه تا پتر شاییتان به‌زمانه‌که‌تان بێ. تا نه‌یخویننه‌وه، نازانن قه‌له‌می سحرایی مامۆستا قز‌ل‌جی چ شویننه‌واریکی به‌نرخ و بێ وینه‌ی خولقاندوو. بیری ورد و خه‌یالی بل‌یند و هه‌ستی ناسکی ئە‌م نووسه‌ره بلیمه‌ته چ نمونه‌یه‌کی ئە‌ده‌بیی به‌رزی دارشتوو و په‌نجه‌ی به‌هه‌یز و په‌نگینی ئە‌م هونه‌رمه‌نده گه‌وره لیز‌گه‌یه‌کی چۆنی له‌دور و مرواری و گه‌وه‌ری نایاب بۆ هۆنیونه‌وه.

له‌موکریان باوه ده‌ل‌ین: «بنه‌ماله‌ی قز‌ل‌جی وه‌که بی‌چوووه مرواری وان هه‌ر له‌هه‌ل‌که هاتنه‌ده‌ر مه‌له‌وانن». مه‌به‌ستیان ئە‌وه‌یه ئە‌وی له‌و بنه‌ماله‌ بێ، هه‌ر له‌مندالییه‌وه زانا و پیتۆ‌له. به‌راستی‌ش ئە‌و بنه‌ماله به‌ر‌یزه‌گه‌ل‌یک پیاوی بلیمه‌ت و زانای لێ هه‌ل‌که‌وتوووه که‌ بێ ئە‌وه‌ی بۆ خۆیان ویستبیا نایانگی زانست و هونه‌ریان له‌دنیا‌دا بلاو بووه‌ته‌وه.

مامۆستا هه‌سه‌نی قز‌ل‌جی رۆ‌له‌یه‌کی هه‌ل‌که‌وتوووی ئە‌و بنه‌ماله‌ گه‌وره‌یه، که‌مایه‌ی شانازی نه‌ته‌وه‌که‌مانه. ئە‌و ر‌ی‌بازی باوک و باپیره‌کانی نه‌گرت و ر‌ی‌گه‌یه‌کی تری هه‌ل‌ب‌ژارد و له‌باتیی خزمه‌تی ئاین که‌ر‌یگه‌ی باوک و باپیره‌کانی بوو، خزمه‌تی ئە‌ده‌بی وه‌ئ‌ه‌ستۆی خۆی گرت، ئە‌ویش چ ئە‌ده‌ب‌یک؟

ئەدەبىيىتى كۆمەلەيتى.

يەككەك لە سىياسەتە شوومەكانى رەزا خانى پەھلەوى لە ماوەى دەسلەلاتى رەشى فاشىستىيى خۆيدا، ھەوللى بى وچان و بى رحمانە بوو بۆ تۆندەنەوى گەلى كورد لە كوردستانى ئىراندا. بۆ جىبەجىكردى ئەو مەبەستە شەيتانىيە، داب و شوپىن و جلوپەرگ و زمان و ئەدەب و مۇسىقا و سەماي كوردىي بەتوندى قەدەخە كوردبوو.

بەلام بەو ھەموو ھىزە شەيتانىيەو ھەك ھەر كوردى كۆلنەدەرى بۆ نەبەزى و دەپۆستى نەھات، بگرە ئەو سىياسەتە و زەبروزەنگى پۆلىسى رەزا خان بوو بەھۆى راپەرىنكى بەرىنى فىكرى لە كوردستاندا.

ھەزاران پىچ و پىشتىن و رانك و چۆغە و پەستەي پىاوى كورد و شەدە و ھەورى و دەسماڵ و كۆلوانەي ژنى كورد دىرا و سووتا، بەلام جلوپەرگى كوردى ھەك سوونەتتىكى مىللى ھەر ماوھ.

لە قوتابخانە و ئىدارە، تەننەت لە كووچە و خەيابان ھەزاران كورد بەتاوانى كوردى كۆتن گىران و ئازار دران و سووكايەتتىيان پى كرا، بەلام زمانى كوردى ھەك سەرمایەي نەتەوايەتتىمان ھەر پارىزرا. كورد نەتەواوھ و ئابرووتكاوى و رىسوايىي مېژوو بۆ پۆلىسى رەزا خان ماىەوھ.

لەو سەردەمە تارىك و تنووك و ئەنگوست لە چاودا، لە مەلەبەندى موكرىان بۆ بەرەركانى دەگەل سىياسەتى تۆندەنەوى كورد، كۆمەلەتتىكى نەھىنى لە زانايان و پرووناكبىران و گەرەپىاوانى كورد بەرەپەرىي مامۆستا مەلا ئەحمەدى فەوزى، سەفى قازى، پىشەوای نەمر، قازىي بۆكان، شىخ ئەحمەدى سىرئالئاوا و گەللىكى تر لە پرووناكبىرانى ئەو سەردەمە پىك ھاتىوو كە ئامانجى ئەساسى و ھەرە گەرەپەيان پاراستن و پەرەپىدانى زمان و ئەدەبى كوردى بوو. كىتەب و رۆژنامەي كوردى كە لە عىراق بلاو دەبوونەوھ، بەزەحمەت پەيدايان دەكرد و بە ئىحتىياتەوھ بەسەر لاوانى بىروا پىكراودا بلاويان دەكردنەوھ، تا فىرى كوردى خۆپىندەنەوھ بن. ئەوان، بەتايبەتى مامۆستا فەوزى،

دهستهیهک لایو پروناکبیریان پی گه یاند که له دواروژدا شاعیر و نووسه‌ری زۆر خزمه‌تکار و به‌ناوبانگیان لی هه‌لکه‌وت. یه‌کیک له ده‌ست په‌روه‌رده‌کانی فه‌وزی و هاوبیره‌کانی، کاک‌ه‌سه‌نی قزلجیی خۆمانه که هه‌ر له‌و ده‌مه‌پرا فێری کوردی خۆپندنه‌وه بووبوو. ئه‌وه بوو ده‌گه‌ل سایه‌ی شوومی په‌هله‌وی لاچوو و ته‌مومژی نه‌گه‌ت و چاره‌په‌شیی کورد په‌وی، وه‌ک ئه‌سته‌یره‌یه‌کی گه‌شی پروناک و پرشن‌گدار له ئاسمانی ئه‌ده‌بی کوردیدا دره‌وشایه‌وه و لاپه‌ری کۆوار و رۆژنامه‌کانی کوردیی به‌نووسراوه جوانه‌کانی رازانده‌وه.

له زه‌مانی کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قزلجی بی ئه‌وه‌ی سینگ په‌پیش‌خا و خۆ رانی، یه‌کیک له خۆشه‌ویستترین و نێزیکترین دۆستانی پیشه‌وا قازی محمه‌دی ئه‌ده‌بدۆست و هونه‌ره‌ره‌ر بوو. بێجگه له‌وه‌ی له رۆژنامه‌ی (کوردستان) ئورگانی حزیدا ده‌ینووسی، سه‌رنووسیا‌ری کۆواره جوانه‌که‌ی (هه‌لآله‌)ش بوو.

پیشه‌وا له ناخ‌رین رۆژانی ده‌سه‌لاتیدا خه‌ریک بوو مامۆستا قزلجی و چه‌ند شاعیر و نووسه‌ری لاو و تازه‌په‌نگه‌یشتوو بنێرێته دره‌وه تا به‌قه‌ولی خۆی چاو و گوێیان بکریته‌وه و شتی تازه‌ فێر بن. به‌لام به‌داخه‌وه نه‌گه‌یشت و ئه‌م ئاواته‌شی وه‌ک زۆر له ئاواته‌ پیره‌زه‌کانی نه‌هاته‌ دی. وه‌ک ئێستا له بیرمه و تا گله‌بانی چاویم ده‌که‌ن له بیرم ناچێته‌وه، رۆژیکی سارد و سه‌هۆلبه‌ندان‌ی مه‌هاباد بوو، زریان‌یکی ساردی ده‌هات و که‌ره‌سیسه‌ی ده‌کرد. خۆم کوزووو کردبوو و به‌په‌له‌ ده‌رۆیشتم جێگه‌یه‌کی گه‌رموگور ببینمه‌وه. ته‌ماشام کرد پیشه‌وا له‌به‌ر بێلاکه‌ی هاتوچو ده‌کا و رۆژنامه‌ی کوردستانی به‌ده‌سته‌وه‌یه و یه‌کیک له نووسه‌رانی رۆژنامه‌که‌ی له‌لایه. خه‌ریک بوو فیزمالکی ده‌می و خۆم ببوێرم. دیتمی و بانگی کردم. هێشتا دوور بووم فه‌رمووی: دیوته ئه‌و قزلجییه چۆنی نووسیوه؟

زانیم مه‌به‌ستی ئه‌و پارچه ئه‌ده‌بیه‌ی جوانه‌ی قزلجییه که له‌و ژماره‌دا چاپ کراوه. گوتم: به‌لی دیومه و به‌راستی چاکی نووسیوه. کاک‌ی نووسه‌ر هه‌لی دایه و گوتی: به‌لی چاک ده‌نووسی، به‌لام که‌م ده‌نووسی.

پیش‌هوا بزکی هاتی. سه‌ری راوه‌شان‌د و ئەم دوو شیع‌ره‌ی (سه‌عدی)ی
خوینده‌وه:

خاک مغرب شنیده‌ام که کنند
به چهل سال کاسه‌ء چینی
صد به روزی کنند در بغداد
لاجرم قیمتش همی بینی
که خوا لیخوشبوو (مه‌لا مسته‌فای سه‌فوه‌تی) ئاوی کردووه به کوردی:
بیستوومه که‌وا له رۆژه‌لاتا
به چل سال ئەیکه‌ن یه‌ک کاسه‌ی چینی
له (مه‌رده‌شت) ئەکه‌ن سه‌دی به‌رۆژی
بۆیه قیمه‌تی وایه ئەیبینی

دیسان پرووی له من کرد و فه‌رمووی: بریا زۆری وامن هه‌بان و پیش ئەوه‌ی
من جوابی ده‌مه‌وه بۆ خو‌ی گوتی: ئەگه‌ر بۆ خو‌مان بین زۆری وامن لی
هه‌لده‌که‌ون.

داخی گرانم زۆر زوو هیلانه‌که‌مان لی شیوا و سایه‌ی ئەو پیاوه
نیشتمانی‌په‌روه‌ر و ئەده‌بدوست و هونه‌رپه‌روه‌ر و قه‌درزانه‌مان له‌سه‌ر وه‌لا
که‌وت. قزلجیش وه‌ک زۆر له شاعیر و نووسه‌ره‌کانی کورد بی ئەنوا و بی
داشدار و دلسۆز مایه‌وه و له ده‌ست زو‌لم و زۆری رێژیم ئاواره و په‌رپوه‌ی
هه‌نده‌ران بوو.

هه‌ر بۆ خو‌ یده‌زانی له‌و ماوه‌ دوور و درێژه‌ی لیتقه‌ومان و ده‌ربه‌ده‌ریدا چه‌ند
تال و سوێریی ژبانی چیشتووه. چه‌ندی سه‌رما و گه‌رمای دنیا دیوه. چه‌ندی
په‌ند و گو‌لمه‌ز به‌سه‌ر هاتووه. چه‌ند گیراوه و ئازار دراوه و ئەمدیو ئەودیوی
پێ کراوه و بۆ په‌یدا‌کردنی پارووه نانیکی بی منته‌ ناچار بووه به‌و
ده‌سته‌وستانیی خو‌یه‌وه، کاری چه‌ند سه‌خت و گرانی به‌ده‌نی بکا و سه‌ر بۆ
ناکه‌سان شو‌ر نه‌کاته‌وه.

مامۆستا له كۆپى خەباتدا قالد بووه، خاراوه و له كل هاتووته دهري. له هه موو كويزه وهري و دهر به دهري و چه رمه سه ريبه شت فير بووه. زانستي به ره و ژوورتر چووه، ته جره به ي وه سه ريه ك ناوه، كو مه لي خو ي با شتر ناسيوه. هه ستي به ئيش و نازاري كردووه و دهر ماني بو دوزيوه ته وه و بووه ته فهيله سووفتيكي پسپور و نووسه ريكي ريناليست و واقيعين.

پاله واني چيرۆكه كاني قزلجي هيج كاميان بو خوينه ريكي كورد نه ناسياو نين، هه مووي له چين و تويزه كاني كو مه لي كورده واري هه ليزاردووه، كار ه ساتي ژياني واني به كورديهيه كي ساكار به و زمانه ي هه موو كورديكي نه خوينده وار و ساويلكه ي لي حالي بي، شي كردووه ته وه. خوينه ري ورد تي دهگا مامۆستا قزلجي تا چ راده يه ك، شار ه زاي زانستي ره و انشناسيه و چوني روحي پاله وانه كاني ناسيوه و چووه ته ناخي هه ناو و دهر وونيانه وه.

مامۆستا قزلجي كو مه لي كورده واري له هه موو كه س چا كتر ناسيوه. خوينه ره له چه ند چيرۆكه كورته دا نمونه ي ژياني دهر به گيكي چه كمه ره ق، كو نه به گيكي بارگين توپيو، شي خيكي ده ستي، دهر ويشيكي زه رگوه شي ن، جووتيار يكي زور لئكراو، باب نو كه ريكي زمانلووس، كار به ده ستيكي به رتيلخوري بيگانه، تاجر يكي سووتخور و ته ماعكار، جاسووس يكي نيشتمان فروش، ته نانه ت ژنيكي چاره ره ش و بي به شي كورد، ده بيني.

خوينه ره پاش خويندنه وه ي زور به ي چيرۆكه كان بيكه نين ده يگر ي، به لام چ بيكه نين يكي؟ بيكه نين يكي تالتر له كه كه ره.

ئه وه ي بو كورديكي دلسوز جي ي داخ و خه فه ته ئه وه به كه زي اتر روودا وه كاني ناوه رو كي ئه م چيرۆكه كانه ده گه رينه وه بو سي سال له وه ي پيش. كه چي ده بيني ئيستاش ئالوگور يكي ئه وتو له وه زعي كو مه لايه تي كوردا رووي نه داوه كه ئه م چيرۆكه كانه تازه يي خويان له ده ست بدن.

ئيستاش جووتيار به چه شن يكي نو ي ده چه وسينر يته وه و له به ر زوري ئيجاره و قيست و سووروسات ده ست له زه ويوزاري خو ي هه لده گري و روو له

شاران دەكا . ئىستاش توونى ھەمام پرن لە ھەژارە بى جى و پىيەكان .
ئىستاش بازركانى سووتخۆر و سفتەبار ، شىخى كۆنەپەرست و دەستبىر ،
دەرويشى فريودراوى زەرگوشىن لە كوردستاندا كەم نىن .

ئىستاش دايك و بابى كورد بۆ چارەى دەردى مندالە نەخۆشەكانيان
دەست و دامىنى ئامىنە خانى نووشتەنووس دەبن و زۆر ئامىنە خانى بىبەش
و چارەپەش ماون كە لەبەر وەزعى نالەبارى كۆمەلايەتى ، ھەوەس ناچارپان
دەكا بە فىل پەشىد فىر كەن نووشتەيان دە كۆشى باوى .

ئىستاش سەركار رەزايى پاسگاكانى كوردستان لە چەنابى سەرھەنگ
بەئىجارە دەگرى و بۆ ئەستاندى بەرتىل و سازکردنى پەلپ و بيانوو حوسىن
قولى ھەر بەدەستەوويە .

خوينەرانى بەرپىز! من لەو سەرھەتا كورتەدا ناتوانم مامۇستا قزىلجى بەئىوہ
بناسىنم . خۆتان كتيبەكەى بە سەرنجەوہ بخوينەوہ تا ئەم نووسەرە
ھەلكەوتووہ بناسن و لە بىرى بەرزى بەھرە وەرگرن .

با تىكرا فەرمائىشەكەى پيشەواى نەمرمان دووپاتە بكەينەوہ و بلين : «بريا
زۆرى وامان ھەبان» .

ھىمن

پیکه نینی گەدا

لەبەر بەرۆچکێک هەلترووشکابوو، چیلکەپەکی بەدەستەوه بوو لە خۆلەکەیی بەردەمی دەوێژاند. بەیانینی رۆژێکی دوامین مانگی پایز بوو. خۆلەکە بە زوقمی شەو تەری بووبوو. جیگەیی چیلکەکەیی بەروونی لێ دیار بوو. بە درێژایی دوو بەست خەتی راستی لە پال بەکتردا کیشا بوو. لەولاشەوه جەغزێکی خالی و بەتالی کیشا.

ئەمانە نموونەیی ئەوه بوون کە بەدلیدا دەهات. بیری بەلای شتیکی ترهوه بوو. هیچ ئامادەیی ئەوه نەبوو کە سەرنج بدات تەبەقی زێرینی رۆژ لەوبەرەوه لە کام کەژ و چیاوه سەری لە کەل دەرھیناوه بە پڕشنگی خۆی گوندی (تەپەرەش) زێرەوشان دەکات. ئەوهی کە لەو کاتەدا مەبەستی ئەو بوو تینی خۆرەکە بوو کە تەزووی سەرمای شەو لە لەشی دەرکا و نەختی گەرمی کاتەوه.

ئەگەر لەو وەختەدا سەری بەرز کردایەتەوه لە بەرانبەری خۆی بیروانییایەتە تەبەقی رۆژ، رەنگ بوو لە کولپەرەپەکی گەنمەشامیی داغ بەولاهە هیچی تری بەخەیاڵدا نەهاتایە. «بێ کراس گەزەجاو بە خەو دەبینی»، کابرای نەخۆش و برسێش کە چاوی تراویلکە دەکا، دوور نییە رۆژی لێ ببیتە کولپەرەیی زەرد و زۆلی گەرمە تەنووری گەنمەشامی.

لەشی کە تا پیش تاوھەلات سەری بووبوو، وردە وردە بە تینی خۆرەکە دەبووژاوه و خاوە دەبووھوه. تومەس دەستە پەق و تەقەکانی ماندوو بووبوون. ئیتر وازی لە چیلکە ئاژنینی خۆلەکە هینا، لەسەر زەوییه تەرەکە دانیشت. بەھەردوو دەستی ئەژنۆکانی گرتە باوھش و سەری بەرداوه، تا تەویلی نیشتە سەر کەشکەژنۆکانی. لەو حالەدا ئەگەر پانوپۆر و مل ئەستووور و پڕیش

شانهکراو بوايه، دهتگوت سوڤي بيارهيه (موراقيب) بووه.

نيزيکهي سهعاتيک بهو جوړه مايهوه. لهوه دهچوو به گهرماي خوړهکه خاوه بوويتهوه و خهوي لي کهوتبي. بهلام له بزوتنهوهي پهنجهکان و سهري، که ناو بهناو دهيجوولاندن، وا ديار بوو ماشهري خهيا لهکهي هلهدهکات.

سهري ماشهريکهي له چيلکه وهژاندنهکهوه دهست پي کردبوو. به خهتهکاني که له پال يهکدا کيشابووي، بيري له شيف و وهردي زهوييهکهي دهکردهوه. بهجهغزهکesh جي خهريمانهکهي نيشان دهدا که ئيستا و ئيستا شنه و کهو و بيژينگي بهخويهوه نهدي. چونکه نهو ساله شارهزور نههاتي بوو، سن و کولله هيچيان بؤ نههيشتبووهوه تا بيري لي بکاتهوه، بهلام دهرد و مهينهتي نهونده زور بوو نهياندههيشت ميشکي وچان بدات و تاويک بهسيتهوه. له ههمو لايهکهوه گمارويان دابوو، يهک له دواي يهک تارمايي خويان نيشان دهدا. دههاتهوه بهرچاوي چون خوي و ژنهکهي تووشي سيبهپو بوون و سي مانگي رهبع کهوتن. چون حاجي رهشيد له سليمانيهوه هات جووته گاکهي له جياتي سهلهم برد و روپشت. چون مندالهکهي هاو لهي گرت و مرد. چون ژنهکهي له خهفتهي مندالهکهيان و له برسانا بهدم سيبهپووه گياني دهرچوو، ياسيني فريا نهکهوت. بهناساني ههست بهوه دهکرا که بير لهم نهگبهت و نههاتيانه دهکاتهوه، بهلام دژوار بوو بزاني داخوا هوداي وتويژهکهي دهپسي، يان هلي دهکا تا دهيگهيه نيته جيگهيهکي وا برياريک بدات.

کووپر به شينهيي سهري هليئا، دهتگوت ملي وهکو فهنريکي رهواوه وايه و تواناي نهوهي تيدا نهماوه سهريکهي بؤ بهرن کاتهوه. ورده ورده سهري هليئا تا لهسهر نهستوي راست ويستا. نهماجار پهنجهکاني له بهر يهک ترازاند و دهستي سهري زهوييهکه بهو نهخته هيزهي که له دهستيدا مابووهوه يارمهتي قاجهکاني دا، ههمو جمگهکاني کهوتنه قرچهقرچ تا راستهوه بوو. به لاره لارهوه چوه مالهوه. له شتومهکي ناومال تاچه ليفهيهکي مابووهوه، دوو بهرکوژهي به بهن لي نابوو روژاني باران و سهرما دهيدا به شانيدا و بهرکوژهکاني گري دهدا.

لیفکه‌که‌ی دا به‌شانیدا، گالۆکه‌که‌ی به‌دهسته‌وه گرت و که‌وته ری . که‌س نه‌یده‌زانی تا کوئ بر ده‌کات و ده‌یه‌وی بچیته کوئ، به‌لام وا دیار بوو وره‌ی به‌رنه‌داوه، هیتستا دلّی له ده‌ست و قاچی به‌هیتزتره. رویشت و رویشت تا دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له چاو ون بوو.

پاش چهند رۆژ (حه‌مه‌ره‌ش) له هه‌له‌بجه سه‌ری هه‌لدا. به‌م حاله‌وه ده‌چوه ناو بازار داوا‌ی کاری ده‌کرد، به‌لام کاری چی؟ خه‌لک کریکاری ده‌ویست که هه‌ر له به‌یانیه‌وه تا رۆژ ئاوا پشوو نه‌دا و وه‌کو خولخوله هه‌لخولئ. گه‌لئ له‌وانه‌ی بۆ کریکار ده‌گه‌ران، که هه‌مه‌ره‌ش داوا‌ی کاری ده‌کرد سه‌ریان راده‌وه‌شاند و ده‌رویشتن، له‌به‌ر خۆیانه‌وه ده‌یانگوت: کریکاری چاکی! نۆزه‌ی ئه‌وه‌یه له کاره‌که‌مدا بمری، کفن و دفنی تۆشم به‌ریشه‌وه بی!

به‌رپکه‌وت هه‌ی و اشیان بوو ئانه‌یه‌کی ده‌دایه و ده‌یگوت: باوکم تۆ ناتوانی کار بکه‌ی، ئه‌وه بده به‌ کولیره‌یه‌ک و واز بینه. هه‌مه‌ره‌ش به‌ درێژایی ژیا‌نی کورپی ناو مه‌زرا و شیناوه‌رد بوو، به‌ شان و باه‌ووی خۆی ژیا‌بوو، ئه‌و گه‌وزه‌ی ئه‌و له دره‌ودا ده‌یوه‌شاند که‌م پالّه هه‌بوو بیوه‌شیتئ. ئیستا که تووشی رۆژیک ئاوا ره‌ش هاتبوو وای وه‌لام بده‌نه‌وه، کزه له جه‌رگیه‌یه‌وه ده‌هات. ئانه‌کانی وه‌رنه‌ده‌گرت و هه‌موو جارێ ده‌یگوت: لالۆ! من گه‌دای ناکه‌م، داوا‌ی کار ده‌که‌م. به‌لام ئاگری برسیه‌تی که بلّیسه‌ی سه‌ند، ئازا و خویرپی وه‌کو یه‌ک ده‌سووتیتئ. که زانی که‌س به‌کرپی ناگرئ، ناچار چهند ئانه‌یه‌کی وه‌رگرت و دوو سی کولیره‌ی کری.

له‌بن دیواریک دانیشت. برسیه‌یه‌تی ئه‌وه‌نده زۆری بۆ هینابوو تا بلّی یه‌ک و دوو کولیره‌کانی ماشته‌وه. پشوویکی دا و له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: وا باشه جیگه‌یه‌ک بدۆزمه‌وه شه‌و تئیدا باویمه‌وه، ئه‌گینا به‌م سه‌رمای ده‌مه‌و زستانه له کۆلانی و له‌بن دیواران ره‌ق ده‌بمه‌وه. هه‌ستا، بی ئه‌وه‌ی بزانی بۆ کوئ ده‌چئ، له‌و کۆلانه‌وه رویشت بۆ کۆلانیکی تر، هیندیک به‌ویدا گه‌را و رووی کرده کۆلانی سییه‌م، له‌وی ته‌ماشای کرد دووکه‌لّیکی ئه‌ستووور به‌ هه‌وادا ده‌چئ. گوتی: هه‌رچییه‌ک بی ئه‌وه ئاگریکی گه‌وره‌یه، وا چاکه بچم شه‌و له

په نایدا بحاویمه وه. وهکو شوینگه ریکی چاک شوینی دووکه لی هه لگرت تا دۆزییه وه. دووکه له که له کونیکه رهشی گوره ی وهکو نه شکهوت دههاته ده ری، خو ی کرد به کونه که دا. له ناو چره دووکه له دا تارمایی کابرایه کی دی په یتا په یتا ئاگره که ی خو شی ده کرد. سلاو و ماندوونه بوونی لی کرد و پرسى:

– لالۆ ئه م ئاگره چیه وای بی وچان هه ره خو شی ده که ی؟

ئاگر خو شکهر گوتی: برا که م ئه مه توونی هه مامه. کارى من نه وه یه ئه م توونه تاو ده م.

هه مه رهش: لالۆ وهره پیاوه تی بکه له ری خوادا جیم بکه وه شه و لیره دا بحاویمه وه، با له سه ماندا ره ق نه بیه وه.

توونجی: براله توونی هه مام پارانه وه ی بۆ چیه؟ وهره هۆ له و قوژینه پال که وه.

هه مه رهش له گه ل توونجی ری که که وت، شه وانه یارمه تی توونجی ده دا تا تاوئ بکه ویت و نه ختی بکه سیته وه. به رۆژیش ده رۆژیشت له ناو بازار بوایه، له کۆلانان بوایه، چهنه نانیکی گه دایی ده کرد و دههاته وه. مه به سته ئه وه بوو هه ره چۆنیک بی بگاته به هار، ئیتر بچیته وه دبهات شوانی و گاوانی بی، ره نجبه ری و سه پانی بی، هه رچیه که بی، ملی کاریک بگری و له تهنگانه ده رچى.

رۆژیک زۆر تۆف بوو، به باوه کرپوه ی ده کرد، کهس نه یه ده توانی ماله و مال بکا، هه مه رهش تا چیتسانی سه بری کرد به شکم نه ختی هه و خو شی بی، به لام گفه گفی با تا دههات توندتر ده بوو. کولو به فیری گیت و خول ده دا و ده یکرد به کونی توونه که دا، ده تگوت له عاسمان هه ره وه زیان کردووه و به فر هه لاجی ده که ن.

هه مه رهش گوتی: ئه مرۆ ناگه مه ناو بازار، ماله و مالیشم پی ناکری. وای چاکه روو بکه مه ماله ده و له مه ندیک داوای دوو نان بکه م. هه ره چۆنیک بی ئه مرۆکه ی پی به رمه سه ر، تا به یانی خوا که ریمه. لیفه شه ره که ی به شانی

دادا، دستى دا گالۆكه كهى و لهقه لهق كهوتە پى. ئەوهنده بايه كه راي دهوشاند بهفره كه بۆيه سىپى تى هه لده سوو. فايدهى نه بوو، سه رتا پيا دهنگوت له قيرت هه لگيشاوه، رهشاوى لى دهچۆراوه و بهدوايدا خه تىكى رهشى له سه ر لاپه رى به فرى سه ر زه وييه كه دهكيشا، به لام له و مهخته دا كى هه بوو ئەوهنده ورد بى ئەم خه ته بخوینتته وه و به سه رهاتى ئەو تى بگا؟

له ولاوهى هيندى خانووى قورپين و كشمومات كو شكىكى ته رز و به رزى به رچاو كهوت له ناو هه وشه يه كى گه و ره دا له چه ند لاوه له بانه كانى دووكه ل هه لده ستا و له گه ل كرپوه و ره شه با شه رى ده كرد. وا ديار بوو هۆده كان سو به يان تى داده نايسا و گه رموگوو بوون. په نجه ره كانى په ردهى سىپيان پتوه بوو، به لام ده بيندرا به م چلهى زستانه گوليشيان ليه. هه مه رهش بيرىكى كرده وه و گو تى:

- يىژن له و دنيا به هه شت هه س، كه چى ئەمانه هه ر ئيسه وان له به هه شتا. رۆيشت تا گه يشته به رقا پى حه وشه كه. ده رگه كه ئەوهنده سه وز و جوان بوو نه يو تىرا به ده ست لى دا چونكه ده ستى رهش و دووكه لاوى بوو، ده ترسا قا پيه كه پيس كات و به گژيدا بچن. روانيه ده و روبه رى خۆى، دارىك، به ردىك بدۆزىته وه پى له قا پيه كه بدا. به فر هه موو شتىكى دا پۆشيوو، هيجى دهس نه كهوت. ئاخرييه كهى چه ند مستى له قا پيه كه دا. ده ستى كه هه ر ئيسقانى رووت بوو ته قهى له قا پى هه ستاند، وه كو به دار لى دهى دهنگى دا يه وه له ناو حه وشه كه.

كابرايه كى سه ر زله، به سه رى رووت و با وه شى قژه وه، كو لپره ت له لاملى سا و ييايه چه و رى ده كرد، سه رى له په نجه ره يه ك ده ره ئينا و نه راندى: سه عه ئەوه كى به م به يان ييه له قا پى ده دا؟

هه مه رهش گو يى له دهنگى كابرا بوو، له دلى خو يدا گو تى: دهك كو چكت لى وار ئى! به يان يى چى؟ ئەوا ئىژىك نيمه رۆس.

سه عه قا پيه كهى كرده وه، چا وى به حه مه رهش كهوت. له وه لامى كابرا دا

گوتی: به گم، بیژم چی! داوه لئی ره شه، وا دیاره گه دایه.
همه رهش گوتی: خیرومه ند! خوا نه یپرئ، فره برسیمه، دوو نانم بده نی.
سه عه قیژاندی به سه ریدا: برۆ به پیتی خۆته وه، کابرا! خانم له مال نییه،
چووته همام.
همه رهش سه رنجی به ژن و بالایی سه عه ی دا، لیوه چرچه کانی تا لای
بناگوپی لیک ره وینه وه و شه ویلاکه کانی له بهر یهک ترازان. ئەگه ئینسانیکی
ساغ و تیروته سه ل بوایه زوو ده زانرا خه ریکه پی بکه نی، به دهنگیکی کوت و
پچره وه گوتی:
- کوره، جوان خاسه که، خاسیان وتوو «هر کهس گوپز له هه مانه ی خۆی
ئه ژمی ری»، تو گوپت پیوه نه بوو، من داوای نانم کرد. خانمی چی؟ من
برسیمه، شتی کم گه ره که بیخۆم، شتی کم گه ره که نییه گه مه ی له ته کدا بکه م.

عادهتی بازار

له به غدا كه له حهیده رخانه وه به جادهی رهشیددا، به رهو (باب شه رجی) ده رۆیشتی، هه وه لاین مهیدان ناوی (ساحه تولئه مین) بوو. لهو مهیدانه وه جادهیه کی کورت به بهر خانی حاجی قه دووریدا ده په رییه وه بۆ ئه وه بهری ده جله، به ویشیان ده گوت (شاری عولئه مین).

پیش ئه وه بگه یته خانی حاجی قه دووری، کۆلانیك لهو جاده وه ده چوه بازاری مسگه ره کان، ئه و کۆلانه ئه وه نده ته نگ بوو ئه گه ره حه مال به کۆله تووتنه وه پتیدا ده رۆیشتی ریگه ده بریا. هه ره ئه وه نده بوو هۆرن لی نده درا و پۆلیسی هاتوچو نه ویستابوو، دهنه ده بوو بویستی تا قه تاری حه مال تی ده په ری.

ئه و حه مالانه فه رده تووتنه کانیان ده برده خانی عه بدولقادر خه فاف، یا سه راف. به هه ره جۆر، تو نه حه مالی نه تووتنکری. کابرا سه راف بی یا خه فاف، بۆ تو فه رقی نییه. با ئیمهش وه کو حه مال هکان پیی بلین عه بدولقادر ئه فه ندی، تا له م چه قی رییه دا به ده ست ناوه که یه وه گیر نه خۆین.

به غدا وه کو پیوازی توئی توئی وایه، ئه وهی به بهر چاوه وه یه توئی سه ره وه یه و شاره زابوونی ئاسانه، جاده یه و ئه مبه ره و ئه وه به ری مه غازه یه، له سه ره مه غازه کانه وه یانه ی حه کیم و ددانساز و پارێزه ره و شتی له م بابه ته ن. تابلویان له سه ره ده رگه کانیان، وه کو ته بکه بۆ مشته ری ناوه ته وه. هه ره کامیک له وان هه ش گۆله یه ک راز و نه یینی خۆی هه یه. ئه مه رواله تی به غدا یا توئی کلی سه ره وه ی ئه و پیوازه یه. ئه گه ره بتوانی به نیوان ئه و توئی کانه دا خو بگه یه نیته ناوه رۆکه که ی، شتی زۆر سه یر ده بینی. دوور نییه ئاخه رکه ی رییت بکه ویته خه زینه که ی (عه لی بابا).

ناوه پوځکی ئه پيوازهش رواله تیکي ههیه که ناوی بازاره. بازار هه مووی سیپه و هه شماره به ته نیشته یه که وه. له هه هه شاریکدا راوکه ریک دهستی داوته چه کی نیوگه ز، یا ته له ی تهرازووی ناوته وه و خوئی مات داوه. نه چیر وهک لافاو له م سهر وه به ساخی دین و له و سهر وه که دهر دهچن، هیه وایان ههیه نیو گه ز گیر فانی درپوه و هیه واشیان ههیه کیسه که ی به ته له وه بووه.

ئه مهش هیشتا شتیکی زور سه مه ره نییه. ناو به ناو له نیوان ئه و سیپه و هه شارانه دا، درزیک، قه لشتیک ههیه، ئه گه ر خوت باریک بکه یته وه و به درزیک له و درزانه دا برۆی، ده گه ییه شتی زور سه یروسه مه ره که پتیا ن ده لئین: خان. مشکی سه ر خه زینه به ناو بانگه، ده لئین مشک کونیکي پیچه لپو وچی، دریژی، تاریک هه لده که نی، ئالتوون دهر زئ و له قوربینیکي کونه که یدا کوئی ده کاته وه. شه وانه گالته یان پی دهکا و که یفی پی دئ. ئه و خانانه ش کونه مشکی سه ر خه زینه ن.

خانی عه بدولقادر ئه فهندی یه کی بوو له و کونه مشکانه. قاپییه که ی بچووک بوو، هه ماله کان فه رده تووتن، که تیره، مازوو، خوری و شتی وایان له به رده رگه که داده نا و ده یانه ینا ژووره وه. له قاپییه که وه تا ژوورئ، دالانیکي دوو سی میتری بوو. ده لئین ژوور چونکه ناویکی تر نییه پی بلین. له وه ده چوو ئه سلنه هوش بوویت. که ی و چ وهختیک سه ری گیراوه؟ نازانین! ئیستا ئه و له قاتی دووهم بانیکي قایمی به سه ره وه یه و ئه م هه وشه ی کردووته هۆل. له هه واشه وه عه بدولقادر ئه فهندی سنووری مو لکی خوئی دیاری کردووه، ته نانه ت هه تاویش به خویرایی ناتوانی ری بکه ویته ئه وئ.

له سووچیکي ئه م هۆله قه پانیکي گه وره وه کو ته له نراوته وه. له لای قاپییه که وه جیکه یه که ههیه. پیش ئه وه که هه وشه که بانی بحریته سه ر، هه یوان بووه. ئیداره ی عه بدولقادر ئه فهندی له ویتیه. دوو قه نه فه ی لی دانراوه و میژیکیان له نیواندایه. وا دیاره ئه وانه ش هاوته مه نی خانه که ن. به لام شه ربه ی ئاو و په رداخه که، بیگومان له و قه نه فانه گه نچترن. له ته نیشته ئه و کونه هه یوانه وه، قاپییه کی قورس و قایم ههیه هه موو کات داخراوه و کلیله که ی له

گيرفانى عهبدولقادر ئەفەندىدايه . ئەو قاپپيه، وهكو (زاكير)ى خانچى دهگوت،
دهچيته (سەرداب) يانى ژيرخانئىكى گەوره كه سى سىندووقى پۇلاى لىيه .

پۇژى ھەول كە مانگى بە چوار دىنار لاي ئەفەندى دامەزرام، ئەركى
پۇژانەى منى ديارى كرد: مەخارىجى پۇژانەى مائەوه لەو دەفتەرە بنووسە .
چەند فەردە تووتن دى و چەندەش دەپوا لەو دەفتەرە بنووسە . لە ژوورەكانى
قاتى دووم لەگەل زاكير گونىيەكان بژمىرن، تازە بەجيا و كۇنەى ساغ بەجيا
و دراو بەجيا دانين و لەو دەفتەرە بياننووسە . ئىشەكانى تريس خۇم بە پۇژدا
ليرەم پىت دەلئيم .

مەخارىجى مائەوه پۇژى ھەول: ترى ۵۰ فلس، گوشت ۱۵۰ فلس، نان ۶۰
فلس، تەماتە و سەوزى ۳۰ فلس، جەريدە ۱۰ فلس .

پۇژى دووم: شووتى ۵۰ فلس، ئەوانى تر وهك خۇيان .

پۇژى سىيەم: لە جياتى شووتى، كالەك .

ئاخرى مانگ ئەفەندى گوتى: كوا دەفتەرى مائەوه؟

– ئەوئەتا .

– حىسابى ھەموو پۇژىكت نووسيوه؟

– نەخىتر . چى بنووسم؟ ھەموو پۇژى ۳۰۰ فلسە . ئەوا ئىستا دەنووسم
مەخارىجى ئەم مانگە ۹ دىنار .

– كاكە، ئەمە دەلئى چى؟ گۆترە نييه . ئەمە تىجارەتە . (بەچپەوه) كچەكەشم
لە مائەوه دەينووسى . سەرى مانگ بەرامبەريان دەكا، بەلكو زاكير فرۇفئىلى
كردبى .

– ئەفەندى عىييه . لە ۳۰۰ فلس فرۇفئىلى چى دەكرئ؟

– كاكە تۇ نىقاش مەكە . ئەمە تىجارەتە .

– باشە، ئەفەندى، باشە .

پۇژىك لەگەل زاكير چەند سەعات گونىمان جيا دەكردەوه، گەرروومان پر

بووبوو له تەپوتۆز، له تینواندا دەهاژاين، گوتم: زاكیر بچۆ دوو پيپسی كۆلا
بكره با له تینواندا نەخنكێين. زاكیر زۆری بەلاوه سەیر بوو، له بیجمی وا
دەركەوت كه له میژووی ئەو خانەدا هەولێن جارە شتی وا دەبیسی. گوتم:
بۆچی واقت و پرمایه؟ ئەو ۳۲ فلس، راکه زوو وەرەوه.

دانیشتبووین پيپسی كۆلامان دەخواردەوه، ئەفەندی پەیدا بوو. بێ ئەوه
سلاو بکات، بە رووبەکی گرژەوه هات دانیشت. زاكیر پيپسی كۆلاکەى بەجۆ
هتشت و چووە گیان گوونییەکان. خۆم بەوهوه شەكەت نەکرد ئەفەندی بۆچی
رووگرژە، پيپسی كۆلاى خۆم خواردەوه. بانگم کرد زاكیر وەرە پيپسی
كۆلاکەت گەرم دەبێ. ئەفەندی، دەمی وەك مەشکەى كۆن تەقى و نەراندى:
كاكە، ئەمە خانە، گازینۆ نییە. تۆ خۆت كار ناکەى، خەریكى زاكیریشم لێ
بەدەمەل كەى؟ من خۆم پيپسی كۆلا ناخۆمەوه، ئێوه پارەتان له كوێ بوو
پيپسی كۆلا دەخۆنەوه؟ كاسبى چۆن وا دەبێ؟

– ئەفەندی خۆ گوونییەکانمان نەگوشیوه پيپسی كۆلاى لێ چۆرايتەوه. من
بەپارەى خۆم كریومه، جگە لەو هوش خۆ من حەمال نيم، كاتيم. راستت پێ
بڵيم، لەبەر تۆ نییە یارمەتیی زاكیر دەدەم، بەزەهيم بەودا دیتەوه.

– بەزەهيمى چى؟ زاكیر خانچییە، دەبێ كارى خۆى بکات. تۆ وا ديارە
بەكارى بازار نایەى. وابزانم بۆنى (یەعیش و یەسقوت) له میتشكت دێ!

– نەوه لا، ئەفەندی، من كابرایەكى كاسبم، لەو كوردستانەوه هاتووم، سەرم
لەم بەزمانە دەرنەچى، ئەگەر رازى نى، دەرۆم. ئەوهندەى بىر كەوتەوه كە
شەش دینار له كاتبەكەى پيشوو كەمتر بە من دەدا. خاوبوووه و گوتى:
باوكم، برام، تۆ غەریبى، دەمەوێ فێرى كاسبى ببى. عەقلى خویندەوارى له
سەرت دەركە. رۆژى ۳۲ فلس پيپسی كۆلا مانگى دەكاتە نێزىكەى دیناریك،
كۆى كەوه، پاش چەند سالى تر بىكە دەسمايه و كاسبى پتووه بكە، بۆ خۆت
دەبیه پیاو. ئیمەش هەر وامان كردووه.

تا ئەو كاتە تەواو بەوردى سەرنجى سەر و گوێلاكى ئەفەندیم نەدابوو.

به راستی مشکی سهر خه زینه م بیر که و ته وه . سه ریکی گرمۆله ، دوو چاوی بچکۆله و زیت ، لووتیکی باریک ، ده میکی دریژ ، پیستیکی وهک کۆنه مهشکه . له سه ره نه فه که قوت بوو بووه وه و خیرا خیرا ده پروانییه من ، ده پروانییه قه پانه که ، ده رگه ی ژیرخانه که . جاروبار له شووشه کانی پیپسی کۆلا مۆر ده بووه وه . تی گه یشتم که شووشه کان وهک (مه رگه مووش) نازاری دده ن . هه لم گرتن و چووم بق لای زاگیر ، نه وه نده ی هه ولم دا زاگیر پیپسی کۆلای نه خوارده وه ، سپی هه لگه رابوو ، خیرا خیرا گوونی ده ژمارد . گوتم کوربه نه وه بۆچی ده ترسی ، خو دنیا سه ری به پووش نه گیراوه ؟ به ده نگه به رز تا نه فه نده ی گوئی لی بی ، گوئی :

– نه فه نده ی راست ده کا . ئیمه کاسبین نابی هه له خه رجی بکه یین . له پاشان به چپه گوئی : نه م کابرایه ده رم کا له هیه خانیک رام ناگرن ، ده لئین یا ده ستپیسه ، یا سه سه رییه . کاریکی تریش نازانم ، منداله کانم له برساندا ده مرن .

تۆزیکی پی چوو نه فه نده ی بانگی کرد وهرن . هاتینه خوارره . مام سه عدوون و چه ند که سی تر له ده وکه وه که تیره بیان هینابوو .

– کاکه تۆ بچۆ دانیشه ، بیاننوسه . زاگیر وهره بیانکیشه .. زاگیر فه رده ی که تیره ی ده خسته سه ره قه پانه که و نه فه نده ی خوئی ته ماشای ده کرد . بنووسه : ۴۸ کیلو – ۴۰ کیلو – ۳۲ کیلو – ۴۶ کیلو . دوا ی قره و هه رایه کی زۆر نرخیان بری : کیلوی به ۲۰۰ فلس .

– هه مووی بوو به چه ند کیلو ؟

– ۱۶۶ کیلو .

– چوار جیگه یه ، ۸ کیلوی لی فری ده .

مام سه عدوون : عه بدولقادر نه فه نده ی چۆن ۸ کیلو ؟ نه م کیسانه یه کی کیلویه کیش نابن .

– کاکه نه مه عاده تی بازاره . ئیره به غدایه ، به غدا .

- ۶ کیلوی تھپوتۆز و خاک و خۆل لى فرى ده.
- مام سهعدوون: كورپه پياوى چاك به، كه تيره ده لى جه واه پراته، ته پوتۆزى چى؟
- كاكه ئه مه ده لى چى؟ چهند جارت پى بلیم عادهتى بازاره؟
- به لى، ده مینیتته وه ۱۵۲ كيلۆ.
- بيكه به باتمان.
- ده باتمان و دوو كيلۆ.
- نا، نا، وا نيه كه متر دهكات.
- بۆچى وا نيه؟ ۱۵۲ كيلۆ، هر باتمانى ۱۵ كيلۆ، دهكات ۱۰ باتمان و دوو كيلۆ، ئيتىر چى؟ خۆ شتىكى ئه وهنده زۆر نيه.
- كاكه غه لتهتى، عادهتى بازار ۱۶ى به ۱۵يه.
- تى ناگه م، ۱۶ به ۱۵ يانى چى؟
- ده زانم تى ناگه م. تاوانى خۆمه تۆم راگرتووه. ۱۶ كيلۆ ده ژميرن و ده لىن ئه مه ۱۵، دای ده نىن به باتمانىك.
- هينده م پى سه ير بوو دام له قاقاى پىكه نين و گوتم: دهى جا با ئه مش عادهتى بازار بى هر ۱۶ دینارى بۆ ده ژميرن و ده لىن ئه وه ۱۵ دینار.
- مام سهعدوون گوتى: ئه و كيشه يهى ناوى، ئه و ميرزايه چۆنى حيساب دهكات به و پىيه پارهم ده ده بى باشه، دنا ده بيه مه خانىكى تر.
- كورپه ئه مه عادهتى بازاره. له هه موو خانىك هر وايه.
- من عادهت و مادهت نازانم. هر ئه وه يه پىم گوتى.
- ئه فه ندى له توور ه بيان چاوى ده ريه ريبوو: باشه دهكات چهند؟
- ۳۰ دینار و چوار سه د فلس.
- چوار جىيه. ده لآ ليه كهى دهكات چوار دینار. تۆ ۳ دینارى لى دهركه، بۆ مام سهعدوون به زايه ناچى.

- ۲۷ دینار و چوار سەد فلس.
- دینار یکیشی ئەززییە و قەپانی لی دەرکە.
- ۲۶ دینار و ۴۰۰ فلس.
- ۴۰۰ فلسەکەش حەمائی زاکیر.
- مام سەعدوون و ئەوان پۆیشتن. ئەفەندی گوتی: چەندی مانگە؟
- ۱۵ مانگە.
- بگرە، ئەو دوو دینار و برۆ بە پیتی خۆتەو. تۆ بە کاری بازار نایە.

بیهینه، ئەمما ناوی مەبە

کۆشکی ئاغایی وەکو کوندەبەبووی گەرۆڵ بە بەر بەر پۆچکی دێی (سەرکەل) هەو
هەلنیشتبوو. لە هیندی جی پاسارە ی بانەکان کەوتبوونە خوارەو، لە هیندی
جیشدا چۆرا بوون، دەتگوت دەمی گزیری پیرە لە بەر کرۆوساندنەو
ئیسقانی پاش خوان و چەقە ی زۆری چەند سالە لە گەڵ بیکارچیەکان ددانی
تاق و واز کەوتوو و ئەوی ماویشتەو خواروخیچ بوو. لە میژ بوو
پلووسکەکان بەر بوو بوونەو و چاییان پێ لێ نرابوو. شۆلاوگە ی باران
کەندری خستبوو دیوارەکان و دەمیان لە گوندی سەرکەل داچرپیوو،
دەتگوت قەستیانە ئەو چەند ماله رەعیەتەش کە لە دیدا ماون بە گا و گوێر و
شیناوەردەو قووت بدن. بەردەکان سەریان لە سواغەکان دەر هینابوو،
ددانیان لە ریچەو بەردبوو، لەو دەچوو نیازیان وابێ خۆیان لە بەندی
دیوارەکان رزگار بکەن.

بەشی دەرەوێ قەلا، دیواخان و پیشخانە، تەویله و کادین، هیشتا هەر
بەپێو بوون. دیواریان بە دەورەو و بانیان بەسەرەو مابوو. بەلام ئە لە تەویله
حیلە ی ئەسپ و ماین دەهات، ئە کادین سییایی کای تیدا دیار بوو. لە بنمیچ
سیسره دەیانخویند و لە خواریشەو قالدۆنچە رەمبازیان دەرکرد. سالتیک بوو
فەرشێ دیواخانە کە فرۆشرا بوو، بەرەکانی پیشخانە ی لێ راخرا بوون. هەموو
شتیک لە مائی مەجید خان بەرەو سووک و چرووکی دەرۆیشت. ئەم بەرە
نەبێ ریز و حورمەتیان پەیدا کردبوو لە پیشخانەو هاتبوونە دیواخان و
جیگە ی قالییان گرتبوو. تاقە حەسیریکیش لە مزگوت پەرەوازە بوو بوو
هاتبوو قوژبێکی پیشخانە کە.

دەزگای دەرەوێ مەجید بەگ بە سێ شتەو دەگەرە: فەرەجی فەرەش،

هه‌لۆی تانجی، ئیستره بۆز. شه‌وانه ئیستره بۆز فه‌رمانزه‌وای شه‌شدانگی ته‌ویله بوو، سه‌ربه‌خۆ ده‌یزه‌راند. هه‌لۆ له‌سه‌ر کوته‌هه‌سیره‌که‌ی پیتشخانه و فه‌ره‌جیش له‌ مزگه‌وت ده‌خه‌وتن.

تازه‌تاو له‌ناو ئاواپی که‌وتبوو. فه‌ره‌ج له‌ مزگه‌وت هاته‌ده‌روه. نۆره‌ی مائی سوڤی ره‌حیم بوو، چوو سه‌وه‌ته‌یه‌ک کا و جامی ماستی لی ئه‌ستاندن. کایه‌که‌ی کرده‌به‌ر ئیستره بۆز و ماسته‌که‌ی برده‌ژووره‌وه‌بۆ به‌رچایی ناغا. هاته‌وه‌له‌گویتسوانه‌ی کادینه‌که‌پینج شه‌ش لقی دار ده‌ره‌ینا و کووره‌ی دیواخانه‌که‌ی داخست، هه‌لۆی له‌سه‌ر هه‌سیره‌که‌ده‌رکرد و له‌جیگه‌ی دانیششت. تاویکی پی چوو مه‌جید به‌گ په‌یدا بوو، به‌کاوه‌خۆ هه‌نگاوی هه‌لده‌هینا. له‌گه‌ل هه‌موو هه‌نگاوێک که‌وشه‌کانی قاچیان ده‌قۆسته‌وه. هه‌ردوو ده‌ستی نابوو هه‌که‌ی، ره‌سمی ناغایه‌تی به‌جی ده‌هینا و له‌شنه‌بای ساردیش شارده‌بوونی‌وه. مه‌جید به‌گ هاته‌ژووره‌وه‌له‌په‌نا کووره‌که‌دانیششت. فه‌ره‌ج وه‌ک ده‌ست بۆ ژێک به‌ری سه‌رینێکی تووکی گه‌وره‌ی چلکن که‌به‌رگه‌که‌ی له‌دوو سی جی درا بوو، لای په‌نجه‌ره‌که‌وه‌له‌جیگه‌ی دوینی ئیواره‌ی ناغا دانرابوو، به‌ئه‌سپایی هه‌لی گرت و هینای له‌پشت ناغایه‌وه‌داینا. مه‌جید به‌گ پالی داوه‌و گوتی: بچۆ نان بینه. فه‌ره‌ج تاویکی پی چوو سینیه‌کی گه‌وره‌ی هینا دوو نان و پیاله‌یه‌ک ماست و سی ئیستیکان چای له‌سه‌ر بوو، له‌به‌رده‌م ناغا داینا و چوووه‌پیتشخانه.

مه‌جید به‌گ به‌ده‌م وتووێژه‌وه، چه‌ند پارووی نان و ماست خوارد و دوو ئیستیکانی چا خواردوه. چاوی بریپوو سینیه‌که‌و که‌وتبووه‌ده‌ریای خه‌یالاته‌وه. ده‌ستی شاره‌زای به‌ریشته‌ینه‌که‌ی بوو. له‌خۆیه‌وه‌قوتوووه‌سیغاره‌که‌ی ده‌ره‌ینا، سیغاریکی پیتچاوه‌و به‌ئاگری کووره‌که‌دای گیرساند. پزیسکیک ئاگر په‌رییه‌پشتی ده‌ستی. وریا بووه‌وه‌و بانگی کرد: وه‌ره‌لاییه.

فه‌ره‌ج هات سینیه‌که‌ی لابرده‌مه‌جید به‌گ ناو به‌ناو مژیکێ له‌سیغاره‌که‌ی ده‌دا و به‌وردی ده‌یروانییه‌میچی دیواخانه‌که‌. تۆر و رایه‌له‌ی جالجالۆکه‌ی نه‌ده‌دی، فیکری دوورتر رۆیشتبوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ده‌بیژارد: یه‌ک... دوو... سی...

تا گه‌یشته سی.

فهرج وای ده‌زانی ماله ریشتوووه‌کان ده‌ژمیرئ. له پیش‌خانه‌وه هه‌لی دایه:
نه‌خیر ئاغا، بیست و پینج.

مه‌جید به‌گ ئه‌وه‌نده نوقمی خه‌یالات بوو گوئی له فهرج نه‌بوو. مژیکی تری
له سی‌خاره‌که دا، دوو‌که‌ل نه‌هاته دهمی. قونچکه سی‌خاره‌که‌ی فت کرد.
دارجگه‌ره‌که‌ی چه‌قاند به‌ریش‌تینی و هاته دهره‌وه. بۆره و قۆره‌ی گا و گویر
وریای کرده‌وه. تهماشای کرد ئه‌وا مایکی تریش خه‌ریکی کۆچکردنه. تاوئ
لووتی داژهند و له پاشان له‌به‌ر خۆیه‌وه گوئی: به‌گۆری بابیه‌وه، با بروا. داری
خانوو‌ه‌که‌ی به‌شی مانگیکی کووره‌که ده‌کات. مه‌جید به‌گ ریشته‌ ماله‌وه،
سینیه‌که به‌ سی ئیستیگان و پیاله‌یه‌کی خالییه‌وه له‌وئ دانرا بوو،
خه‌یالاته‌که‌ی دیواخان سه‌ری لی داوه. گوئی: ئه‌ری خانم! تو پیم نالیی ئه‌م
سینیه‌ بۆچی وایه؟

زارا خانم گوئی: سینی چیه‌تی؟ چۆنه؟

– کچی! ئه‌وه ده‌لیی چی؟ بروانه ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه گیره‌ی له‌سه‌ر بگیره. له
دیواخان تهماشام ده‌کرد نانه‌کانیش به‌حال له قوژبنتیکیدا دیار بوون.
دیواخانه‌که‌ش ده‌لیی و شترخانه ئه‌وه‌نده به‌رز و گه‌وره‌یه سی ئالووداری
تیدایه.

– جا بۆ نالیی ئه‌ویش له‌به‌ریه‌ک ره‌ویوه‌ته‌وه.

– به‌لی، به‌لی، ئه‌سله‌ن هه‌موو شتیک له‌به‌ریه‌ک ره‌ویوه‌ته‌وه. که‌وشه‌کانیشم
ئه‌وا به‌حال به‌پیمه‌وه گیر دهن. بروانه که‌واکه‌ی به‌رم، ده‌لیی عه‌بایه، دووانی
وه‌ک منی تیدا جی ده‌بیته‌وه.

– کوره! قسه‌ی چا بکه، ئابروومان ده‌چی.

– چۆن بروا ناکه‌ی؟ تۆش هه‌ر وای. ده‌لیی کیژۆله‌ی کراسی دایکت له‌به‌ر
کردوووه.

زارا خانم هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و گوئی: ئه‌و ره‌عیه‌ته بی وه‌فا و ناپیاوانه

به جتيان هيشتين. له دتيه كي چول و هولدا هر چاكه شيتيش نابين. سه يدي زه نبيل ناور له عمر و ماليان به ردا ت.

ميمكه پيروژ، ژني لالو رحمان، كه بو خواحافيزي هاتبووه لاي خانم، گوتي: نه يرو خانم گيان، توخوا بو دعاي شه ر له هاوماله كان ده كه ي! نه وانيش وهك تو روله ي شيرينيان هه يه.

- ميمكه پيروژ نه ي توخوا نه وه پياوه تيه له گه ل ئيمه ي ده كه ن. نه وه وه فا و نه مه كه! دتيه كه تان چول كرد و ئيمه تان به تاقى ته نيا به جي هيشت؟

- خانم گيان، بلين جي؟ نه وه ي لاي خواوه بي خو شه. ناخر جي بكه ين. به خوا نه ركتان زور قورسه. تا پيمان كرا خزمه تمان كردن. ئيستاش له په روپو كه وتوو ين. ناشكوري نه بي دتيه كه نه گبه ت گرتوو يه تي. ده لين به شكم خوا له جيه كي تر ده روويه كي به خيرمان لي بكا ته وه و نه گبه ت به رمان بدا.

خانم له قسه كانى ميمكه پيروژ «خوا»، «نه گبه ت». «ده رووي خير».. فيكريكي به دلدا هات و گوتي: ميمكه پيروژ به دليه وه مه گره، له گه ل تو م نه بوو. ئيوه ره عيه تكي باش بوون، تا توانيتان له گه لمان مانه وه، به خيرچن، خيرتان بيته ري.

- خانم گيان! دم خو ش. قه ت دعاي شه ر له خه لك مه كه ن. ئيوه نه جيم زاده ن. ودمى باش نييه.

- به خيرچي، ميمكه پيروژ، به خيرچي.. كارتان راست بي!

ميمكه پيروژ رو شت. زارا خانم قيژاندى به سه ر مه جيد به گدا. عه مر ت نه مينى. سه رسه پوله ي بي دم و پل و ده سته وستانه. تو كه ي پياوى.. منيش نه گبه ت گرتى، چاره م له چاره ي تو نووسرا. ديواخان وهك وشترخان وايه و سيني بو گه وره يه؟ ناقل له ميشكتدا نه ماوه. به ديار نه ي پيره ژنه ره عيه ته وه نه م قسانه ده كه ي. نه وانه به خو ينى سه رمان تينوون. هر ده روا و ده لي. ناخريه كه ي بو مان ده كاته به يت و باويك و ئابروومان ده چي.

جاري جاران، سيني ناني گه نمه سه ردارى شان و شان داي پوشي، شه ش

حهوت قاپ و دهوریی لهسهه بی؟ دوو نانی وهک باله میشوله سینی له کوئی
پر دهکاتهوه؟ ئاقلت بهوه ناشکی له برساندا و له بهر خهه و خهفهت وهک
چیلکه وشک هه لاتووین، کراس و کهوامان لی بووهته عهبا، دیواخان چۆل و
هۆل و پروتوقوت؟ وشترخانه، ئه ی چیهه؟

تازه بۆم ده بیتهوه ئاغا و له دیواخانه نان دهخوا. چاکه دئییهکه چۆله و
کهسی تیدا نییه، دهنه ده بوینه پههه و مهخسههه.

مهجید بهگ وهکو قه له موونه لووتی بهسهه لچیدا شۆر بوو بووهوه، چاوی
پریبووه عهزهکه. به کزییهکهوه گوتی: بلیم چی؟ منیش دهزانم دیواخان و
میواخان وهختی بهسهه چوووه. گوتم به رهه جیژانه. جارئ با وایی، به لکو
رهعیهتهکان پۆژی جیژن جیژانه مان بۆ بیین، جا له پاشان به پوه مه رهکان
کو دهکهینهوه.

- جیژنی چی؟ تازه به ته مای جیژانه ی؟ ئهوا ئه مرپوش مائیکی تریان
پویشته. ماوهتهوه چوار مال، ناگاته جیژنه ئهوانیش بار دهکهه. به ته مای
جیژانه خۆت له سهه ماندا دهکوژی؟ ههسته برۆ بۆ زهنبیل، به لکو سههید
هیمه تیکمان بۆ بکا، خوا دهروویهکی به خیرمان لی بکاتهوه و نهگبهت بهرمان
دا.

مهجید بهگ سواری ئیستره بۆز بوو. فه ره ج کهوته پئیشی و چوونه زهنبیل.
نه وهک جاران بارگه و بنه ی پی بوو و نه دیاری و سهوقات. کهس خۆی تی
نهگه یاند. شه ی لیفه یهکیان بۆ هینا له خانهقا، چوووه ناو دوو توپی لیفه کهوه.
له خه ویدا لای وابوو جاری جارانه، سهه ده می دهسپویشته تی. خه بهری
بووهوه، به دهه خه وهه بانگی کرد: کی له وئییه؟

فه ره ج گوتی: به لی ئاغا.

- شتیکم پیدا ده، سارهه.

- هیچ نییه، جلی ئیستره که نه بی.

- بیدهنگ به، سهه گباب.

تاویکی تری پی چوو، سه‌رما زۆری بو هینا. بانگی کرد: فه‌ره‌ج شتیکم
پیدا ده، زۆرم سه‌رمایه.
فه‌ره‌ج گوتی: هه‌ر جله ئیستره‌که هه‌یه، هیچی تر نییه.
مه‌جید به‌گ وتی: وست به، که‌ره.
چاوی چوو هه‌و، له خه‌ویدا زارا خانم لێی به‌ده‌مدا هاتوو، گه‌زاره
ده‌کیشی و ئه‌وی به‌سه‌ر زاریدا دی پیتی ده‌لی. داچله‌کا. له سه‌رماندا
ده‌له‌رزی، گوتی:
- فه‌ره‌ج، زۆرم سه‌رمایه، عیلاجم بکه.
فه‌ره‌ج گوتی: ئاغا، به‌م شه‌وه کی چاوی لێیه، قه‌ی چی ده‌کا؟ با جلی
ئیستره‌که‌ت پیدا ده‌م.
مه‌جید به‌گ گوتی: باشه، بیهینه، ئه‌مما ناوی مه‌به.

تاج و تهختی کوئخا هۆمه

چهند سال پيش شهري دووهمی جيهانی، هەر له بهیانییهوه رۆژیک له بازاری مههاباد، سهودا و کرین و فرۆشتن ویتستا. دووکاندارهکان که ههموو شتیکی به گهزی خۆیان دهپین، وه ههموو شتیکی به سەنگ و تەرازووی خۆیان دهکێشن، تا گەز و تەرازوویان له کاردا بێ بهتەنگ هیچهوه نین، دنیا ژیر و ژوور بێ، هەر ئەوان فرۆشیان بێ، پهکیان پێ ناکهوێ. ئەو رۆژه نیوگەز وهکو مقاشی هاوین لهولاوه کهوتبوو، تەرازووش مریشکه بهکورکت تیدا بنایهتهوه. کوتوپر چیهچپ کهوته بازار. یهک له یهکی دهپرسی: چ باسه، کرمانج ئهمرۆ بۆ دهرمانیش دهست ناکهوێ؟

زۆری پێ نهچوو زانرا: سهرباز دهوری شاری گرتووه، سوخرهیه، ماین، ئەسپ، وشتر، گویدرێژ، هەرچی بهکاری سواری و باری بیت بهسوخره دهگیری.

ئهمجار خهلك زیاتر تینووی دهنگوباس بوون. چیه؟ چ قهوماوه؟ كهس نهیدهزانی! كهسیش نهیدهویرا زۆری لێ بکۆلێتهوه. کاروباری لهشکری دهولهته و نهپنییه، لیکۆلینهوهی باسی سهره.

دوو سێ رۆژی پێ چوو، ورده ورده سوخره برآوه و وهز هاتهوه دۆخی خۆی. دهنگوباس بلآو بووهوه: بهشیک لهو لهشکرهی له مههاباده، چوهه بۆ ناو (گهورکان). پاشان خهبر گهیشته كه له گهوركایش تی پهریوه و بهرهو سهردهشت رۆیشتووه. ئیتر دهنگوباس وشکاوی هات. هیندیک دهیانگوت: رهنگه ئەمانه چووین هیهی سهردهشت بگۆرن. هیندیکانیشت دهیانگوت: رهنگه لهو ناوه شهري بیت. هاتوچو بۆ سهردهشت نهبوو، نهیاند ههیشته هیچ كهس هیچ ببیسی. ئەوه بووبوو مهتهلۆکهیهک كهس نهیتوانی ههلی بێنی. تا شین و

شەپۆر لە مائى (حەيدەر عەلى خان) داكەوت. حەيدەر عەلى خان ئەفسەرى فەرماندەى بەشى شەست تىرى ئەو لەشكره بوو كە چووبوو سەردەشت. دەرکەوت كە سەيد عەلى خان كوژراوه.

خەلك لە ژمارەى سەربازە كوژراوهكان كەوتنە خو. يەككە دەيگوت: سەد سەرباز كوژراوه. يەككە دەيگوت: دوو سەد. هەي وا بوو دەيانگەياندە پىنج سەد. هيندكيش دەيانگوت قەلاچۆيان تى خراوه و چۆلەكەكوژيان نەماوه.

خەلك ئەوئەندەيان حەز بە فەوتانى لەشكرى دەولەت دەكرد، ئەوئەى لە دلياندا بوو بەزۆركردنى ژمارەى سەربازە كوژراوهكان دەريان بىرى و بەمجۆرە كفت و كۆى دلى خوڤيان دەريشت. بەلام سەرلەبەريش بتگرتايە قسەكەيان بى ناوەرۆك نەبوو، چونكە ئەو بەشە لەشكرەى دەولەت كە لە سەردەشت بوو هيجى پى نەكرا.

دەولەت نەيدەويست وهكو جاران- كە لە هەر لايەكى كوردستانى ئيران جوولانەوهيەك بووبووايە تەفەنگى بە عەلى ئاغاي حاجى ئىلخانى و قەرەنى ئاغاي مامەش و چەند سەرۆك عەشيرهتى خوڤرۆشى تر كۆ دەكردهوه و جوولانەوهكانى كوردى بە كوردەكان دەخنكاند - ئەمجاريش وا بكات. دەولەت خوڤى بە دەستەلاتدار دەزانى، ئەوانيشى چەك چن كردهوو، ئيتەر نەيدەويست جاريكى تر چەكيان بداتەوه دەست. دەيگوت: «رەش هەر رەشه». ئەمانە با خائىنى گەلەكەشيان بن، هەر كوردن و چيگەى پروا نين.

نەشيدەويست لە شارەكانى ترهوه لەشكر بىنى، تا خەلك نەزانن هيشتا كەسى وا ماوه بتوانى لە زەمانى رەزا شادا سەرى دلى هەلاوى. لە تارانەوه فەرمان درا مەسەلەكە لە كورتى بېرئەوه و پووشبەسەرى كەن.

فەرماندەكانى لەشكرى (ورمى) و (مەهاباد) و (سەردەشت) كەوتنە را و تەگبىر. ئاخريەكەى برياريان دا لەگەل كوڤخا هۆمەرى سوڤسىنى وتووڤژ بكەن. «كى ئەم زەنگولە لە ملي پشيله بكات؟» دەستيان كرد بەپرسيار لەو بازركان و دەرەبەگانەى سەر بەدەولەت بوون. بە هەموويان «كاحسپين»يان دۆزيبەوه.

کاحسین هم سەید بوو، هم بە راویژی دەمی عەشایری دەزانی. کاتی شەری هەوێلی جیهانی میرزای باپیراغاى مەنگور بوو. لە پاشان بە نۆزە میرزای عەلی ئاغاى حاجی ئیلخانی و قەرەنی ئاغاى مامەش بوو. سەرۆک عەشیرەتەکان دەیانناسی و بەپیاویکی ئاقلیان دەزانی. چەق و تەقی دنیای زۆر دیوو. لە شەری هەوێلی جیهانیدا که لەشکری عوسمانی لە سابلاخ (مەهاباد) بوو، داوایان لە باپیراغا کرد بەخۆی و لەشکرێهە بچێ بۆ (خەزا). باپیراغا بە کاحسینیدا وەلامیکی زۆر توندوتیژی بۆ ئەفسەری عوسمانی ناردهووه. ئەفسەری عوسمانی که دەستی نەدەگەیشته باپیراغا، حوکمی ئیعدامی کاحسینی دا.

کاحسین بە تکای قازی عەلیی باوکی قازی محەمەدی شەهید پرزگاری بوو. که لەشکری رووسی قەیسەری هات و لەشکری عوسمانی شکاند، رۆژیک کاحسین بۆ کاری باپیراغا دەچوو سابلاخ. لە ریگە تووشی دەستەیهک سالداتی رووسی بوو، سالداتەکان که بۆ کابرایەکی تر دەگەران، بەهەله چوون و کاحسینیان گرت، وه لهگەڵ دیلی تری نێردرا بۆ قەفقاز، تا له شۆرشی مەزنی ئۆکتۆبەردا بەربوو، هاتەوه.

کاحسین که به سارد و گەرمیی رۆژگار قالد بووبوو، بۆ ئەم کاره هەلبژێردرا، وه لهگەڵ ئەفسەریک نارديان بۆ لای کوێخا هۆمەر له گوندی (قەله‌رەشه).

کاحسین گوتی: فەرماندەى سەردەشت لەپیشدا پیاوی ناردهبووه لای کوێخا هۆمەر، که له لایەن دەولەتەوه دوو کەس دەنێردرین بۆ وتوویژ. کوێخا هۆمەر قبوولی کردبوو. لەسەر ئەو بەلێنیه کهوتینه ری. که له سەردەشت دەرکهوتین و گەیشتیله ناو نزار، دوو کابرای سوتسینی رووتەله له بن دەوونیک دەرپه‌پین، تفه‌نگه‌کانیان قایشی پێوه نه‌بوو، له جیاتیی قایش به‌نیان تی خستبوو.

پرسییان: چ کارەن، بۆ کوێ دەچن؟

گوتمان: له لایەن دەولەتەوه دەچین بۆ لای کوێخا هۆمەر.

گوتيان: راولهستن تا پرس بکهين.

یهکیان رۆیشت، دواى نیو سعات هاتهوه. گوتی: با برۆن.

رۆیشتن، گهیشتییه بندهنى. دیسان دوو سوئسنی لهبن داریک دهرپه رین:

– چ کارهن، بۆ کوئ دهچن؟

– له لایهن دهولتهتوه دهچین بۆ لای کوئخا هۆمه ر.

راوهستن، تا پرس بکهين.

یهکیان رۆیشت و دواى سعاتتیک هاتهوه، گوتی: با برۆن.

به دۆلى قهله رهدا به ربوینه وه. له شیویک دوو سوئسنیمان لى دهرپه رى:

– چ کارهن، بۆ کوئ دهچن؟

– له لایهن دهولتهتوه دهچین بۆ لای کوئخا هۆمه ر.

– راولهستن، با پرس بکهين.

یهکیان رۆیشت و دواى سعات و نیویک هاتهوه، گوتی: با برۆن.

رۆیشتین تا گهیشتییه قهراخ ئاوییی قهله ره شه. دوو سوئسنی لهوئ راولهستابوون:

– چ کارهن، بۆ کوئ دهچن؟

– له لایهن دهولتهتوه دهچین بۆ لای کوئخا هۆمه ر.

– راولهستن، با پرس بکهين.

یهکیان رۆیشت، دواى دوو سعات هاتهوه، گوتی: با برۆن.

رۆیشتین، گهیشتییه بهر حهوشه یهک که به تهیمان گیرابوو، چه په ریکی گه وره ی پتوه بوو. سوئسنیهک به تفهنگه وه له ویدیوی چه په ره که راولهستابوو.

– چ کارهن، له چی دهگه رین؟

– له لایهن دهولتهتوه هاتووین بۆ لای کوئخا هۆمه ر.

بانگی کرد: پیرۆت! ئەمانه دهیانهوئ بینه لای کوئخا هۆمه ر.

دوای چاره‌که سه‌عاتیک پیرۆت له هه‌یوانی هۆدهیه‌که‌وه بانگی کرد: با بێن.
 رۆشتین، گه‌شتینه هه‌یوانه‌که. پیرۆت گوتی: راوه‌ستن.
 پیرۆت چوو هۆوره‌وه. دوای ماوه‌یه‌که هاته دهره‌وه، گوتی: بچنه ژوره‌وه.
 چوینه ژوره‌وه. چ ببنین؟ سه‌یروسه‌مه‌ره! هۆدهیه‌کی قورین، دیواره‌کانی
 به دووکه‌ل رەش بوو، میچه‌که‌ی قورماوی بوو، تاقه‌ په‌نجه‌ریکی بچووکی
 تیدا بوو بۆ سه‌ر هه‌یوانه‌که، شووشه‌که‌ی به‌دووکه‌ل رەش داگه‌رابوو. هیچی
 لێ رانه‌خرابوو. له ناوه‌راستی هۆده‌که‌دا کورسییه‌کی زستانی که له‌سه‌ر
 ته‌نور دای ده‌نێن و لی‌فه‌ی پێدا ده‌دن و له‌ دوری داده‌نیشن، دانرابوو.
 کوێخا هۆمه‌ر له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشتوو، لاقیکی نابوو سه‌ر لاقیکی،
 به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه سه‌وته‌یه‌که به‌ به‌ن به‌داری میچه‌که‌وه هه‌لاوه‌سرابوو. کوێخا
 هۆمه‌ر سه‌ری کردبوو به‌بن سه‌وته‌که‌دا. کوێخا هۆمه‌ر نه‌ ته‌ماشای کردین؛
 نه‌ وه‌لامی داینه‌وه. پیرۆت قه‌لیانیک تێ کرد و دایه‌ ده‌ست کوێخا هۆمه‌ر.
 کوێخا هۆمه‌ر ناو به‌ناو مژی له‌ قه‌لیانه‌که هه‌دا و چاوی بریوو په‌نجه‌ره‌که.
 ئیمه‌ش وێستابووین. کابرای ئه‌فسه‌ر سپی هه‌لگه‌رابوو، له‌ بیچمی وا
 دهره‌که‌وت لای وایه‌ به‌ده‌ست ئه‌م دێو و درنجه‌وه هه‌زار گیانی پێ بێ گیانیک
 به‌ساختی دهرناکات. به‌ چاوی ئیشاره‌م لێ کرد: نه‌ترسی. دوای تاوێک کوێخا
 هۆمه‌ر گوتی: پیرۆت، چای بێنه.

پیرۆت چایه‌کی هینا و داینا. کوێخا هۆمه‌ر ناو به‌ناو مژیکی له‌ قه‌لیانه‌که
 هه‌دا و قومیک له‌ چایه‌که ده‌خواردوه. که له‌ قه‌لیان و چایه‌که بووه‌وه، رووی
 کرده‌ ئیمه‌ و گوتی: ئیوه‌ کێن؟ ده‌لێن چی؟
 گوتم: کوێخا هۆمه‌ر، ئه‌مه‌ ره‌سم و باوی کورده‌واری نییه‌. له‌ هه‌موو ماڵیک
 ریز و حورمه‌ت له‌ میوان ده‌گرن. ئیمه‌ میوانی تۆین.
 - به‌لێ، که ده‌ستتان ناروات، ئه‌م قسانه‌ ده‌کن. ئیستا قسه‌تان چیه‌
 بیلێن.
 - له‌ پێشدا پیاویان نارده‌بوو له‌ قه‌بوولت کردبوو ئیمه‌ بێن. ئه‌وا له‌ لایه‌ن

دهوله تهوه هاتووين قسهه له گهل بکهين .

- چۆن هاتن؟

- له سهردهشت كهوتينه ري و نهوا گهيشتووينه ته ئيره، لاي تو.

- نا، نا، بهوردی بۆم بگيرنهوه تووشی كی هاتن؟ چييان لی پرسين؟

بهوردی هه مووم بۆ گيرايهوه، چهند جار رايان گرتين، چنده برسی و توونی بووين.

گوته: ليره، لهه هۆدهيه دا چۆن؟

گوتم: وهلامی سلاوت نه داينهوه، ماندوونه بوونیت نه کردین. له وساوه تا ئیستا به پتوه رات گرتووين.

- قسهی چيم له گهل دهكهن. ئەمه وهلامه كه تانه. كردهوهی پياوه كانی دهوله ته كه تان له سهردهشت له گهل ئيمه ئاوايه. به شاهه كه تان بلين كردهوهی پياوه كانی باش دهكا و وهكو ئينسانان ده بزونهوه، نهوا باشه. نهگه هر له سهه نه پيودانان هه ده رۆن، نهو تاج و تهختی ههيه، منيش نه مه (ئيشارهتی بۆ سهوه ته كه كرد) تاج و نه مهش (ئيشارهی بۆ كورسيه كه كرد) ته ختم. دهسا دهست له دهست و قهوهت له خوا. كوچا هۆمه ر دهرفهتی نه داين قسه بکهين، گوته: پيرۆت بيانبه.

پيرۆت بردينه هۆدهيه کی گه ره ی رووناك و خاوين، قالی لی را خرابوو، پال و پشتی لی دانرابوو، سه ماوه ر قولته قولتی بوو. دانيشتين، چايان بۆ تی کردین. دواي تاويك كوچا هۆمه ر هات و لاي خواره وه دانيشت. به رووخوشييه وه به خير هاتنيكي گه رموگوري کردین. نان و خوانيكي باشيان هينا و نانمان خوارد.

گوتم: دهی كوچا هۆمه ر، ئیستا با قسان بکهين.

- قسهی چی بکهين؟ «قسه هه زاره، يه کی به كاره». من وهلامی ئيوهم دايه وه. تو پياويکی ئاقلی. بروا ناکه م تی نه گه يشتبی. مالاواييمان لی کرد. كوچا هۆمه ر زۆر به حورمه ته وه به رپی کردین.

هاتمهوه، سه‌رله‌شکرم تى گه‌ياند تاوانى ژاندارمه‌يه سوئسنييه‌کانى
ئوه‌نده هه‌راسان کردووه ناچار بوون به‌گژ ده‌وله‌تدا بچن. ده‌وله‌ت قه‌ده‌غه‌ى
کرد ژاندارم به‌خاکی سوئسنييدا بچى. بۆ کاروبارى ئه‌وى دایره‌يه‌کیان دانا
به‌ناوى (دایره‌ى ئینتیزاماتى عه‌شایرى)، کابرایه‌کیان کرده سه‌رۆکی ئه‌و
دایره‌يه به‌ناوى (سه‌ره‌نگ، پزیشکییان). سه‌ربازه‌کانى پزیشکییانیش پاش
یه‌ک دوو سالّ ورده ورده چوونه‌وه سه‌ر پێودانه‌که‌ى ژاندارم، تا ریژیمی ره‌زا
شا رووخا. ریژیک له‌ ریژه‌کانى هاوینى سالى ۱۹۴۱ پزیشکییان و
سه‌ربازه‌کانى، وه‌کو سلقى رووت، به‌تویى کراس و ده‌ری هاتنه‌وه مه‌هاباد و
له‌ویوه ریژسته‌وه بۆ پێته‌ختى شاهه‌نشاهى.

ئاغا وەجاخى پۆشەنە

رەشىد ئاغا لە تەمەنى لايىتىدا بوو. چەند سالىك بوو بوويووه ئاغا. ئەويش وەك «گاي حاكم»^(۱) لە تەرى دەيخوارد و لە ويشكى دەخەوت. لەوەتى پى گەيشتېوو، شەو خەرىكى قومار و پۆژ خەرىكى راوشكار بوو. تاقە ھونەرىكى كە بووى، ئەو بوو لە زمانى تاژى دەزانى.

رەشىد ئاغا: ھەو... ھەو... ھەو... رىستى ھاورىشم و قەلادەى زىوت لە ئەستۆ دەكەم، دەست و پەنجەت لە خەنە دەگرم، جلى تورمەت بۆ دەكەم!

تاوس، وەكو ژاندارمەيەك كە تازە چەند كوردى گرتى و ئافەرىنى لى كرابى و ئەفسەرەكەى بانگى كات، يا وەك ژنە وەرزيړىكى كە بەناو دړك و دالدا بەدواى تاقە مانگا ونبووھكەيدا رابكات، بەخۆشېزى و خېراىى بازى دەبرد بۆ لاي رەشىد ئاغا، وە خشپەى پى نەدەبېسرا، بە قەلادەى زىوين و جلى تورمەو بە دەوربەرى ئاغادا دەھات و دەچوو، كلكەسوتەى دەكرد، خۆى دەكېشاوھ و دەيقورروسكاند، يانى: ئامادەى راو و تى بەرېوونم.

ئاغا و تانجى، پىشتاوپىشت، لەگەل يەكتر ھاتبۇونە خوارەوھ. ھەرچەند لە دوو رەگەزى جياواز بوون، بەلام سەبارەت بە پىشېنەى مېژووى بى تەرجومان لە يەكتر تى دەگەيشتن.

ئىوارەى پۆژىكى دەمەوزستان بوو. لە ھەيوانى ديواخانى «نۆبار»^(۲) رەشىد ئاغا و تاوس بەديار نۆكەرەكانەوھ، بە زمانى حال ئەو قسانەيان دەكرد.

(۱) قسەى پىشېنەنە بە كەسانى ئاوا دەلېن «وەك گاي حاكم وايە لە تەرى دەخوا و لە ويشكى دەنوئ».

(۲) نۆبار: گوندېكە لە مەلبەندى بۆكان.

نۆكهرهكانى رەشىد ئاغا كە زۆربەيان لەگەڵ نۆبار و دىواخانە و ئەسپ و تاژى لە ئاغاي رەحمەتى بە مىرات مابوونەوه، لە ھەراويى ناودەست و بارىكى دەست و پاشوو و خۆشەزى تائوس و اقيا و مابوو، ھىوادار بوون خويان و ئاغايان بى گۆشت نەكات. يەك لە دواى يەك پيرۆزبايى تائوسيان لە رەشىد ئاغا دەكرد. لە پاشان كوئىخا عەولاً ھەلى داھ و گوتى: بە گۆزىكى ئاغاي رەحمەتى تى چوو، ئەو تاژىيە دزىيەتییە. ئەگىنا ئەم ھەلۆيە و دوو تەغار گەنمیان نەگوتوو.

رەشىد ئاغا: دە چەغەبە. دەويت باب، ئاقلت بۆ لە كار كردم! ديارە ئەگەر ھەمەوھيس لە برسائ قۆرەى زگى نەھاتايە، بۆ دوو تەغار گەنم لىرەوھ نەدەچووھ (تيلەكو^(۳))، بە شەوى ئەنگوستەچاو، سىنگى خۆى بە گوللەوھ نىت و تائوس بۆ من بدزى. دوو سالى تەواوھ ناويانگى تائوسم بىستووھ. لە عاسمان بۆى دەگەر، لەسەر زەوى دەستم كەوت، ئەگەر زۆرت بەخىلى بەھەمەوھيس دى دوو تەغار گەنمى دەست كەوتووھ، نەچووھ بچى، رستت دەكەم و تىت بەردەدەم. كە كەروئىشكىكت كوشت دوو تەغار گەنم بە تۆش دەدەم.

كوئىخا عەولاً: دە باشە ئاغا. تۆ لەسەر كەروئىشكى خۆت نى؟ من تەمائىكت بۆ دەدۆزەمەوھ، كەيفت لىيە لە لاندە بە زىندوويى دەيگرم، ھەز دەكەى تائوسى تى بەردە.

رەشىد ئاغا: دە برۆ تەمائىل بدۆزەوھ.

كوئىخا عەولاً: ئاغا ئەوھندەم لى بوھستە گەردائىك بەفر ببارى. بزائە دوو تەغار گەنمەكە ھەلەل دەكەم يان نا؟

لەو كاتەدا، تائوس رەشىد ئاغاي تى گەياند كە ئارەزووى راوى ھەيە. بە بەردەمى ئاغادا ۳-۴ بازى برد. بە حال نووكى پەنجەى لە زەوى دەخشا. رەشىد ئاغا (بە تائوس): دەك لەبەر قەلەمبازت مرم. (ئەوجار بە كوئىخا عەولاً): بەسەرى مارف ئاغا، سبەينى تا چىشتانى تەمائىك نەدۆزىيەوھ گەسكت

(۳) تيلەكو: ناوچەيەكە لە مەلەندى سەقز.

بەسەر بارەووە دەننیم^(٤). کە دۆزیشتەووە جگە لە دوو تەغار گەنم، ئەو رانک و چۆغەى بەریشم هێى تۆیە. دە برۆ بزانم چ دەکەى؟

کوێخا عەوولا: ئاغا! سویندەکەت بە گول بى. لە بەفرى نەبارىو، تەمالت لە کوێ بۆ بدۆزمەووە؟ ئەوئەندەم سەبر لى بگرە. بەفر عەرز سى بکات جا ئەو حەلە چاوم لى بکە.

رەشىد ئاغا: ئەو قسانەى پى ناوئى. باسى تەمالت کرد، دەبى بیدۆزیتەووە. دەنا دەتکەمە تەمال و سەگت تى بەردەدم.

بايز (یەکى لە نۆکەرەکان، کە بەرپز لەبن دیوارى هەيوانەکە بەدیار ئاغاووە ویتەباوون) لەبەر خۆیەووە: عەوولا خۆى بەدەمراست دەزانى. دە برۆ بەم رەشانگە تەمال بدۆزەووە.

جافر [یەکى تر لە نۆکەرەکان]: ئەوئەندە گەوجە پى وایە کەرۆشکیش رەعیەتە بچى لە مالهووە بە شەق بیهتیتە بیگار. ئیمەش دەتوانین رەعیەت بەشەق ئەمدیو و ئەودىو کەین. دە برۆ تەمال بدۆزەووە. بە زمانى خۆت پىو بووى!

مام سەلیم (بە حال کەلەبەى لە دمدا مابوو، وەختى خۆى گەورە نۆکەرى مارف ئاغاى باوکی رەشىد ئاغا بوو) بەپلتهپلته لەبەر خۆیەووە دەستى پى کرد: دەک کوێر بم، ئاغا ئاوا دەبى. دەمەویست ئیستا ئاغاى رەحمەتى بوایە ئەم چەلەحانتیەى لەگەل بکرەدایە. چما کای لە پىستى سەرى نەدەئاخنى.

رەشىد ئاغا، کە بە بەرسەفى نۆکەرەکاندا پیا سەى دەکرد، گوێى لەو قسەىە بوو، چوو پىستى باوکییەووە و گوتى: مام سەلیم! سبەینى تا نیوەرۆم لى راویستە، جا قسەى ئاغاى خۆت تا قى کەووە، بزانه چۆن دەیکەمە تەمال.

کوێخا عەوولا، هەرچەند باب نۆکەر نەبوو، وەکو مام سەلیم چاوى بەپاشخوانى ئاغاى رەحمەتى نەپشکووتبوو، بەلام دەتگوت لەژێر چەکوشى شەیتان دەرپەریووە. لە فرۆفیللى ئاغا و نۆکەریدا وەستابوو، دەیزانى ئاقلی

(٤) یانى: بە مالهووە دەرت دەکەم.

ئاغا تا كوئى بىر دەكات. تەگبىرى خۆى كىرىپ، ئەمما دەپويست رەشىد ئاغا پىر شىلگىر كا. تا دوو تەغار گەنمەكەى دەست كەوئى. رووى كىردە مىرزا سىمىلى مىرزاى ئاغا كە لەولاه وئىستابوو، كىتئىكى چلكنى بەدەستەوہ بوو: مام مىرزا بۆم بروانە ئەو كىتئە، جا رەبەيەكت لە گەنمەكە دەدەمى.

مىرزا سىمىل: دە بىرۆ مردووت مرئى. ئىستاكە لە قەندىلش بەفر نەكەوتووه، قامووسىش تەمال ناگرى. بۆت بروانمە كىتئە چى؟

كوئىخا عەولاً: بەسەرى ئەو ئاغايە رەبە گەنمىكت لە كىس چوو.

رەشىد ئاغا: ئاھا... ھا... ھا... لە سبەينى نەھاتوو، لە تەمالى نەدۆزراوہو، لە گەنمى وەرئەگىراو، داخ دەباتە دلى مىرزا!

نۆكەرەكان: بەلى، ئاغا جوانى دەفەر مووئى. ئاھا... ھا... ھا...

كوئىخا عەولاً (دەپويست بۆ پىكەننى ئاغا زىاتر سەر بىكاتە سەر مىرزا): باشە، مەرۋانە كىتئە چلكنت. بەسەرى ئەو ئاغايە چاوت بەگەنم ناكەوئى.

مىرزا: كورە، باوكم، بىرام! دەوہن بە ئاشى چم پى دەكەى؟ تۆ خۆت تەماعى ماسىي ناو دەريا كەوتووه تە سەرت، واز لە من بىئە.

رەشىد ئاغا: من عەولاً دەناسم. بە رەبە گەنمىك باوكىشى دەفرۆشى.

مىرزا (كە داخى عەولاً لە دلدا بوو): شوکور باوكى نەماوہ، ئەگىنا بى گەنمىش دەپئەنایە سەما. كوئىخا عەولاً تى گەيشت مەبەستى مىرزا ئەوہىە باوكى عەولاً رەعەت بوو. ئەگەر بىمايە ئەوئىشى بە دەردى رەعەتەكانى تر دەبرد. گوتى: من نەمەك بەحەرەم نىم. ئاغام چۆنى پى خۆش بى وا دەكەم.

مىرزا، كە زانى قسە دەگاتە ناسكى، گوتى: ئاغا حەز دەكا تەمالى بۆ بدۆزىتەوہ.

كوئىخا عەولاً: باشە، بەلام بەو شەرتە دەم لە گۆشتەكەى نەدەى.

مام سەلىم: ھەتئوہ، عەولاً، تۆ شىتتى؟ لە بەفرى نەبارىو، لە تەمالى نەبوو، لە پاوى نەكراو، لە تاژى تى بەرنەدراو، لە كەرۋىشى نەكوژراو، لە چىشتى لى نەنراو، مىرزا دەم لە گۆشتى چى نادات؟

میرزا: به خوا بلیم چی؟ سهرم له م قسانه دهرناچی!
 کوپخا عهولا: راست دهکا. ههر سهری لهوه دهردهچی بۆ رهعیهتهکان
 بپارپتیهوه و تکایان بۆ بکا. ئەهوندهی قاقهز و ماقهز خویندووتهوه و
 هاتوچۆی شاری کردوو قسهی ئیمه ی پی هیچه.
 میرزا: تۆ برۆ تهمال بدۆزهوه و واز له من و قاقهز و ماقهزم بینه. ههر شته
 وهختی خۆی ههیه. ئیستا جارێ ئهوا وهختی تهمال و راوه.
 رهشید ئاغا (بهدهم ریگهی ژوررهوه): عهولا! تاوس بهردهست و پاشووی له
 خهنه گره بۆ تهمالهکهی سهپینی.
 کوپخا عهولا: بهلێ، ئاغا.
 رهشید ئاغا (بهیانی دواى نان و چا): عهولا!
 کوپخا عهولا (که له پیشخانه لهگهڵ نۆکهرهکان خهریکی پاشخوان خواردن
 بوو، پارووهکهی به خری قووت دا): بهلێ.. بهلێ.. ئاغا.
 رهشید ئاغا: دهست و پاشووی تاوست له خهنه گرت؟
 عهولا: بهلێ، ئاغا.
 رهشید ئاغا: قسهی خۆم له بیر نهچووتهوه. تهمالت دۆزییهوه؟
 عهولا: بهلێ، ئاغا.
 رهشید ئاغا: ولاغان بێن، با بچین بۆ راو.
 تاوس لهبهر ئهسپی رهشید ئاغاوه سهمای دهکرد. له بناری (تهرهغه^(۵))
 راو دابهسترا. که گهیشتنه شیوهلێک، عهولا، له پر، ههلی کیشا تهمان:
 - خولامی سهری ئاغای خۆم، تهما... له!
 رهشید ئاغا تاژی تى بهردا، بهلام کهرویشک ههلهستا.
 عهولا: ئاغا، بهلان کهوتوو^(۶)، با بچم ههلی ئهستینم. رکیفی لی دا و چوووه
 پیشهوه.

(۵) تهرهغه: کهژیکی گهورهیه له ناوچهی بۆکان.

(۶) یانی له لاندای خۆی مات داوه.

دابه‌زی و گورجیک په‌تی ملی که‌رویشکی داپنی و فرپی دا دهره‌وه.
ره‌شید ئاغا (تاوسی دووباره تی به‌ردا): ها بیگره تاوس ها!! دهری
نه‌که‌ی ها!! له سه‌ری منت که‌وئ... تاوس یه‌ک دوو سه‌ری پیدا هات و
که‌رویشکی هه‌لگرت.

عه‌ولا به‌غار چوو که‌رویشکی له دم تاژی سه‌نده‌وه و به پاشکۆیه‌وه هه‌لی
واسی.

که‌که‌رانه‌وه عه‌ولا چاوی پی که‌وت برایمه‌شهل له سه‌رمانا ده‌له‌رزئ که‌چی
له به‌رده‌رکی مزگه‌وت له‌گه‌ل میرزا ویستاوه قسه‌ی بۆ ده‌کا.

کوئخا عه‌ولا (به‌په‌له): برایم ئه‌وه هیشتا نه‌رۆیشتووی؟

برایم: بۆ کوئ؟ تۆ هیچت به‌من نه‌گوتووه.

کوئخا عه‌ولا: پیم نه‌گوتی، ئه‌وا گوتم. راکه بچۆ بۆکان ته‌نه‌که‌یه‌ک نه‌وت
بینه بۆ مائی ئاغا. زوو وه‌روه، بۆ ئیوارئ فریای خه!

شه‌وه له دیواخان به‌دهم خواردنی گۆشتی که‌رویشکه‌وه، باس باسی راو و
تاریف تاریفی تاوس بوو.

ره‌شید ئاغا: مام سه‌لیم! چۆنم ته‌مال به‌ عه‌ولا په‌یدا کرد؟ خو ئیستا
ئاغایه‌تی ده‌زانم؟

مام سه‌لیم: ئه‌وه‌نده‌ی گل به‌سه‌ر ئاغای رحمه‌تییه‌وه‌یه، سه‌د ئه‌وه‌نده
عومری تۆ بی. شوکر ئاغا وه‌جای رۆشنه.

میرزا (بزه‌ی ده‌هاتئ): به‌لی، ئاغا وه‌جای روونه!

ره‌شید ئاغا: مام سه‌لیم! به‌یانی دوو ته‌غار گهنم ده‌ به‌ عه‌ولا، رانک و
چۆغه‌کانیشی بۆ ده‌نیرم..

شه‌وه دیواخان چۆل بوو، عه‌ولا ده‌رۆیشته‌ ماله‌وه، لای دا دهرکی مائی
برایمه‌شهل و بانگی کرده دهره‌وه، گوتی: برایم له ده‌مت دهری که‌رویشکی
مالیت لی ون بووه، له‌ژیر بیگاردا ده‌تپرووکتیم. خو دوینی هیچت به‌ میرزا
نه‌گوتووه؟

برایم: جا با پیشم گوتیی، چیی تیدایه، ئەویش هەر له خۆتانە!
عەولاً: نا، نا. ئەوه کابرایهکی شاری و دەم شپه. ئەگەر لای ئاغا باسی
کرد، تۆ بۆی درۆ دهکا شتی وا نهبووه، جا نۆزه بیگارت لهسهه ههڵدهگرم.

خەملى پەموو

ھاوینى سالى ۱۹۵۶ بوو، خانەقا چۆل و ھۆل بوو، زەوى خوا دەزانى بۆ جارى چەندەم لە رۆژ نىزىك دەبوو ھە و تىشك و تىنى زياترى لە خۆر وەردەگرت. وەرزىرەكان وەكو ھەموو ھاوینىكى تر بە ئىش و كارى كشتوكالەو ھەريان قال بوو، نەياندەپرژا سەرى مالى شىخ بەن. ئەگەر دەرفەتیشيان بوو بووايە، لەبەر ئەو ھەو ھەو نۆخشە دەرنەھاتبوو، لە روويان نەدەھات بە دەستى خالى و بەتال بىنە زيارەت. پەردەى كشماتى بەسەر خانەقا و مالى شىخدا كشابوو. لە شەو و رۆژدا تەنيا پىنج جار دەنگى بانگى سوڤى قادرى ھەورامى گۆمى بىدەنگى نەختى دەشلەقاند. لە جياتى (خەتم و تەھليلە) سوڤى و زىكر و دەفى دەرويش، مەشووولەكان كە لە برساندا ئالۆزابوون، تىك دەھالان و ویزەويزيان بوو.

شىخ پىش نيوەرۆ و ئىوارە تا نىزىك بانگدان يا لە ھەوشەى خانەقا پىاسەى دەکرد، يا لەسەر كورسىيەكەى كە لە ھەيوانى خانەقا بەتايبەتى بۆ ئەو دانرابوو دادەنىشت و دەنگى تەزىحەكەى دەگىرا و ديار بوو بىرى لە داھاتى پايزى پار دەکردو ھە چەندە بوو، وە ئەمسال چەندە دەبىت.

مەلا جەلال، كە ئەگەر نوڤت كالا بوایە دەكرا بلىن كرىكارى دىنى بوو، مانگى بە پىنج دىنار بۆ پىشنوڤى بەكرى گىرابوو. وەكو كرىكارى دەستەمۆ كە چاوى لە دەمى خاوەن كار بىت و وریای وەخت و كاتى كارەكە بى، گوڤى لەو ھەو نەبوو كەس ھەيە لە پىشتىو ھە نوڤت بكا يان نا، لەگەل دەنگى بانگەكە دەسبەجى دەخزا مىحرا بەكە. سوڤى قادرىش كە نوڤت بەشىكى گرىنگ بوو لە دەسمایە، يا باشتەر بلىن (دەم ماى) ى ژيانى، لە پىشتىو ھە دەوڤىستا. مىرزا ھەلىش كە كرىو پىچ بوو دەبوو سىيەمیان. بەلام شىخ يا وەرەز بوو، يا بە

پښوېستى نهده زانې، يا به شكم له مال هوه نوښتې ده كړد، له و هخته دا نهده هاته خانه قا .

مه لا جه لال و سوږى قادر كه قامه تيان بو يه كتر ده ستانده وه، له هه وای دهنك و خاويي ده ميان دهرده كه وت هه ر نه وه نده بو نه ركى خوږيان به جئ ده كه ياند، نه كينا هيج له شانيان خوږ نه بوو. ميرزا عه ليش وه كو ره شايي له شكر و ابوو، له نوښت كه ريكى ساده به ولاوه روښتېكى يارى نهده كړد.

نه و خانه قا وراق و كه وره يه به سى كه سه وه، له كاتى جه ماعه تدا وه كو هه مامېكى قه ديمى و ابوو كه هه مامچى و ناوگير و يه كيكيش به خير خوږيانى تيدا بشون، وه نه و روژانه ديارى و سه وقاتيكى بو شېخ و خه تم و ته هليله يه كى بو خوا تيدا نه بوو.

پيش نيوه روښه ك سوږى قادر وه كو هه مو روښتې حه وشه كه و هه يوانه كه ي كه سك دابوو، ناو پرژينى كړد بوو. كورسيه كه ي شېخى خاوين كړد بوو وه. راوښتابوو شانى دابوو به لاشپانې دهركى مالى شېخه وه.

شېخ هاته دهره وه:

– سوږى قادر چ باسه؟

سوږى قادر (به شېوه يه كى نيوه هه ورامى): سه لامه تى و سه رو شېخى. ناشوكرى نه بو خانه قا چولن.

شېخ هات له سه ر كورسيه كه دانېشت و چاوى برييه دهرگه ي حه وشه كه. كوتوپر مه لا جه لال به شان و عه باوه خوږى كړد به ژوردا، وا دياربوو دوښتې ئپوارى مانگى دېبوو.

شېخ چاوه پروانى هاتنى خه لك بوو، به لام نه ك هى وه كو مه لا جه لال كه جگه له وه خيرى به ناوچاوه وه نه بوو، رهنگ بوو داواى مانگانه ش بكات. شېخ كه نه حوال پرسى و خوږهاتنى مه لا جه لالى كړد، له بيچمى وا دهر كه وت له دلې خوږدا ده لى: كبرا تو پيشنوښتې خانه قاى، ده بى له وا ريداتى روژانه ي خانه قا پاره ت بدرتې. خانه قاش نه م روژانه چول و هوږله. ئيتر چيت ده وئ، نابى

نەختى ئاقلت بېي؟

لەم كاتەدا سۆڧى نامىق كە چاكى كەوا شوپرەكەي كىردىبوو بەلادا و بەنەخوینەكەي بەسەر دەرىپى سېپىيە چلكنەكەيەو تاقمانەجووتى دەكرد، ئەوئەندە بە پەلە خۆى كىرد بە ژووردا، لە بىرى چو ئاتەكى كەواكەي داداتەو. شىخ كە چاوى بە سۆڧى نامىق كەوت، تەمومژى ناوچەوانى نەختى رەوى، بانگى كىرد:

– سۆڧى نامىق بەخىرىيى، خىرە شوكر؟

سۆڧى نامىق: بەخوا قوروان مەگەر هىمەت پىران فرىام كەفى! خىرى چى؟ شىخ ەقى بوو ھاتنى سۆڧى نامىقى پى خوش بى. مرىدىكى بەسۆز و موخلىس بوو، خىزەتى خانەقاي زۆر دەكرد، ھىچ كاتى بەدەستى خالى نەدەھاتە زيارەت. «ھىچ نەبى دىنارىكى ھىناوہ مەلا جەلالى پى بىدەنگ كەم.. خۆ ئەگەر ھىچىشى نەھىناپى، دىسان ھەر قەيناكا. ھاويىنە، نوخشە دەرنەھاتوہ (دار ئەگەر سالى بەرى نەھىنا، ناشى بىبرى)».

سۆڧى نامىق سەرکەوت، سلاوى كىرد و دەستى شىخى ماچ كىرد.

– سۆڧى نامىق، بەخىرھاتى. خوشى شوكر؟

– قوروان خوا خوشت كا. لە ساىەى خواوہ و هىمەت و بەرەكەتى شىخەوہ.

– مال و مندالت چۆن؟

– قوروان، دەستەكانت ماچ دەكەن.. خىزەتكارتن.

– شىناوہردەكەت چۆنە، نوخشە دەرنەھاتوہ؟

– ئاى قوروان نوخشەى چى؟ خۆزىا ھەر نەبوايە. ئەمسال پەمگەكەمان ھەراش بوو، بە خاوخىزانەوہ تىي ورووكاين. چەند مانگ كوپرەوہرىمان لە تەكىدا دى، ئەوا ئىسە گىشتى بووگە وە ھىچ. مەگەر خۆت ھىمەتتىكم بۆ بفرەمووى، پەنام ھاوردگە بەر خانەقا، تا چارم نەكەى نارۆمەوہ.

شىخ (بەشىوہى دەمى سۆڧى نامىق): سۆڧى نامىق، بىژە خوا كەرىمە. چى قەوماگە؟

- قوروان، وهكىل زۆراو بهگ هاتگه، دهفتهرى هاوردگه، خهملهكهى ئهوهنده قورسه گشت پههنگهكهى بهمى ئىنجا رزگارم تى. ئهوا خووم خستگه خانهقا. بهخوا ئهشى هيمهتيكم بۆ بكهى.

- شتى وا چۆن دهبى؟ ئاخىر خهمليش ريشويين و قاعیدهى خۆى ههيه.

- قوروان شله و قولهى بهگ كوا گوئى ئهدهنه ريشويين و قاعیده؟

لهو كاتهدا سوڤى قادر بانگى نيوهري دا.

شيخ: خاسه، سوڤى ناميق خاسه، ئيسه دهنيرمه لاي زۆراو بهگ. مهلا جهلال! تۆش مهريوه.

جهماعهتهكه بكن. لهگهل سوڤى ناميق له حوجره دانيشه، ليره قاوهلتى بكه.

دواى قاوهلتى شيخ هاته دهرهوه: سوڤى ناميق! سوڤى رهشيدم ناره خزمهت زۆراو بهگ. ئيستا ديتتهوه. خوا كهريمه.

سوڤى ناميق: ئاي خوا بمكا وه سهيهقهت. ئاي بم وه قوروانهكهت.

تاويكى پى چوو سوڤى رهشيد هاتهوه.

شيخ: ئادهى سوڤى رهشيد، زۆراو بهگ گوتى چى؟

سوڤى رهشيد: قوروان، چووم، فهرمائشتهكهى جهنابتم به زۆراو بهگ گوت، زۆر سهلامى عهرز دهكردى.

- عهلهيكه سهلام. خوا كارى راست كا. دهى ئيشهكهى سوڤى ناميق بوو به چى؟

- عهرزت دهكهم (چووه پيشهوه، شتيكى بهگوچكهى شيخدا سركاند).

تومهس زۆراو بهگ گوتبووى شيخ ئهوهنده روو نهدا بهو مسكينانه. ئاخىر خووشى خاوهن مولكه. ئهمانه روويان بكرتتهوه هيج به خووشى نادن.

شيخ راويژى دهى گؤرا. گوتى: ئهمانه پياوى دنيا، ههس لهسهه تهماعى خوڤانن، بيريان بهلاى قهبر و قيامهتهوه نييه، تكاى ئيمه ناگرن. بچۆ بزانه

به شکم له تهک وهکیله کهیدا ریک کهوی.

سۆفی نامیق: قوروان ریککه وتنی چی؟ کاورا ئیژی به رازه. گشت په مگه کهی گهره که.

شیخ: سا بیژین چی؟ زهمانه خراب بووه. زلمهت دنیای داگرتووه. خوا رحم به ئیمان کهمان بکا.

سۆفی نامیق: بیم وهقوروانه کهت. خاس ئه فهرموی. ئاخزهمانه. ئه مه پینج مانگی ره به قه به خۆم و به مندال له کانمه وه رهنج ئه دهین. ئیسه گشت په مگه کهی گهره که. ئه ی خوا هه لی نه گری.

شیخ: بیژین چی سۆفی نامیق، قهزا و قهدهری خواجه.

سۆفی نامیق: یا شیخ ئه مه ئه فهرموی چی؟ ئیسه من گشت په مگه کهی به می، ئه مه چیه خه ملی کردگه؟

شیخ: عیلاج نییه سۆفی نامیق. زهمانه که خراب بووه. خوا خراپتر نه دا.

سۆفی نامیق: یا شیخ که واسه. بیژه «تۆ فهرمو، ئیمه میاو».

مه لا جه لال ویستی سۆفی نامیق تی بگه یینی له رووی شیخدا قسه ی وا نه کا، گوتی: سۆفی نامیق، ئه مه مانای چی؟ سۆفی نامیق له بهر په رۆش و په ژاره ی خۆی تی نه گه یشت مه لا جه لال مه بهستی چیه، گوتی:

– مامۆستا، زوو فره زوو، گهنج بووم. ئه وسا گهرمیان و کیتوسانمان ده کرد. هاوینان ده رۆیشینه سه رشو سه قز. کاورایی سه قزی بوو ناوی لالۆ هه واس بوو، ئاشنامان بوو، مامه له مان له ته کیدا ده کرد. رۆژی هاته وارگه که مان رۆن و خوری لیمان کری. سۆزی رۆن و خوریه کهم بۆ برده سه قز و میوانی بووم. شه و خیزانه کهی سینیی بۆ هاوردین، گۆشتاوی لی نابوو، نانمان تی ولی. کتکه بۆر پهیدا بوو، دهستی کرد به میاو میاو. خاوهن ماله که پاروویه کی بۆ هاویشت، گورج قۆستییه وه و دیسان: میاو! پاروویه کی تری بۆ هاویشت، کتکه بۆر ئه میشی قۆسته وه و دیسان میاو! ئه وهنده ی پارووی بۆ هاویشت، وازی له میاو میاو نه هینا و نه په یشت نانه که مان

بخۆین. لالۆ ههواس سینییه که ی هه لگرت و نایه بهردهمی کتکه بۆر و گوتی:

– که واسه، تۆ فهرموو، ئیمه: میاوا!

سوۆفی نامیق دهستی شیخی ماچ کرد و رویشت. بهدهم ریگهوه دهیگوت.

– ههزار قهزا و قهدهر بی، په مگی خۆمی نادهمی..

مه لا جه لال لای وابوو سوۆفی نامیق شتیکی بۆ شیخ هیناوه، بهدهرفهتی زانی و گوتی:

– قوربان! شهکر و چامان نه ماوه. مانگانه که مان پی که رهه ناهه رمووی؟

شیخ خۆی له قسه ی مه لا جه لالیش گیل کرد و گوتی:

– زۆراو بهگ ههقیهتی. بروانه، ئهم خه لکه ده لئی شهیتان دهرسی داداون، قسه یان چهند رهق و ناخۆش بووه. ئاخزره مانه، خوا رهحم به ئیمانیه که مان بکات.

سەرفیتەرە

حاجى ئەلى دەۋلەتمەندىكى قورس بوو، بازارى ئەۋەندە گەرم بوو، نەيدەپرژا سەرى خۆى بخورىنى، كارى بەۋە باش بوو كە ۋەكو بەزاز و چەقال و وردەفرۆش نەبوو، ئەگىنا ھەر فرىا نەدەكەوت. ئىستاش كە بە تا و لىنگەبار شتى دەفرۆشت بەتەنيا پى رانەدەگەيشت. مىرزا سالىخى خرمى خۆى مانگى بە ھەوت دىنار و نىو گرتىوو كە دەفتەرىشى بۆ بگرى، ھاتوچووى بانكى بۆ بكا، پارەى لاي بەقال و بەزازەكانىشى بۆ كۆ كاتەۋە.

حاجى ھەرچەند سەرى زۆر قال بوو، بەلام خوا ھەلناگرى لەگەل ئەۋەش سەرى بچوايە نوپىزى نەدەچوو. رۆژووى رەمەزانىش ئەۋا ھىچ. پىاۋىكى وريا و عاقل بوو، ھىسابى دنيا و قىامەتى خۆى باش دەزانى. زۆر چاك لىكى دابوۋە: رەمەزان ھەم زىارەتە و ھەم تىجارەت. خواشى لى رازى دەبى و ژەمى سى نىوەرۆش دەگەرپتەۋە. خوا نەكا دوور لە گىانى حاجى، خۆ قسە لەۋە نىيە پىاۋ ھەر دەبى روت و نەدار بى تا دەس پىۋە بگرى. پىاۋەكە بازارگان بوو، ئەھلى بازارى بوو. بازارپىش جىگەى دەفتەر و ھىسابە. سەرمایە ھەرچەندە زۆرىش بى، كە لىكى دەپتەۋە ھەر فلس فلسە كەۋتوۋەتە سەرىكە. ھەموو فلسىك لە دەفتەردا جىگەى خۆى ھەيە. بۆ مالى حاجى بەۋ مەخارىچ و دەرچوونە زۆرەۋە، سى نىوە رۆژە بە لانى كەمەۋە دەيكردە پازدە دىنار. ئەمە پارەبەكى كەم نەبوو، كرىيى دوو مانگى مىرزا سالىخى لە كۆل دەكەوت، يا دەپتوانى پىنج شەش جار بۆ سەۋدا و مامەلە پىيى بچىتە بەغدا. بەكورتى رۆژووى رەمەزان لە ھەموو بارىكەۋە بە قازانچ تەۋاۋ دەبوو.

حاجى مانگى رەمەزانى بەرىكوپىكى گرتىوو. (تەراۋىخ) شەۋەكانىش سەربارى. لە مەلاى بىستىبوو ھەر كەس شوكرانەبژىر بى، خوا بۆى زياد

دهكا . جا بۆيه ههموو شهوۆي بهدهم تهراويحهكهوه ئهوهندهى زمانى هيزى تيدا بوو شوكرى خواى دهكرد، خواش لىي قبوول كردهبوو، رۆژ به رۆژ بهسهريدا رشتبوو.

ئىوارهى رۆژى ۲۸ى رهمهزان حاجى له مزگهوت نويزى شىوانى بهجهماعت كرد و به دهم ريگهوه ورده دوعاكاني خوينا. كه گهيشته مالهوه، دهى له ئاخريين دوعا بهتال بوو، بيسمىلايهكى كرد و دهستى كرد به بهريانگ كردنهوه. نۆشى گيانى بى بهروبووى رهنجى شانى خوئيهتى وهكو (سونهته) له شيرينهوه پاقلاوهى به نيوهجواوى قووت دا و پيزى لى گرت سى چوار شيلهى پاقلاوه به گهروويهوه لكا و ههناسهى سوار بوو. بهپهرداخىك ماستاو شوژديهوه و كۆكهيهكىشى بهدوادا كرد. ريگه بۆ خواردنى تر به تهواوى كرايهوه، پهلامارى دهورى قبوولى دا، قيووليهكه به يارمهتيةى باميه و گۆشت، باشتى خۆى كۆ دهكردوهوه و به رهنجتهى بهناو پهريزىنى ريش و سمپلدا خۆى دهكرد به دهى حاجيدا و ئاواى ئهويدو دهبوو.

ناو بهناو پهرداخىك ماستاوى دهخواردوهوه، (دوور له حاجى و بهريانگهكه) شفتهيهكىشى دهكرده مهزهى. وهكو وهريزىكى لىزان بژارىكى باشى سينييهكهى كرد. دهستىكى به ريشيدا هينا. ئهلهمدوليللا، خوايه شوكرى تۆ. رووى كرده خيزانى:

- ئا خيزاكه چايهكم بۆ تى كه، با فرياي جهماعت و تهراويحهكه بكهوم.
حاجى ژن- هيشتا سهريوشى نويزى شىوانى بهسهروهوه بوو- پيالاهيك
چاي بۆ حاجى هينا:

- حاجى! ئهري سهرفيترهت قهبالاندوهوه؟

- يارهى خوا جهزاي بهخيرت بداتهوه ئافرهت! چابوو وهبيرت خستمهوه.
هاوار بهمالم! شهيتانى مهلعوون بهههموو فيلىك خهريكه رهنج بهخهسارمان
كا. وهختابوو نويز و رۆژووهكهمان به خوراى بچى. دهلىي چى با
سهرفيترهكه بدهين به ميرزا.

حاجی ژن: میرزا سألح پیاوی خوټه. جگه له وه معاشیشی ههیه. له کوږی
سهرفیتره ی پی دهشی؟

حاجی: قوربه سهره ژنیک و سی مندالی ههیه، بوچی پی ناشی. چهند
شه له مه پيش مه لا له مزگوت دهیگوت خیر و هسه نات بو خزم باشه. میرزا
سألح خزمی خوټمانه.

حاجی ژن: دهیجا بهک دوو دیناری جیژنانه بدهری، ههه خیره و ههه
پیاوه تی. سهرفیتره کهش بده به مستهحه قیک.

حاجی: تو بهم دهسبلاوییه له جیگه ی من بوایه ی، نه من ده بووم به حاجی
عه لی، نه تو ش به حاجی ژن. من هه موو کات میرزا سألح له بیر بووه.
چاکه شم له گه ل کردووه. ده لیم ئه مه شی له زیادی بدهینی.

حاجی ژن: باشه، وا بکه، من مانیه ی خیری تو نايم.

حاجی: رووی کرده کوره گوره که ی - ئه وره حمان نا راکه، میرزا سألح
بانگ که ..

میرزا سألح هات، به ده نگیکی نیوه نووساوی خهفته اووییه وه سلاوټکی کرد و
لای خواره وه دانیشته.

حاجی که له بهر جه ماعته که ی به په له بوو، له لایه ک رووی کرده میرزا سألح
و گوتی ده مه وئ سهرفیتره که ی ئه مسال بدهم به تو، له لایه کی تریشه وه بانگی
کرده حاجی ژن:

- فاتمی، نا خیراکه، نیزی که ی دوو هوټه گه نم بیته.

حاجی ژن: گه نمان نییه. ههه برنج له ماله وه ههیه، برنج ده بی؟

حاجی: فهرقی چیه؟ ئه ویش زه واده. خیراکه. دوو هوټه برنج بیته!

میرزا سألح: ناعیلاج نه بوومایه وهرم نه ده گرت. پیاو که ناچار بوو خیر و
سه ده قهش قبوول دهکا!

حاجی: دوور له تو، میرزا، تو خوینده واری، شتی وا مه لئ. عیلاجی چی؟
ساغ و سه لیمی، مانگی حهوت دینار و نیو معاشسته. شوکری خوا بکه.

برنجیان هیئا. حاجی میرزا سألحی بانگ کرده پئشهوه:

- ئهوا ئهو برنجهم دا به تو له سهرفیترهی ئه مسالدا که خوا له سهر منی
فهرز کردووه. میرزا سألح گوتی: ئهوا قبوولم کرد و دامه وه به خوت به قهرز.
برنجه که ههوت جار له سهرفیترهی حاجی و حاجی ژن و سئ کوره که و دوو
کچه که بیان له بهینی حاجی و میرزادا دهستاودهستی کرد.

حاجی ههستا بروا بق جهماعهت، به سهر پئوه گوتی:

سهرفیتره به زیادهوهی دانپی باشتهه. بق میرزا سألحیش بهزایه ناچی.
دای دهئین ههر سهرهی بهروبعیک، دهکاته دوو دینار چارهکی کهم. حاجی
چوو بق جهماعهت. میرزا سألح خهریک بوو بروا. حاجی ژن بهزور گتپراهه وه و
چایهکی بق تی کرد. حاجی ژن ئهحوالی مندالهکانی میرزا سألحی دهپرسی.
میرزا سألح شاش و واش وهلامی حاجی ژنی دهداوه. زیاتر بییری له پارهی
سهرفیتره که دهکردهوه: چوونی خهرج کات بهشی کاسه جیژنهش بکا و
جیژنانهیه کیش بق ژنهکهی و مندالهکانی بکری. چایهکهی خواردهوه،
مالاویبی کرد و رویشته.

بهیانی میرزا سألح وهکو ههموو خهکی بازار دهلتین (مهلهکهی) کردهوه.
گهسکی دا و دهفتهه و شتی خوئی ئاماده کرد و دانیشته. تاویکی پی چوو،
حاجی پهیدا بوو.

حاجی: میرزا، تا زووه و سهرمان قال نهبووه، دهست دهره قهلهمهکهت با
حیسابی خویمان بکهین.

میرزا: حیسابی چی؟

— چوون حیسابی چی؟ تو دوو دینار چارهکی کهمت لای من ههیه.

— باشه، ئیتر ئهمه حیسابی دهوئ؟

— تو دهلتی ئهمرۆ هاتوویته بازار. چوون حیسابی ناوئ؟ ههموو شتیک
حیسابی دهوئ. برامان برایی، کیسهمان جیایی.

میرزا: باشه، دهی فهرموو. ئهمه قهلهم و کاغهن.

حاجی: بنووسه دوو دینار چارهکی کهم.
 میرزا: ئەوا نووسیم.
 حاجی: دەی من چیم لای تۆ هەیه؟
 میرزا: وەللا نازانم. لە بیرم نییه تۆ هیچت بە لای منەوه بۆ.
 حاجی: تۆ لە بیرت نییه، من لە بیرمە. زستانێ قۆندەرەکانت درابوو،
 دووکانەکت پیس دەکرد، جووتی قۆندەرەم دایە. قەیناکا، با لەبەر تۆ بە
 دیناریکی دانین. بنووسه دیناریک.
 میرزا: بۆچی بە چەندت کړیبوو، وا بە کۆنییش بە دیناریکی لەسەر من
 حساب دەکە؟
 حاجی: کاکێ خۆم تۆ ئەهلی بازارێ. لە بازار قسە لەوه نییه بەچەندە
 کراوه، قسە لە نرخێ رۆژە. کۆنی چی و شتی چی! تاقە زستانیک لە پیم
 کردبوو. هیشتا تازە و نوێ بوو.
 میرزا: دە باشە، ئەوا نووسیم دیناریک.
 حاجی: ئەو رۆژە حاجی فەتحوولای پینجویینی سندووقە چاکە لێ کړین،
 چارهکی چای نمونەت پرشت. ئەویش سێ سەد فلس.
 میرزا: چارهکە چایەکم کۆ کردەوه و کردمە سندووقیکی.
 حاجی: کۆکردنەوهی چی؟ نەختیکت کۆ کردەوه. ئەوهکە تری تیکەل خاک
 و خۆل بوو، گەسکت لێ دا. قەیناکە بنووسه دوو سەد فلس.
 میرزا: دەی باشە، ئەمە دیناریک و دوو سەد فلس.
 حاجی: تەختە دوو سندووقە قۆندەرەت بردەوه کورسیی پێ دروست کە. ئەویش
 یەکی نیو دینار. بنووسه دیناریک.
 میرزا: تۆ دەلێی بە نرخێ رۆژ. ئێستا تەختە سندووقە قۆندەرە چەندە
 دەکات؟
 حاجی: ئەوسا زستان بوو زیاتریشی دەکرد. باشە بە نرخێ ئەمرۆکە

داده نښين. بنووسه ههشت سهد فلس. ئه مه بووه دوو دينارى ته واو.

ميرزا: به لى ته واوه.

حاجى: تو ديناريك و كهوت سهد و په نجا فلس پاره ي سهرفيترهت لاي من ههيه، ئه وه له دوو ديناره كه دهر كه. تو روبعيك دكه وپته سهر. ئه وپش جيژنانه ي ئه م جيژنهت بى، ئيتر بى حيساب.

ميرزا (به زهرده خه نه يه كه وه): جا بوچى به و روبعه ديناره سهرفيتره ي ساليكى ترم لى سه له م ناكه ي؟

حاجى: حيسابى ساليكى تر وهختى خو ي دكه ين. ئيستا چون بى جيژنانه و به دستى به تال ديلم له محه ل دهر كه وي؟

كەشكۆلى جادوویی

وھیسە و ناسكۆل تاقانەى دايك و باوكى خۆيان بوون و، بە نازدارى پەرورده كرابوون. ياره و پيرۆتى باوكيان، برايه تيبان خۆش بوو. چەنديھانى چەند سال بو دلى يەكتريان نەيشاندبوو، لەسەر مال مابوونەو و بە براهەشى رايان دەبوارد. ران و پاتاليان بوو. لە زەويوزارى فەرەيدوون بەگدا دەبانلەوهراند و بژيويى خۆيان پەيدا دەکرد. ھەرچەند دەولەمەند نەبوون، بەلام سەبارەت بەو كە ھىدى و ھىمن و بى وەى بوون، خەلكى ناوايى خۆشيان دەويستەن.

وھیسە و ناسكۆل كە جووتە مندالى مال بوون، ھۆگرى يەكتەر بوون و لەيەك جيا دەبوونەو. بەيەكەو دەچوونە مەزرا بۆ لاي باوكيان و بەيەكەو دەھاتنەو مال بۆ لاي دايكيان. بەيەكەو لەگەل بەرخۆلەكان ياربيان دەکرد.

سال و مانگ بەدواى يەكدا تى دەپەرين و وھیسە و ناسكۆلش بەخۆدا دەھاتن و گەرە دەبوون. تا گەرەتر دەبوون خۆشەويستيبان پتەوتر و ھاوالەتبيان گەرەتر دەبوو.

پۆژى لە پۆژان ياره و پيرۆت بەيەكەو دانىشتبوون باسى حال و بالى خۆيان دەکرد. يارەى باوكى وھیسە نە بە پيرۆتى گوت: ئيمە چەند سالە برايه تيبى خۆمان راگرتوو و بەتەبايى و سەر و دل خۆشى رانمان بواردوو. ئيستاش با كاريكى وا بكەين مندالەكانيشمان وەكو خۆمان بن و لەيەك جيا نەبنەو. خۆت دەزانى لە مندالييەو بەيەكەو گەرە بوون و زۆر ھۆگرى يەكتەرن.

پيرۆت گوتى: ياره، من ھەرگيز نابمە دركى مەم و زين و ئوبالى وھیسە و ناسكۆل ناھينمە ئەستۆى خۆم. برالە، منيش دەزانم پاروو لە دەم بكەوتتە

خواری بۆ كۆش باشه. ئېمە كە براين، دياره كچى منيش بۆ كورپى تۆ چاكه.
بهبى ئەوهى تۆ بلېتى من خۆم ئەمەم ھەر لە دلدا بوو.

شەوئىك مەلای ئاوايى و دوو سى كەس لە دەرودر اوسىي خۆيان بانگ كرد و
ناسكۆليان لە وهيسه ماره برى. مەلا بە چاكەى ياره و پيرۆتدا ھاتە خواری و
زۆرى بە وهيسه و ناسكۆلدا ھەلگوت و دوعاى خيتر و پيرۆزبايى ئەو كارە
چاكەى كرد. ياره بە ھىواشئىك دەستى بۆ لای مەلا دريژ كرد و دوو دینارى
مارەبرانە دا بە مامۆستا. مەلا سەرلەنوئ دەستى كردهوہ بە پيرۆزبايى و
دوعاى خيتر و پاشان ھەلستان و پۆيشتن.

وهيسه و ناسكۆل ئيتر لە دوو مندالى مال و دوو ھاوالى خۆشەويستەوہ
بوونە دەزگيرانى يەكتەر و شەرميان دەكرد و ھەك جارەن بەيەكەوہ نەدەگەرەن.
بەلام تا دەھات عەشق و ئەوين لە دلاندا زياتر تين و تاوى دەساند.

پايز كە خورى و پۆن و شەك و كاوريان فرۆشت، كەوتنە سەروكارى
زەماوہندى ناسكۆل و وهيسه. جگە لە خەلكى ئاوايى لە كەسوكارى خۆشيان
گيتر اوه و سى رۆژ شايبيان كرد و بەتەقەى دەھۆل و زورنا داوہتيان گيتر، كچ
و كور و ژن و پياوى ئاوايى بە چەپى و پۆينە و سوئسكەيى و شىخانى
ھەلدەپەرپين. ياره دەستپيشكەريى خۆى كرد نەيھتشت گزير بېتە سەرى دە
دینارى سوورانە بۆ فەرەيدوون بەگ برد و دوو دیناريشى شيرينى دا بە
كوئخا و كاوريكيشى پيشكيشى ئاغا ژن كرد.

دوو سى سالىك بەسەر زەماوہندى وهيسه و ناسكۆلدا رابوورد. سالىك
دەرد كەوتە ناو رانەكەيان و بەرودواى كوشت. چەند سەريكيشى كە لە چنگ
دەرد رزگارى بوو، ناچار فرۆشتيان و دايان بە نان و ئيتر بە يەكجارى
پەكيان كەوت. دەبوو بە رەنجبەرى و سەپانىي خەلك بژيوويى خۆيان پەيدا
كەن، ھەك جارەن دەستيان نەدەرۆيشت بېگارەنە بدەن، ناچار بوون خۆيان
بچنە بېگارى ئاغا.

جاريك گزير ھات و دەنگى دان بۆ بېگار. پيرۆت گوتى: من دەچم. ياره

نهیه‌یشت و گوتی: تو له من پیرتری و برا گهورهی، تا من ماوم ناهیلّم له گه‌ل منداڵ و مه‌زندا بچی بۆ بیگار. وه‌یسه‌ش ره‌نجبه‌ری خه‌لکه، من خۆم ده‌چم. یاره‌ نان و شه‌کر و چا و قووری و پیاله‌ی خسته‌ تۆشه‌ به‌ره‌یه‌که‌وه و کلاشه‌کانی کرده‌ پتی و ده‌ستی دا داس و که‌وته‌ دوا‌ی گزیر. کاتی گه‌یشته‌ ناو بیگارچییه‌کان و دیتنی هه‌موو هه‌رزه‌کار و کوروکاڵن و که‌سی له‌ ته‌مه‌نی ئه‌ویان تیدا نییه‌، زۆر به‌زه‌ییی به‌خۆیاندا هات و له‌ دلّی خۆیدا وتوویره‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد: که‌ ئه‌گه‌ر نه‌هاتی سواری شانیان نه‌بوا‌یه و هه‌ژار نه‌که‌وتنا‌یه، یان بیگارانه‌یان دهدا، یا ده‌یتوانی وه‌یسه‌ بنی‌ری. هه‌رچۆنیک بوو که‌وته‌ نه‌نده‌ن و روویان کرده‌ که‌ما‌جاری فه‌ره‌یدوون به‌گ.

که‌ما‌جا‌ره‌که‌ به‌ هه‌ورازیکی زۆر سه‌خت و کوور و ته‌لانیکی رژد و به‌رده‌لانه‌وه‌ بوو. لای خواروویشیان هه‌لدیر و زه‌رد و ما‌ه بوو. به‌ریان له‌ که‌ما‌که‌ندن گرت. یاره‌ که‌وتبووه‌ لای ره‌وه‌زه‌ به‌ردیکه‌وه و جگه‌ له‌ ماندوویی و شه‌که‌تی وتوویره‌ش زۆری بۆ ده‌هینا و دلته‌نگی ده‌کرد. کوروکاڵ ده‌نگی یه‌کتریان دهدا وه‌ک گره‌وه‌کاری ده‌یانویست له‌ یه‌کتر پێش که‌ون. یاره‌ی هه‌ژار و پیر و بیته‌یز بوو، له‌گه‌لیان ده‌رنه‌ده‌چوو. له‌لایه‌کیشه‌وه‌ له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ سه‌رکاره‌کیان قسه‌یه‌کی سووکی پتی بلّی، ناچار ئه‌ویش که‌وتبووه‌ په‌له‌ و ته‌کانی دهدا. چا‌ویشی کز و پرووش بوو، باش پتی به‌دی نه‌کرد. له‌ نه‌کا‌و له‌ ره‌وه‌زه‌ به‌رده‌که‌ قاچی خلیسکا و هه‌لدیرا. کاتیک چوونه‌ سه‌ری بی هۆش که‌وتبوو. ئی‌واره‌ به‌ داره‌ته‌رم بردیانه‌وه‌ ما‌له‌وه‌. یاره‌ی به‌ده‌خت پشتی شکابوو.

چه‌ند رۆژیک به‌ ئیش و ئازاره‌وه‌ ژیا و مه‌رد. خه‌لکی ئا‌وایی و سه‌ره‌خۆشیکه‌ری دته‌هاتی ده‌وروبه‌ر، سه‌ریان تی‌ کردن. (شین و شایی ده‌سته‌وا‌یه). ئه‌مرۆ له‌مانه‌، سه‌به‌پنیش له‌وان. ده‌بی‌ پیا‌و به‌ ته‌نگ خزم و ها‌وما‌له‌وه‌ بی.

چه‌ک و پووشیکی بووشیان له‌ پرسه‌دا رۆیشت. ئه‌مجا‌ر پیرۆتیش هه‌رچه‌ند وه‌یسه‌ ته‌قه‌لای دهدا نه‌هیلّی کار بکا، که‌لکی نه‌ده‌گرت و به‌و پیرییه‌وه‌ ته‌کانی

له خوئی دهدا و ئیشی دهکرد، تا ئه ویش له خهم و خهفتهی براكهی و بئ
خوړاکی و كهه هسانه وهی، ئاخری نه خووش كهوت و چه ند رۆژیک له سهه
چینگه بوو، ئه وهندهی (خیر و سه دهقه) یان بۆ به خشییه وه، نووشته و دوعیان
بۆ کرد سوودی نه دا و له دنیا ده رچوو.

وهیسه به تافی ته نیا مایه وه. ده بوو ئه رکی ئاغاش بگریته ئه ستوی و
ناسكۆل و دایکی و خه سووشی به خیو كا. ئه م قوربه سه ره هه ر کردهی ئه و
بوو و بردهی شهیتان. تا نانی پهیدا ده کرد، شه کر و چا نه بوو. تا چه وری و
به ره چیشتی ده ست ده خست، جلو به رگ نه بوو. سه ری لی شیوا. خووشی
نهیده زانی چ بكا. ئه مانه ش گشتی له وئ بوه ستی. هه ر تاو نا تاو تیکیش
دهنگیان دهدا بۆ بیگار و هه ره وهن. وهیسه بۆ ئه وهی له بیگار ته رخان بی،
قه دپالئکی خوایی له فه رهیدوون به گ مه خته گرت كه بنیشتی لی بكات.

رۆژانه به و لیره وار و نزاره چه و په رده ده گه را و داره به نی ده دۆزیه وه، له له ی
ده کردن و كوچه له ی به به ره وه ده نان بۆ بنیشت. دارستانه كه هچگار پر بوو.
هه رده م مه ترسیی و رچ و پلینگ و درنده ی تری لی ده كرا. په كیكه وهك وهیسه
بی بژیو و داماو نه بوایه كه متر ده یوئرا پرووی تی كا. داره به نه كان ئه ستیور
بوون و بنیشتیکی زۆریان ده رده دا. وهیسه كه دهیدی كوچه له كان زوو پر
ده بن، هه روا زۆر دلی خووش بوو بوو. هیوا په کی باشی به به رو بووی كاره كه ی
پهیدا كرده بوو.

رۆژیک ئیش و كاری خوئی خیرا ته واو كرد. به ئاره زوو به لیره وار هه كه دا
ده گه را، به نیازی ئه وه به لكو كانی ئاو یك بدۆزیته وه له كوئده ئاو گپران
رزگاری بی. به كه ژه كه دا فره هه لگه را و ته واو له ریباز و ئاوه دانی دوور
كه و تبه وو وه. نزار له وئ زۆر پر و داری ته نبوو ئه ستوور و كوئنه سالی فره بوو.
له شیوه ئیكدا پنگه ل و زه ل و قه ره م دیاری دا. به ردا و به رد بنداره و بندار
بۆی چوو تا گه یشته پیشه وه. ته ماشای كرد ئاو یكی كه مه له سه ره وه دپته
خواری. زانی كه دوور یا نزیک كوئره كانییه ك له و ناوه دا هه یه. به ره و ژوور
هه لگشا تا گه یشته بن دار به روویه کی زۆر ئه ستوور و كوئنه سال كه به لك و

پۆیی خۆی سێبهری له مه‌ودایه‌کی هه‌راو کردبوو. رابواردنی سالانی زۆر شویتیان کردبووه‌ دلی پیره‌دار و کلۆریکی گه‌ره‌ی تی که‌وتبوو. له‌بن داربه‌رووه‌که‌ کانیه‌کی بچووکي لی بوو، به‌لام تا بلتی ئاوه‌که‌ی روون و سارد بوو. لتي دانیش و نه‌ختی به‌ری کانیه‌که‌ی خاوین کرده‌وه و ده‌ست و ده‌موچاوی شوش و دوو سی مستی ئاو خوارده‌وه و له‌ حاستی خۆی پالی دا به‌ به‌ردیکه‌وه، تۆزی بحه‌سیته‌وه. که‌ سه‌ری هه‌لپری ته‌ماشای کرد ئه‌وا سیپالیک و هیندی که‌لویه‌ل له‌ به‌رامبه‌ریه‌وه له‌ناو کلۆری داره‌که‌دا دیاره. گوتی: رهنکه‌ ئه‌وانه‌ش هینی چاره‌ره‌شیتکی وه‌ک من بن، وا چاکه‌ چاوه‌روانی بکه‌م تا دیته‌وه. هه‌ر باشه‌ له‌م نزاره‌ به‌سامه‌دا هاوالیکم بۆ په‌یدا بووه. ماوه‌یه‌ک چاوه‌روانی کرد له‌ لابه‌لای داره‌کانه‌وه کابرایه‌کی ریش سپیی ناوچاوان پاک دیاری دا، ورده‌ ورده‌ هاته‌ پێشه‌وه. وه‌یسه‌ له‌ به‌ری هه‌ستا و سلای لی کرد. ئه‌ویش زۆر به‌رووخۆشیه‌وه وه‌لامی دایه‌وه و چاک و خۆشیی له‌گه‌ل کرد. وه‌یسه‌ پرسیی: مامه‌ گیان! ناوت چییه‌؟ مامه‌ی پیره‌ گوتی: ئینسان.

وه‌یسه‌ ئه‌م ناوه‌ی به‌لاوه‌ سه‌مه‌ره‌ بوو. ئیتر نه‌یویست لتي بپرسی کتیه‌ و چ کاره‌یه‌ و بۆ چ له‌وتیه‌. به‌ ده‌رفه‌تی زانی و له‌ دلی خۆیدا گوتی هه‌رچییه‌ک بی یا پیاوچاکه‌ یان به‌لانی که‌مه‌وه دنیا دیتووه‌ و به‌رژه‌وه‌ندیی زۆره‌. وا باشه‌ چاره‌ره‌شیی خۆمی بۆ بگێرمه‌وه و ته‌گبیریکی پی بکه‌م.

که‌ باسی شپه‌زه‌یی خۆی بۆ کرد، لالۆی پیره‌ به‌زه‌یی پێدا هات و بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: هه‌روا نابیی، به‌لام دره‌نگ و زوویی که‌وتووه‌. به‌ هه‌ر جور من دوو که‌شکۆلم هه‌یه‌ به‌شیان ده‌که‌ین، یه‌کیان بۆ من و ئه‌وی تریشیان بۆ تۆ. وه‌یسه‌ زۆری سوپاس کرد و له‌ دلی خۆیدا گوتی ئه‌میش هه‌ر باشه‌ که‌لکی شتیک ده‌گرێ. که‌ لالۆی پیره‌ که‌شکۆله‌که‌ی له‌ که‌لویه‌له‌که‌ی ده‌ره‌ینا و دایه‌ ده‌ستی، ته‌ماشای کرد شتیکي زۆر جوانه‌ و باش نه‌خشاوه‌ و که‌نده‌کاریه‌کی نایابی لی کراوه‌. ده‌رخۆنه‌یه‌کی کپی به‌سه‌ره‌ویه‌ ئه‌گه‌ر شتی تی کری ته‌پوتۆزی لی نانیشی. ئه‌مجار به‌ خه‌یال شتی بۆ ده‌دۆزییه‌وه تیی کا. ئاخری

گوتی بۆ شهکر و چا باشه .

که شکۆلی وهرگرت و گهلێک سوپاس و مائئاوایی لالۆی پیره ی کرد و گه رایه وه . که لئی ورد بووه وه وهک شتیکی لی نووسرابی وابوو ، به لام نهیده زانی بیخوینته وه . بهینیک رۆیشت ، برسیی بوو ، گوتی خۆزگه ئه و که شکۆله ئیسته نان و پێخوړیکی تیدا بوایه . به دهم رتوه یاریی به که شکۆله که ده کرد و سه ری لابر د بزانی چۆنه ، که ته ماشای کرد نان و په نیریکی باشی تیدایه . تاویک سه رسام ما و گوتی : تو بلایی ئه مه وهک هه مانه بوړ نه بی یا که شکۆلیکی جادوویی بی هه رچی پیاو ئاره زوو بکا تیدایا بی ؟ نان و په نیره که ی خوارد و گوتی : خۆزگه پر بوایه له ئاوی سارد . که ده رخۆنه که ی لابر د پر بوو له ئاوی سارد . تیریشی ئاو خوارد وه . ئه م جار وتی خۆزگه سی چوار پیا له چاشی تیدا بوایه . دیسان که ده رخۆنه که ی لابر د چاشی تیدا بوو .

وهیسه له خویشییان هه ر ئه وهنده بوو بایی نه ده گرت ه وه . وتی : ئیتر ده حه سیتمه وه . ئیتر ناسکۆل و دایکم و خه سووم برسیایه تی ناکیشن . ئیتر گرانی و هه ر زانی نازانم . ئیتر له نانی گال و پوهه (١) خواردن پرگارمان ده بی . به ره و مال که وته ری . تا زووتر خیزانه که ی تیر کا و تامه زرۆییان بشکینی . له خویشییان و په له په لییان ئاگای له ده وهن و پنچک و به رد و دار و درک و دال نه بوو هه روا سه ر ده په ری . هیندی جار گۆرانیی ده گوت . هیندی جاریش له که شکۆله که ورد ده بووه وه و قاقا پی ده که نی . هه ردوو هه نگاوی ده کرده هه نگاویک و خیرا ده هات تا له دی ئیزیک بووه وه .

قه لای فه ره ی دوون به گ له ژوو ئاواویییه وه به جیگه یه کی به رزه وه بوو . په نجه ره کانی دیوه خانه که ی ده یان زوانییه هه موو ئاواوی و مال به مائی لیوه دیار بوو . فه ره ی دوون به گ هه موو کات له سه رووی دیوه خانه که له

(١) په روو ده هارن و له گه ل ئاردی جۆ تی که لی ده که ن و ده یکه نه نان و پیی ده لێن (نانی پوهه) . خه لکی هه ورامان له بهر نه داری و په ریشانی پتریان ئه وه ده خۆن .

بهره‌نجه‌ره‌یه‌ک دادنه‌نیش‌ت و سه‌رنجی خه‌لکی ئاواپی و کار و کرده‌وه‌یانی ده‌دا.

وهیسه‌گه‌یشته‌قه‌راخ ئاواپی و فه‌ره‌یدوون به‌گ چاوی پی‌که‌وت. له‌خیرا رۆیشتنی وهیسه‌و له‌زوو هاتنه‌وه‌ی هه‌ستی بیدار بوو. هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌ر سه‌رنجی دا. که‌نیزیکتر بووه‌وه‌ته‌ماشای کرد له‌خۆشییان دهموچاوی پی‌ده‌که‌نی و شتیکیشی توند گرتووته‌بن باخه‌لی. فه‌ره‌یدوون به‌گ گوتی: ببی و نه‌بی ئه‌م خۆشییه‌ی وهیسه‌سه‌بارت به‌و شته‌یه‌له‌بن باخه‌لیدایه. که‌له‌دیوه‌خان نزیك بووه‌وه، فه‌ره‌یدوون به‌گ بانگی کرد: ئا وهیسه‌وه‌ره‌ ئیره. وهیسه‌له‌ترسان نه‌یوئرا وه‌لامی نه‌داته‌وه. ناچار چوو ده‌یوه‌خانه. فه‌ره‌یدوون به‌گ وتی: ئه‌وه‌چییه‌به‌بن باخه‌لنه‌وه؟ وهیسه‌گوتی: هیچ نییه، که‌شکۆلکی ده‌رویشیه. فه‌ره‌یدوون به‌گ که‌شکۆلی لی‌وه‌رگرت و ته‌ماشای کرد نه‌خش و نیگارێکی سه‌یری لی‌کرا‌بوو. که‌سه‌رنجی ئه‌ولاکه‌ی دا به‌خه‌تیکی جوان لی‌نووسرا‌بوو (کشتوکال). تی‌گه‌یشته‌که‌چهنده‌هیژا و به‌نرخه. گوتی: ئه‌مه‌بۆ من چاکه. تۆ کابرایه‌کی وه‌رزیر و بۆره‌پیاوێکی بی‌سه‌روپیی، شایانی تۆ نییه. ئه‌وه‌نده‌ی وهیسه‌پاراوه‌و لالاوه‌سوودی نه‌بوو، به‌پاله‌په‌ستۆ کردیانه‌ده‌روه. فه‌ره‌یدوون به‌گ ئیتر خه‌و و خواردنی لی‌هه‌لگیرا، هه‌رگاف خه‌ریکی که‌شکۆلی تاین بوو، ئه‌وه‌نده‌ی خه‌له‌و چه‌لتووک و تووتن و په‌مۆ و نیسک و نۆک و دانه‌ویله‌ی تر لی‌په‌یدا کردبوو ماله‌که‌ی وه‌ک هه‌راجه‌بازار هه‌رده‌م پر بوو له‌بازرگان و چه‌رچی. دارایی و سامانیکی زۆر و زه‌وه‌ندی پیکه‌وه‌نا و قه‌لاکه‌ی له‌به‌ر کاره‌که‌ر و خزمه‌تکاری زۆر و زه‌ه‌زیری رادیۆ و بریسکه‌بریسکی کاره‌با و وره‌وری ترۆمبیل و چزه‌وووری چیشته‌خانه و زینگه‌زینگی بوتل و پیک هه‌ر ده‌تگوت کاباره‌ی شاره‌گه‌وره‌کانه.

وهیسه‌ی چاره‌په‌ش له‌تاوی که‌شکۆله‌که‌ی ئاگای له‌بنیشته‌کردن برا و بنداره و بندار به‌دوای لالۆی پیره‌دا ده‌گه‌پا.

سه‌رکانیه‌که‌ی کردبووه‌وارگه‌ی به‌یانی و ئیوارێ، به‌لام بۆ نه‌گه‌ته‌ی به‌هیچ جوړیک ئاسه‌وارێکی له‌لالۆی پیره‌به‌دی نه‌کرد. ماوه‌یه‌کی زۆری به‌م

چاوه پروانیه وه رابوارد، هیچ سوودی نه بوو. ئەمجار بیریکی له حالی خۆی کرده وه و گوتی: من تازه خه ریکی چیم، پاش ئەوهی نه مفامی و که شکۆله کهم له کیس خۆم دا، له بنیش تکرده که بۆ واز بێنم. ئەدی دوو رۆژی تر خیزانه کهم به چی به خۆی کهم، پاره ی مهخته که ی به گ چۆن بدهم؟

وهیسه که له سه ر کانیه که ئەم بیرانه ی ده کرده وه، تۆزیک هۆشی هاته وه بهر و ده موچاوی شۆرد و نه ختی ئاوی خوارده وه و به داخیکه وه سه رنجیکی جیگه ی لالۆی پیره ی دا چۆل و هۆل بوو. هه ستا و به هه ناسه ساردی گه راپه وه سه ر ئیش و کاره که ی، بنیشتی کۆ کرده وه و کردیه مه شقاله و برديه شار فرۆشتی. که پاره که ی وهرگرت و لیک دایه وه، هه ر ئەوهنده بوو له جیاتیی مه خته بیدا به فه رهیدوون به گ، له تاوان ئەژنۆی شکا و گوتی: ئەو زستانه خیزانه کهم له برسان ده مرن. پاره که ی نا باخه ل و به شپرزهی له شار ده رکه وت. له قه راخ شار خانوویه کی گه وری تازه دروست ده کرا. وهیسه له دیاری وێستا و سه یری کریکار و وه ستا و ئیشه که یانی ده کرد و له دلای خۆیدا ده یگوت ئەگه ر بمگرن به کریکار ماوه یه ک ئیش ده که م و شتیک بۆ خیزانه کهم کۆ ده که مه وه. وهیسه له م بیرهدا بوو که کابرای وه ستا چاوی پی که وت و به ناو بانگی کرد: وهیسه وهره بۆ ئیره. وهیسه سه ری سوورما و چووه پیشه وه. وه ستا گوتی: وهیسه، ئەوه نامناسیه وه؟ وهیسه گوتی: نه به خوا، جا من تۆم له کوئ دیوه تا بتناسمه وه؟ وه ستا گوتی: من ئەو کابرایه م که شکۆله کهم دایه ی. وهیسه رای کرده پیشه وه و ده ستی کرده ملی و گوتی: تۆ ئەو وه خته له نزار بووی و ئیستا له شاری و به ننایه تی ده که ی. ئەمه له کوئ به بیری مندا ده هات؟ وه ستا گوتی: ئاخه ر وهیسه، به رخ هه رده م له ژیر سه وه ته دا نابێ، ئینسان به ره و پیش ده چی. ئیستا حالت چۆنه؟

وهیسه به سه رهاتی خۆی بۆ گیپراوه و زۆری داد و بیداد کرد له ده ست فه رهیدوون به گ. وه ستا که جوان بوو بووه وه و وه ک کوریکی قیت و قۆز ده هات و ده چوو، گوتی: وهیسه، خه مت نه بی. که شکۆله که ی که شم بۆ هه لگرتووی. لیره بوهسته تا دیمه وه.

لالۆی ئینسان تاویکی پی چوو هاتهوه که شکۆله کهی دا دست وهیسه. وهیسه وهری گرت و زۆری مالوایی لی کرد و به دلخۆشییه وه کهوته ری. ماوهیه که رۆیشت، له ریگه ویستی تا قیی کاته وه. هه چهند نیازی لی گرت و تهقه لای دا ده رخۆنه کهی بۆ نه کرایه وه. ئیتر خۆی پیوه خهریک نه کرد و له خۆشیان کاره ساتی پیشووی له بیر چوو وه، به په له رۆیشته وه بۆ ماله وه.

گه یشته وه ناوایی. سه ره له نوێ فه رهیدوون به گ چاوی پی کهوت و بانگی کرد. که چوو دیوه خان گورج ئەم که شکۆله شی لی ساند. هیشتا وهیسه له وێ و یستابوو که فه رهیدوون به گ وه که ته لیس میکی به ناوی ئەوه وه بیت دهستی دا ده رخۆنه ی که شکۆله که و بۆی لایرا. به لام ده سه به جی دوو مستی قورس و قایم له که شکۆله هاتنه ده ری و راست و چه پیا ن له سه ری فه رهیدوون به گ گرت و له لاجانگیان ده سه رواند. هه روا پشوویه کی پی نه چوو هینده بیان به سه ریدا کیتشا نزیک بوو میشکی به کونه لووتیدا بیته خواره وه. فه رهیدوون به گ خۆی پی رانه گیرا و له تاواندا هاواری کرده وهیسه: کوره وهیسه فریام که وه، وهیسه تۆ کوو و برامی، من کردم تۆ نه یکه ی. جارێکه و ئەمجار، ئەمان وهیسه! ده خیل وهیسه!

وهیسه ئاهیتی هاته وه بهر. به که شکۆله تاین پشت ئەستوو بوو، گوتی: ئاغام به فرموو که شکۆله کهی ترم بۆ بیئنه وه جا رزگارت ده که م.

فه رهیدوون به گ بانگی کرد: کی له وێیه؟ ئا راکه ن که شکۆله کهی بۆ بیئنه وه، خیرا که ن، گیانم ده رچوو، که لله ی سه رم ورد و خاش بوو. کوره وهیسه، من مالی دنیا م بۆ چییه؟ گیانیشم هیی تۆیه! خزمه تکارێک هاته زووری و که شکۆله کهی پیشووی هیئا و دایه وه دست وهیسه. که وهیسه که شکۆله کهی وه رگرت، مسته کان له جیگه ی خۆیان و یستان و له تی سه ره وانددنی سه ره گو یلاکی فه رهیدوون به گ بوونه وه. فه رهیدوون به گ بستی زمانی ده رکیشابوو، چاوی به مۆله ق ویستابوو، زرینگه زرینگ له سه ریه وه ده هات. سه رنجیکی که شکۆله کهی دا بزانی چ جادوویه کی تیدا یه وا ئەم کاره ساته ی پی کرد، که تۆزی لی خیس بووه وه، لی نووسرابوو: «زهوی بۆ وه رزیو و

مه‌رگ بۆ ده‌ره‌به‌گ، ئیتر له‌ تاواندا وه‌ک مار پێوه‌ی دا که‌شکۆلی بۆ وه‌یسه‌ فری دا و رای کرد، ئه‌و رۆینه‌ی رۆیشت نه‌گه‌رایه‌وه‌. ئیتر جارێکی تر کشتوکاڵ له‌ وه‌رزیر و بۆره‌پیاو داگیر نه‌کرا و هه‌رکه‌س ره‌نجی شانی خۆی هه‌ی خۆی بوو. ئه‌گه‌ر که‌سیک بیویستایه‌ زۆرداری بکا و ده‌س ره‌نجی خه‌لک داگیر کا مسته‌کان لای چه‌ناگه‌ی ئه‌ویستان و ده‌ستیان ده‌کرده‌وه‌ به‌ تێ سره‌واندن.

وه‌یسه‌ش به‌ تیروته‌سه‌لی رای بوارد و له‌ نانی گاڵ و پوهه‌ رزگاری بوو.

شههیدی زولمه، کفن و شووردنی ناوئ

سالیک له سالان دئوی قاتوقیری و گرانی بآلی رهشی بهسه ناوچهی (ژاوهرق)دا کیشا، پههیللهی پهیشانی و پهشیوی و شپزهیی دای کرد. وهرزیر له کشتوکالی بههاری و له پهسته و ئاوهنیای پایزه، مافنگی و رهنجهرۆ مایهوه، ههژار و نهدار و کز و کهنهفت کهوت و ژبانی تال و ئالۆز بوو. سههرای ئهمانهش ئهوهندهیان بردبووه گهل و ههروهز وهک قسهقوتان دهلین «له چوار په لا گوچکهی ساغ بوو». زگی برسی و پشتی بریندار و شان و شهپیلکی تیک شکابوو. کۆلکیشانی زۆر و زهوهند هیز و توانای پی نههیشتبوو، برسیایهتی و بی بژۆی رست و دههتانی لی بریبوو.

وهرزیر ئهوهندهی سهرنجی دا و بییری کردهوه و سههری هینا و برد، نهیتوانی ریگهی رزگاری و چاری چارهپهشیی خۆی بهدی بکا. له لایهکهوه بیگار مهودای نهدهدا بهرژهوهندیک له حالی خۆی بکات و له لایهکی تریشهوه ناشارهزایی و نهزانی رۆژی روونکی لی کردبووه شهوهزنگ.

بی بارانی و وشکهسال و خهله گران بوو. بی کاری بوو. ئیش له حاند رهنجهر و ئیشکهران چوو بووه پشتی شیران. ئهوهی له ناوهدا فره و فراوان و کهم نرخ و ههرزان بوو، تهنیا تهرم و جهندهکی ههژاران و فرین و په پهوازه و ئاوهکیبوونی گیانی وهرزیران بوو، ئاژاوه و پهشیوی بوو لهناو له شاندا. گیانی سهربهههش توانای مانهوهی ناو جهندهکانیان نه مابوو، ناچار ههلهوهدا دهبوون و رایان دهکرد به ئاسماندا.

ههباسی وهرزیر پیش گیان لی تۆران چشی کرد له خاووخیزان و سههری خۆی هه لگرت و رۆیشت. بهداره داره و لاره لارهوه ریگهی گرت بهر، به لکو له جیگهیهک چاره سههری خۆی بکا. به چنگه کرکه و په له کوته و لنگه له رزه به چه ند

که ژ و کتو و چیا و هه و رازدا هه لگه را و له چهند شیو و دۆل و نشیوهوه داگه را و له چهند چه م و پروبار په ریبیهوه تا ناخری به هه مهینه تیک بوو خۆی گه یانده شاریک له شاره نزیکه کانی گهرمین.

که له شار نزیک بووهوه شنهی هیوایهک دای له دلای زامداری. به خه یالی خۆی لای وابوو ئیتر ئاوه دانییه و جیگهی ئینسانهتی و پیاوهتی و شارستانیهته. زگی تیر و لهشی تیمار دهکات و که تۆزئ بوو ژایهوه دس دهاته کاروباریک، خۆشی ده ژینئ و پارهش بۆ خاوخیزانی دهنیرئ و له چنگ برسسیایهتی و مردن دهریان دههینئ. جا به شینهیی ئهوانیش دینئ و لئی دادهنیشئ. هه ریه که خه ریکی ئیش و کاریک دهبن و له شارستانی پر خپروییتر و له ولاتی تیروته سه لدا ئاسووده و دلنیا دهحه سینهوه و جاریکی تر به بیریش ناگه رینهوه.

وه رزیری ساویلکه و دلپاک هه روا زوو ژینی خۆی و خیزانی لهو شارهدا سووک و ئاسان به خه یال پیک هینا و بزهی هومید و هیوا دهیگر و له بهر خۆیهوه دهیگوت: نه مده زانی کوردستان ئاوايه، جیگهی به پیت و به ره که تی وهک ئیره ی تیدایه. نامه خوا ئه م خه لک و مه ردمه چهن تیروپرن، چهن پۆشته و په رداخ و به هیز و گورن، چهند کۆک و بۆشناخن، چهن رهنگ و روو سوور و خه ریک و دس به کارن. ئه گه ر کوردستان وا ئاوه دانه، ئه ی بۆ لای ئیمه ئه وهنده کوو و کرین و خاپوور و ویرانه؟ ده بوو که قات و قری و نه هاتی رووی کرده لایهک، لایه که ی تر در یغیی لئ نه کات و یارمه تیی بدات! دیسان هه ر باشه دین لیره ده ژین تا له سیاسال و نه هاتی رزگار ده بن. خوا ده روویه کی باشی لئ کر دمه وه. به هۆی مهینه ت و ده رده وه گه یاندمیه ئیره. بیر و پیشینان گوتوو یانه: خوا که به لیزانی ده رگه یه ک داخات، به میهره بانئ که لینیکی تر ده کاته وه. ئیتر شان و قۆلم له بیگار ئاسووده ده بیت و مردووی گۆر و گۆرستانیشم له خوسه ند و جمین و جنیو دهحه سینه وه.

وه رزیر گه شایه وه و زۆری پی خۆش بوو که رزگاری بووه و جه ندرمه و خان و بهگ و بیگاری له کۆل که وتوووه. به دلئیکی پر له ئاوات و هیواوه رووی کرده

ناو شار و هیندی گهرا به جاده و بازاردا . شهرمی کرد داوای هیچ له هیچ کس بکات و له پرووی نه هات له کووچه و کولانان ههوللی دوو سی نان بدات . به زگی برسی و لهشی ماندوو و شهکه تهوه رویش و پرووی کرده مزگهوت ، به لکو لهوی دلنه رمی ، دیندارئ ، خاوهن ئیمانئ ، به چهن فلسئ یا به یهک دوو نانئ دهسگرۆییی بکات ، تا شهو بهسیتتهوه و بهیانی خوئی گورج کا بو ئیش و کاریک . تهنیا روژیکئی دژواره ، که یهک دوو ژهم تیر بوو ئیتر ورده ورده ئیش دهکات و پارهی دهس دهکهوئیت و دهبووژیتتهوه و دیتتهوه دوخی جارن (چ بکا؟ بلئ چی؟ کار بو رهنجبهران ههسانهوهیه . پیشهئ کریکار رهنج و چهوسانهوهیه . کار کالایه که به بهژن و بالای کریکار و وهرزیران براوه . ئه و روژهی بی کار نه بن خوئی و جهژنیانه).

چوو له ههوانی مزگهوت دانیش و به چاوهنواپی پیکهوت کزکهی کرد . زۆری نه خایاند کابرایه کی چلکنهئ چاو مژمۆر له دهرگهئ مزگهوته که هاته دهروه ، له نه گبهت و چاره ره شه هاته بهروه . چلکن به تی خورینهوه گوتی : کابرا خه لکی کوتی؟

وهرزیر به خاووخلیچک و بی هیزیهوه وهلامی دایهوه : ژا .. وه .. رو . چلکن گوتی : خیراکه ههسته برۆ .

وهرزیر گوتی : هیچ ئه رکیکم له سهه تۆ نییه ، بوچی دهرم دهکهی؟ ئیره مزگهوته ، خانهئ خواجه ، جیکهئ ئاواره و ههژار و داماوانه . له خوا ناترسی و تیم دهخوری و دهگورپنی به سهرمدا و لهم خانهئ خواجه و به سوکییهوه دهرم دهنتی؟ تۆش ههه وهکو من مافت پتوهیهتی . ئیتر بوچی وازم لی نایهنی تۆزئ بهسیمهوه؟

چلکن گوتی : با مجیوریش بم ، پیم ناخۆش نییه و تیم له چاو نایه کابرایه کی چاره ره شی وهکو تۆ لیره بیته . به لام له بهر خوا ئه مهت پی ده لیم ، که چی دیاره ناشاره زای و نازانی . قوربه سهه ، بتبینن ده لین بیگانهی و دهتگرن . جا ئیتر ئاره زوی خۆته .

وهرزير گوتى: بۆچى من و تۆ هر دوو كمان كورد نين؟ هر دوو كمان وهك
يهك هاو رهگهز و خوين نين؟ ئيرهش هر كوردستان نييه؟ من و ئەم خهلكه
له ئەم شاره دان گشتمان كورد نين و له كوردستان نين؟ ئيتير بۆچى ده مگرن؟
ئەم من و تۆيى و دوو بهر كيبه چيبه و ئەم جياوازي و قينه به ريبه شوور هيبى
نييه؟ خۆ من نه هاتووم به شى كهس بخۆم و بيمه بار به سهر كه سه وه. ده مه وئ
ئيره بحا وئيمه وه و به رهنجى شان و كرىي ده ستى خۆم بژيم. ئيتير سووچ و
تاوانم چيبه، له سهر چى ده مگرن؟

چلكن گوتى: تى ده گهم و ئەمانهم وهك رۆژ به لاوه رۆشن و پروونه. به لام كى
ئەم چه ند و چوونه ت لى ده بيسى؟ بى سووده، راکه، ده تگرن و ماوه يهك
ده تخه نه زيندان و له پاشان به ريت ده كه نه وه بۆ ولاتى خۆتان.

وهرزير كه ئەمه ي بيست جهرگ و هه ناوى دا كه وت و هه وش و هه سارى
مزگه وتى لى بوو به كونه مشك. جنبو و ليدان و برسويه تى و بيگارى بىر
كه وته وه و زامى جيگه كوئل و دارى زۆردارى كولايه وه. ناخىكى هه لكيشا و
چاويكى به ئاسماندا خشاندا، چ روانين و چا و پيدا خشانديكا! به قه درايى
سه د كتيب پر بوو له گله يى و بناشت. به دوو سى ته كان هه ستا و له شى له
قاچى بار كرد. لاقى له رزى و ده تگوت ده لى: ئيتير به سه، هيزم تيدا نه ماوه،
سووام، دار و بهرد و ئاسن و پولا نيم، گوشت و ئيسقانم، په كم كه وتووه،
راستيه كه ي ئه وه يه ئيتير به من ده رنا چى!

وهرزير گوپى نه دا يه، به كو مه گى گالۆكه كه ي وهك په ت كيشى كرد و به
داره داره خۆى پى گه يانده قه راخ شار. ئيتير له وئ مه ينه ت كو تايى هات. لاق
له رزى. له ش كه وته زه وى. گيانى شه كه ت و وهرزير بۆ ئاسمان فرى.

مجپور كه قسه ي پته و و بيجمى مه ينه تبارى كا برى وهرزير كاربان
كرد بووه دلى و ئازاريان ددا، هه ستى هاومه ينه تى بيدار بوو و گوتى: ئيمه ي
هه زار به زه بييمان به يه كتردا نه يه ته وه، كى به زه يى پيماندا دپته وه؟ هه ستا
دواى كه وت كه بيه نيتيه وه به لكو خيرومه ندان له مزگه وت خپرى پى بكن تا

تۆزى دەبووژىتەو، جا ئەوسا مىلى كارى بگرى يان برواتەو، بازار و جاده و كۆلانى بەدوادا گەرا و كەلەن و قوژبى شارى پشكنى، تووشى نەھات. تا ئاخىرى لە قەراخ شار دۆزىيەو، بەلام چى؟ لاشەيەكى بى گيان و زامدار! زانى تاوانىكى گەورەى كردوو و سووچى ئەو ئەم چارەرەشە مردوو. تەرىق بوو و پارايەو لە تەرمى زامدار و دوعا و فاتىحاي خوئند بۆ گيانى پەرەوازەى ھەزار، بەلكو لىي بىوورى و لەو تاوانەى كردوويەتى بىبەخشى. لەبەر خۆيەو دەبگوت: من بە گيانى ناخىرم دلسۆزىم كرد، بەو قسانە وىستم خىرخوايى بكەم، خۆ بۆيەكم نەبوو بەم پۆژە بگات.

بەشەرمەزارى داي بە كۆلى خۆيدا و پەيتا پەيتا لەژىر لچەو دەبگوت: برىا، سەد برىا من بوومايە لە جياتىي تۆ! ھەلى گرت و ھىناى لە ھەوزى مزگەوت راي كىشا و بۆ كفن كەوتە ناو بازار. رۆيشت تا گەيشتە دووكانى مام حاجىي بازركان و گوتى: كابرايەكى ھەزار و ئاوارە و بى كەسوكار لە برسە مردوو و ھاتووم بۆ كفن. تۆ كفننى بۆ بكە و شۆردن و گۆرپىشى لەسەر من. حاجى پيشى خواردوو و مژىكى لە جگەرەكەى دا. وەك مار پىوھى دا، پىر بەپىست ئاوسا. لە پاشان كۆكەيەكى كرد و ھاتە قسە و گوتى: بەم بى بازارپىيە خىر و بەرەكەتت ھىناو! بەمن چى رەشوروتىك مردوو؟ ديسان ھىندىكى كە پيشى خواردوو و گوتى: باشە، پەلە مەكە، با بازارمان بىي ئەوسا وەرەو كفننى بۆ دەكەم. مەجىور بە توورەيى و بەسەرراوھشانەن گەرايەو. لەژىر لىوھە بەدەم رىگەو بە جنىوھە دەبگوت: بەلى، مام حاجى! تەرمەكە خوئ بكەم بۆگەن نەكات تا بازارت دەبىت، ئەوسا بىمەو خزمەتت! تف لە خۆت و پارەشت. بۆچى مردووش كالا و كووتالە پەسا و ئىحتىكار بگرى!.. بردى بە جلو بەرگەكەى بەريەو ناستى و گوتى: شەھىدى زولمە، كفن و شۆردنى ناوئ.

نووشتهكهی ئامینه خان

(قاجر) و (کانی پانکه) دوو دین له ناوچهی یۆکان. هاوکه وشه نن، سنوور و سهراوه ردیان پیکه وهیه و جووتیان له یهک دهگه ږیته وه.

شیخ ئهحمه دی کانی پانکه (خوای لی خوش بی) به سه ریڼی خوئی مالی له کانی پانکه بوو. خه ریکی خوشکردنه وهی شیت و هار بوو. بۆ هه موو ئیش و ئۆف و دهر د و نازاری نووشتهی ده کرد. به هاتوهاواری هه موو که سه وه بوو. هه رگیز ماندوویی و شه که تیی نه ده زانی چییه. نازانم و ناتوانم و پیم ناکریتی به ده ما نه ده هات. خوای لی رازی بیت، بۆ کاروباری خه لک زۆر جه لد و خیرا و چوست و چالاک بوو. له دوعا و نزا. له نووشته و جادوو، له تیروانین و فال گرتنه وه، له پروپیته و داوودهرمان دریغیی له موسلمانان نه ده کرد.

دیاره موسلمانانیش بیریان له مه کردبووه وه که ئه م پیاوه شه و و رۆژ خه ریکی نوێژ و تاعه تی خوا و ئیش و فرمانی ئه وانه، کار و کاسبیی پی ناکرئی. وهک ئه و له ری خوادا به هه موو هاوار و بانگیکی ئه وانه وه هه یه و ده گاته فریایان، ئه مانیش ده بی شه رم بیانگریت و به ده سستی به تال نه چنه خزمه تی. دوعا و نزای بی خزمه ت، نووشتهی بی سه رقه له مانه، دهرمان و تیماری بی ئولیفه ت کار ناکات. ئه مانیش خیریکیان ده سگیر نابیت و ئه ویش نفووسی ده شکئی! رۆژ و شه و وهک قه تاری ره ش و سپی به دوا ی یه کدا تی ده په رین. ئه م ده می به سه لآوسه نده وه و چاکوخوشی و دوعا خوینده وه خه ریک و ده سته شی له نووشته نووسین و گژوگیا کوتاندا بوو. خه لکیش ده م به سه لآو و پارانه وه و ده ست به دیاری و پشت به کۆله وه له هاتوچوودا بوون.

هه ردوولا پیک هاتبوون و سه ر و دل خوش بوون. ئه م بژیتوکی باشی ده ست ده که وت و گوزه رانیکي چاکي ده کرد و دارایی و سامانیکي جوانی پیکه وه

نابوو، له سهر هېچ په کی نه ده کهوت. ئەوانیش کاروباریان هه لده سووړا و عمر و مالیان به زیاد ده بوو، دهر و به لایان له کۆل ده کهوت.

به لای وا بوو! ههست و ناگا پادشای له شه و فرمانی له ناوچه ی پاشایه تی خۆیدا ره وایه و له سهر سهر و چاوانه! ئەوان لایان وابوو وایه. جا تو هه بلای: وا بوو.. وا چوو.. به چی ده چیت؟! هه وه کو خۆی ده یفه رموو: «دنیا فانییه و بۆ کهس تا سهر نامینێ. ئەوهی بمینیتته وه، هه چا که یه!» پاش ئەو هه موو چا که و خزمه ته ی به خه لکی کرد له دنیا دهر چوو، به ره و قیامهت کۆچی کرد. به لام ئەم وه که هیندی پیا و چا کانی تر نه بوو، جگه له چا که کانی ته نیا سامانیکی باشی بۆ منداله کانی چی هیشته و ئیتر بۆی نه کرا دی و خانوبه ره و شتی وا بکریته.

منداله کانی له کاتی خو شی و تیروته سه لیدا چاویان پشکووتبوو، خو شوخو و خو شدر و ناز په ره و ده بوون. ناگایان له سه ره تانی ژیا نی باوکیان نه بوو، نه یان ده زانی ئەم مال و ده ولته له کو ئی په یدا بووه و ئەم به ند و جو گه یه بناوانی له کو ئی هه لگرا وه؟ ژیا نی خو ش، داراییی زۆر، هاتو چو ی خه لکیش نه ده پسایه وه. ئیتر چی؟ باشه، ئەمان خافلا بوون و به رجه وهندی دنیا یان نه کردبوو، ئە ی باوکیان بۆ فیتری پیشه که ی خۆی نه ده کردن و به زه بیی به موسلماناندا نه هاتبو وه؟

منیش وه که تو له تاریکاییدا م. تو بلای وه کو له ناویاندا باوه له ترسی ئەمه بوو بیت که ئەوان هه وه لای ده میان بوو، هه رزه کار بوون، ده ترسا پتیان راگیر نه کری و تیدا بشتوین، یان نه یده ویست رازی نه یینی پیشه و هونه ری خۆی بلایت که رازی نه یینی هونه ر و پیشه ته نانهت ئیستاش خو شه ویسته، یان به دارایی و سامانه که ی لایان دلنیا بووه؟ به لام قسه ی خو مان بیت و له ناومان دهر نه چی، چیا نی پلای و چیا نی فیتر کات؟ خۆی چی فیتر بوو بوو تا له وانی بشاریته وه! کار و ده سه لات به خوا یه، ئەو بلای چی و چ بکات؟ به شی ئەمانی تیدا نه بوو!

منداله کانی رهنجیان تیدا نه دا بوو، پشتیان پیه وه نه یه شابوو. دوا ی

باوکیان شهش و بیس لئیان دا و تهخشان و پهخشانیان کرد. خوا نهیبری،
ئوهنده زۆر بوو بهم جوژهش بهشی چهند سالیکی کرد. کورهکان که
ههريهکهی له ژنیک بوون، بهرودوا جیا بوونهوه و ههريهکهیان مال و حالیکي
بۆ خۆی پیکهوه نا و وهک جووچکی کهچهله پههوازه بوون، له بهر دهستهنگي
و نهمانی دارایی و سامانی میراتی روویان کرده ماله خالوانی خۆیان و
میردانی باوکیان و ئامینه خان و برا بچکۆلهکهی و دایکهکهیان جی هیشته.
ئوهی له ناوهدا دهسهوسان و داماو بوو، هه ئامینه خانی چاره رهش بوو.

دیسان تا دایکی مابوو ههرا باشتریک بوو، چونکه دایکی هه رچه ند پیر و
په رپووت و که نهفت و په ککه وته بوو، جیگه بیروباوه ری خه لک بوو،
به پیرۆزیان ده زانی و به چاویکی موفه ریک ته ماشایان ده کرد. به تایبه تی له ناو
ژناندا دم و نفووسی به پیت و به ره که ته بوو، به لام (نه هاتی چاکه، قوژتی
خرابه). دواي جیا بوونه وه و ته فروتوونا بوونی براکانی، زۆری نه خایاند
دایکیشی ئه مه گی به جی هینا و دواي باوکی که وت بۆ شاری خاموشان.
ئامینه خان خۆی مایه وه و برا چکۆله که ی.

ئیترا ئامینه خان بوو به گه وه ری مال و جینشینی باوکی و جیداری دایکی و
بناوانی برا چکۆله که ی. ده بوو ئیش و کاری مال بکات و بۆ چاکوخووشی و
دوعا و نزا و داووده رمان به دم خه لکیشه وه بیت. کاری به وه چاک بوو له
وهختی خۆیدا تا که کچه ی باوکی بوو، (کچیش خۆشیرینکه ره)، باوکی خۆشی
ده ویست و به رده ستیی خۆی پی ده کرد. سه باره ت به مه هیندی رپوشوینی
ئیش شاره زا بوو، بری درمان و گیاوگژیاشی که له وهختی خۆیدا بۆ باوکی
جیبه جی ده کرد ده ناسی و فیری به کارهینانیان بوو بوو. له دی خۆیان و
ئاواییهکانی ده روپشتیانه وه کور و کچ بۆ دوعای چه ور و شیرینی و پیک
بران، ژن و پیاو بۆ مندالبوون و ده مه ست و داووده رمان روویان تی ده کرد و
سه ریان قال کرد بوو.

ئامینه خان، وهک جوان نه بوو، ئه وهندهش دزیو و ناشیرین نه بوو که س
نه یخوازی. له تافی جوانی و نوخشی پیگه یشتندا که له گه ت و پانو پۆر و به ژن

و بالايهكى پيكتوپيكت و لهخت و لار و داروباريكى باشى بوو، بهلام دياره
بورهپياو و كوره وهرزير هاوشانى نهو نهبوون و داواكارىكى تريشى نهبوو.
لهبهرئمه مابووه. بهسهرينيى دايكى مهيدانى تيگهليى كوروكال و مهوداي
باس و خواسى لهگهل گهوره كچ و جوانهژناندا نهبوو. ناچار بههيواي رۆژى
بهختهوهرى ددانى به جهرگى خويدا گرتبوو، كهينوبهيني دلدارى نهدهزاني و
ئاگاي لي نهبوو.

ئىستا، كه راستهوخو بهرهو پرووى ههموو جوره سكالاييكي دلدارى و
ههموو چهشنه راز و نيازىكى كچيني و كوريني بووه و لهژير سههرپرشتيى
دايكيشيدا نهماوه، ههرچهند هاتوچووى مانگ و سالانى زور بهسهريدا
شوينيان كردووته ديمهنى و گوناكانيان سيس و مهكهكانيان بل كردووه و
چهناگهيان داچورانوووه و تالى سپيان خستوووته سهرى و ددانيان كهل
كردووه، بهلام وهك تريتى شهاب كه تا خوئى بخواتهوه توندتر دهبيت، ئهميش
زيات دهروونى بليسهى سهندبوو و دلى گري گرتبوو. ئيتير ناچار بوو لهگهل
كوروكالا له كاتى دهرمان پيدان و نوشستهكردندا چاوپرکينه بكا و دوو
جهفنگ و دوو زهردهخههئى دلتهرانهش ئالوگور كات و جاروباريش لهگهل
ئوانهئى زور دلگير بن له چاوداگرتنيكىش دريغى نهكات. لهگهل كچولكان و
ژنه دلتهرپهكانيش له باسى دلدارى و كردنهوهئى گري دلى خوئى و هاويركردنى
جوان و ناشيرينيى لاوان و ههرزهكار و كوروكارلى ناوايى لهزنتيك بهرى.

ئامينه خان بازارى گهرم بوو. ههركهسه به خهياييك و ههرپهكهئى بؤ
كاريك دهچوونه لاي و ههردهم مالهكهئى جمهئى دههات.

براكانى لهوه تووره بوون كه خهلكهكه سهريان كردووته ئامينه خان و
ديارى بؤ دهبن و خيروبيريان ههموو بؤ ئهوه و ئهمانيش كهس روويان تي
ناكات.

ئهمان با نهخويندهواريش بن، به سههر و ميژهريكى زل و ريشيكي پانهوه
زرتهى چاويان بيت و ئافرهتيكىش له چيگهئى باوكيان دانيشيت و بازارى وا
گهرم بيت.

براکانی لئی کهوتنه تۆپ و تەشەر، ناو و نیتکه‌یه‌کی زۆریان دواخست و
هەزاران بەیت و باویان بۆ ریک خست.

ئامینه خانیش بە نۆرەیی خۆی دەستە‌وستان نە‌وێستا و ئاکاری دزیو و
کردە‌وه‌ی ناپە‌سندی ئە‌وانی بۆ خە‌لک دەر‌خست و لئی کردنه قاو و دە‌یگوت:
هەرچی بە‌منی دە‌لێن خۆیان خراپتر دە‌کەن. ئە‌گەر دە‌لێن نە‌خویندە‌وارم نازانم
دوعا و نزا بکەم، ئە‌وانیش وەک من نە‌خویندە‌وارن و هیچ نازانن. ئە‌گەر دە‌لێن
دیاریم بۆ دیت، ئە‌وانیش هەر بە‌نانی خە‌لک بە‌رێ دە‌چن. ئە‌گەر دە‌لێن من بە
دە‌م پیاوان و کوروکالی نامە‌حرە‌مه‌وه دە‌چم، ئە‌وانیش تە‌نانه‌ت بە‌سەر‌ئینی
باوکیشم بە‌دە‌م ئافرە‌ت و کچ و کیژی نامە‌حرە‌مه‌وه دە‌چوون. خۆ من له
سایە‌ی خواوه له رێگە‌ی هیچیشدا نیم و له رێی خوادا خزمە‌تی خە‌لک دە‌کە‌م
و دە‌لێم با وە‌جاخە‌که‌مان کوێر نە‌بیتە‌وه. من بە‌م ئافرە‌تییه‌ی خۆ‌مه‌وه
حورمە‌تی جیگە‌که‌م راگرتووه، که‌چی ئە‌وان بۆ رابواردنی خۆیان بلا‌وه‌یان لێ
کرد و هەر‌یه‌که‌ی رووی کردە‌ لایە‌ک.

خە‌لکە‌که‌ش نە‌یان‌دە‌توانی مورشیدزادە‌کانیان بە‌درۆ بخە‌نە‌وه، ناچار بوون
ب‌پروا بە‌هە‌ردوولایان بکە‌ن و وردە وردە تێ گە‌یشتن ئە‌مه‌ بناغە‌ی بۆشه و
(کێشه له‌سەر لێفە‌ی مە‌لایه) و ئە‌م گێره و کێشه و هە‌را و بە‌زە‌مه هەر بۆ
کرووساندنە‌وه‌ی ئە‌وانه! ئیتر لێیان تە‌کینه‌وه و وازیان له هە‌ردوولایان هێنا.

ئامینه خان که هاتوچووکه‌ری نە‌ما و دیاری و کۆ‌لە‌باری لێ ب‌را، ناچار بوو
خۆی بە‌مالان و له کاتی نوخشه‌شدا به خەرمانانە‌وه بگه‌رێ نووشته بکا و
دوعا بخوینێ و شت دە‌س خات. بۆ هاتوچووی سه‌رخەرمانان گوێریژیکی
په‌یدا کرد، له‌مسەر‌وه سواری ده‌بوو، له‌وسه‌ریشه‌وه خه‌له‌ی لێ دهنه‌.

خەرمانه‌که‌ی کانی پانکه‌ی ته‌واو کردبوو، نانی سالی کۆ کردبووه‌وه،
ئە‌مجار بۆ جلۆبه‌رگ و پێدا‌ویستی مال ده‌بویست هێندێکی تریش کۆ کاته‌وه
و بیفرۆشی. ئیتر تا سالیکی که پۆشته و په‌رداخ و تیروته‌سه‌ل رابوێرێ.
گوێریژی کورتان کرد و لێی سوار بوو به‌ره‌و خەرمانه‌کانی قاجر. که له

ئاسۆگەي كانى پانكە سەر كەوت، لە پیدەشتیدا، كە زۆرى نەدەما بۆ سەر
چەمى (تەتەھوو) خەرمانىكى گەرەى بەدى كرد. بەدلىكى خۆش و تەمايەكى
زۆرەو و لاغەكەى بەرەو خەرمان لى خورى. زۆرى نەخاىاند گەيشتە پيشەو.
تەماشای كرد رەشىدى مام هەباس كە باوكى يەكە دەولەمەندى قاجرە بەتەنيا
لەوئىيە و بەكاوەخۆ شەن دەكات، بەلام چەند مالىۆسكەى گەرەى سوور
كردوو.

ئامىنە خان سلاوىكى كرد و هيندى دوعاى لەژىر لىووه خویند و فوى
كرد بەسەر خەرمانەكەدا پیت و بەرەكەتى تى كەوئیت و بى چاوينى بىت.
رەشىد كە كورپىكى گەنج و هەرزەكار بوو دەستى لە شەن هەلگرت و هات
بەدەم ئامىنە خانەو. زۆرى بەخىرەاتن كرد و دوى ساردى لە مەشكۆلەكە بۆ
تى كرد تا تینووایەتیی بشكى. لەژىر سىبەرى كەپرەكە دانىشتن و رەشىد
دەستى كرد بە چا لىنان و لەبەرىشەو چاكوخۆشيان دەكرد و هەوالى
كەسووكارى يەكتريان دەپرسى.

ئامىنە خان هەوالى خەجىتى خوشكى رەشىدى پرسى. رەشىد گوتى:
دوینى خوازىنیکەرى هاتە سەر و دامان بە شوو. ئامىنە خان كە باسى
شووكردنى بىست برىنى دلى كولاو و ناخىكى هەلكىشا و گوتى: ئەى رەشىد
گيان، تۆ كەى بەخىر ژن دىنى؟

رەشىد: چارەنووس بەخوايە. بزائىن چۆن دەبى.

ئامىنە خان: بەلى چارەنووس بە خوايە، بەلام كورپىكى وەك تۆ جوان و
لاچاك چۆن دەبى كەست نەدۆزىبىتەو و حەز لە كەس نەكەيت؟ كورپى وەك
تۆ جوان بۆ ژن دادەمىنى؟ خوا نەبىرئى، جگە لە جوانى خۆت، لە هيجىشتان
كەم نىيە!

رەشىد: بلىم چى! كى جوابى من دەداتەو؟

ئامىنە خان (بە نازىك و چاوتىكى نەرمەو): ئەو دەللى چى؟ حەيف نىيە!
ئەو چاوه جوانانەى بەتۆوہيە بەخوا خوشكى خۆشت عاشقت دەبىت!

رهشید: چی بی له تو نهی نی بی! حهز له کچیک دهکهم، به لام نه وندهی دهکهم و دهکرینم جوابم ناداته وه. نه گهر نووشته یه کم بۆ بکهی بۆم ساز بی، چی ده لئی دهته می.

نامینه خان: رهشید گیان! سه رقه له مانه ده بی پیشه کی بدری، نه گینا نووشته کار ناکات.

رهشید: باشه، چیت دهوی دهته می، به لام دهترسم نووشته که کار نه کات. نامینه خان: تو جه والی گهنم بدهیه، نووشته یه کت بۆ دهکهم به مه رج. خوانه خواسته که کاری نه کرد له منی بناسه.

رهشید ههستا جه واله کهی له گویری ژه کهی نامینه خان داگرت و پری کرد له گهنم و درووی و داینا و هاته وه ژیر که پره که، گوتی: نه وه گهنم. دهیسا توش نووشته کهم بۆ بنووسه.

نامینه خان کوتیک کاغه زی چلکن و قه له میکی له گیرفانی ده رهینا و نه ختی خه تی رهش و سپیی لی کیشا و نووشتان دیه وه و توژی منجه منجی کرد و فووی کرد به نووشته که دا و گوتی: به سه ری باو کم نووشته یی کم بۆ کردووی تا ئیستا نووشته ی وام بۆ کهس نه کردووه.

رهشید نووشته کهی لی وهرگرت و گوتی: جا نه مه چیی لی بکه م؟

نامینه خان: بیخه ره کوشیه وه و ئیتر دهنگ مه که، خوئی بانگت ده کات.

رهشید: دهترسم دهستم ببری و تووشی په ندیکیشم بکه ی. بۆ خاتری خوا نامینه خان چۆن له خۆمه وه بیخه مه کوشی ئافره ته وه؟

نامینه خان: رهشید! وا دیاره تو زۆر بی باوه ری به چاک و پیران، یان زۆر شه رمی. نه م نووشته یه ی بۆ تو م کردووه به سه ری باو کم بیخه یه کوشی ئافره تیکی دینداری وه کو منیشه وه که له سایه ی خوا وه له ریگه ی هیچیشدا نیم، ناچاره دهنگ نه کات.

رهشید که نه مه ی بیست نه یکرده نامه ردی، ریوراست نووشته کهی خسته کوشی نامینه خانه وه.

ئامىنە خان گوتى: ئەيەرۇ رەشىد! ئەو چىت كىرد؟ چۆن ئەو فىلەت
دۆزىيەو؟

ئىتر ئامىنە خان خۆى بەدرۇ نەخستەو و لە پاشان نووشتەكەى دايەو
دەست رەشىد و گوتى: خۇ باوهرت كىرد كار دەكات. دەسا باشى ھەلگرە بۇ
ھەموو جارى با بەكارت بىت.

رەشىد نووشتەكەى نا كىرفانى و گەنمەكەى بۇ بار كىرد. ئامىنە خان
بەجەوالە گەنمەو بەرەو كانى پانكە كەوتە رى و رەشىدش ھەبپى لى كىرد
بۇ چەمى تەتەھوو..

هیلکهی هادی خانی

بیگومان بیت سهیره، رهنگه لات وایی هیلکه لهسه واتهی خوئی نییه، یان هادی خان وهک جادووگهر هیلکهی کردووه.

نهخیر، هیلکه ههر هیلکهیه. هادی خانیش نه جادووگهره، نه مریشک. یهکیکه لهو دهولهمهند و خاوهن مولکه گهورانه که له سنه پئیان دهلین (ئهعیان).

ئههم چیرۆکه راست و دروست و رووداوه. نه ههلبهسته و ریک خراوه، نه رتسیاو و پتسیاوی بیر و خهیا له. ئهگهر ههلهشه نهبی و پهله نهکهی و توژی بهشینیهی بی، تا چیرۆکهکه دواایی دئ، لام وایه زورت بهلاوه سهیرتر دهی لهوهی که بییری لی دهکهپتهوه، وهکو من که بهش بهحالی خویم زۆرم بهلاوه سهیرتره لهوه که هادی خان جادووگهر بوایه، یان بوو بووايه به مریشک و هیلکهی بگردایه. چونکه ئهوسا ههر ئهوهنده بوو شتیکی سهیروسه مه ره رووی دها و نهختیکیش پیکه نینی لی پهیدا دهبوو. بهلام ئیستا ههر دهستی لی مهده. پتیشهکی خوئی تووشی توورهی یان خهم و خهفته مهکه، بوپسته تا چیرۆکهکه دواایی دئ، جا بزانه چی دهبی، لهگه ل چ جوړه جانوه ریکدا دهسته ویهخه دهبی؟

سهرت نهیه شینم، خویشم نازانم جاری چهندهم بوو له دهست رتیمی دیکتاتوری و کونه په رستی رام دهکرد. له کرماشان هاوایکم منی به پیاویکی باش سپارد که به ریم کا. کابرا پیاویکی باش و به ریز بوو، خه لک دهستی قه دریان لی دها. سه ره دهره وه و ناسراو بوو. که میکیش به دهسته لات بوو، به لام له گه ل ئه مانه شدا خاکینه و بی فیز بوو. بهیه که وه چووینه گاراج، به کابرای گاراجداری گوت: ئیمهش پهوته نین. گاراجدار زۆر به حورمه ته وه له

پیش‌هوهی پاسیکدا که بۆ سنه ده‌چوو جیگه‌ی بۆ داناین و سه‌بارته به‌و تا
ده‌رگه‌ی گاراجه‌که‌ش به‌پیتی کردین.

که‌وتینه ری و له شار ده‌رچووین. من که له دلی خۆمدا زۆرم ترس له‌وه بوو
که پیم بزائن، نه‌ختی هاتمه‌وه سه‌ر خۆم، پشوو به‌کم هاته‌وه به‌ر. هیندیکی تر
رۆیشتین. که ته‌ماشام کرد هۆده‌یه‌ک له‌سه‌ر چه‌قی ریگه‌یه‌که‌یه. له‌به‌ر ئالۆز و
بۆزی خۆم و وتوویره‌ی تیکه‌ل و پیکه‌ل نه‌متوانی به‌هیچی تی بگه‌م. هیشتا
ته‌واو نه‌گه‌یشتبووینه حاستی هۆده‌که کتوپر کابرایه‌کی دهم چه‌قه‌له‌ی رهنگ
تریکی و ژاندارمه‌یه‌کی مل باریکی له‌ر و لاواز که به‌ کاسکیته‌ زله‌که‌ی سه‌ری
و به‌ژن و بالای ره‌قه‌لیدا وه‌ک قارچه‌که گولانه ده‌چوو، هاتن و پێشی
پاسه‌که‌یان گرت. من له‌به‌ر خۆمه‌وه گوتم یاخوای خیر بیت، له‌ ناگر رزگار
بووین به‌سه‌ر ماردا که‌وتین. کابرای هاو‌پیم چاویکی لی کردم و سووکیک
گوتی: هیچ نییه.

ترومبیلچی ده‌رگه‌ی پاسه‌که‌ی کرده‌وه. کابرای دهم چه‌قه‌ل به‌فیزیکه‌وه هاته
سه‌ری، بی ماندوونه‌بوونی و چاک‌خۆشی، به‌ روویه‌کی گرژ و دهم و کاویژیکی
خاووخلیجک و خه‌والوو یان خوماره‌وه گوتی: یانه‌للا! بدهن، خیرا که‌ن.

هه‌رکه‌سه‌ ده‌ری هینا و پینج قرانی دایه. هاو‌پیکه‌ی منیش له‌ جیاتیی
هه‌ردوو کمان تمه‌نیک دایه، به‌لام کوریکه‌ی تیژکه‌له‌ی دهم‌روته که به‌شیوه له
چاوکراره‌کانی دیهاتی سه‌رجاده ده‌چوو، کردیه هه‌راوه‌وریا: له‌ کویم بوو،
نیمه، ئیمه رۆژی تمه‌نیک په‌یدا ناکه‌ین. کریتی ترومبیل و ده‌لالیی گه‌راج و فیل
و ته‌له‌که‌ی به‌قال له‌وئ بوه‌ستی. ئیستا پینج قران بدین، مه‌شکه‌یه‌کم ماست
هینابوو ئه‌وه‌تا به‌شی دوو ژهمم قهند و چا لی کریوه، به‌خوای ئیتر هیچم پی
نه‌ماوه.

کابرای دهم چه‌قه‌ل سه‌ریکی کیشا بۆ ده‌ره‌وه‌ی پاسه‌که، وایزانم ده‌یویست
ژاندارمه‌که بانگ کات کوره‌که دابه‌زینی و بیگری، به‌لام هاو‌پیکه‌ی من نازانم
به‌زه‌یی به‌ودا هاته‌وه و پێوه‌ندییه‌کی پێیه‌وه بوو، یان مه‌ترسیی له‌وه بوو که
بمانگیرنه‌وه دواوه و گیره و کیشه‌یه‌ک بۆ من ساز بی، ماوه‌ی کابرای دهم

چه قه‌لی نهدا و خیرا گوتی: بگره!

کابرا ئاوری دایه‌وه گورج تمه‌نیک‌ی دا دهستی و گوتی پینج قرانی له جیاتیی ئه‌و کورپه و ئه‌وی تریشی بۆ خۆت. کابرای دهم چه‌قه‌ل چرچ و لۆچی ناوچاوانی نه‌ختی له‌به‌ریه‌ک کشانه‌وه و له خۆشیا تۆزئی دهمی داچه‌قا و به‌نووزه‌به‌که‌وه گوتی: خوا خۆشت کا.

ئه‌و دابه‌زی و ئیمه‌ش که‌وتینه‌ ری.

کورپه‌ دهم‌پووته‌که هاته‌وه قسه و گوتی:

- هه‌ی.. هه‌ی! ده‌ولت ده‌به‌وئ به‌پینج قران پینج قرانی ریت‌بوار و هاتوچووکه‌ران داووده‌زگای خۆی به‌پۆه به‌ری! بۆ خاتری خوا کووچه و کۆلانی کرماشان به‌من چی؟ من پاره بۆ بدهم به‌ شاره‌وانیی کرماشان؟

هاورپیکه‌ی من گوتی: کورم ئه‌م قسه‌نه پار ده‌کران (واته که زهمانی موسه‌دیک بوو). ئیستا که‌لکی نییه و تووشی گرتن و ئازاردانیش ده‌بی. تۆزئی ئاگات له دهمی خۆت بی.

ئیتتر به‌م پینج قرانه وه‌ک کلیل ته‌لیسم یا بیسمیلائی پیاوچاکان رتگه‌مان بۆ کرایه‌وه و به‌بی گری و قۆرت، به‌ به‌ر (تاقۆسان) دا به‌ به‌ر یادگارکه‌ی فه‌ره‌ادی قاره‌مانی چیرۆکی (شیرین و فه‌ره‌اد) دا رۆیشتین و له (ناوده‌ربه‌ند) تی پهرین.

له چایخانه‌که‌ی (مله مرواری) هه‌رچه‌ند رهمه‌زانیش بوو، دابه‌زین و له‌به‌ر هاورپیکه‌م که له پێشه‌وايانی دینی ئه‌ژمیررا، له قوربندیدا قاه‌لتیمان کرد.

هاورپیکانیشمان، شارستانیه‌کانیان له نان و چاخواردن و بۆره‌پیاوه‌کانیشیان له ده‌ستنوێژ و نوێژکردن بوونه‌وه، سه‌رله‌نوێ سوار بووین و که‌وتینه‌وه ری. ده‌تگوت پینج قرانی تاین هیشتا پیت و به‌ره‌که‌تی هه‌ر ما‌بوو، به‌ به‌ر چه‌ند ژاندرمه‌خانه‌دا رته‌ بووین هیچ گه‌رگیچه‌لیان نه‌کردین. به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بی‌ وایاربوو هاورپیکه‌ی منیش له‌ ناوه‌دا له پینج قرانی گۆزین بی‌ نرختر نه‌بوو، چونکه ئیتتر هه‌موو که‌س ده‌یناسی و ته‌نانه‌ت

ژاندارمه‌کانیش که چاویان پی ده‌کوت به‌دهست سلاوتیکیان لی ده‌کرد. جا نازام له‌وه‌پیش پینج قرانی به‌وانیش دابوو یان هر به ده‌له‌مه‌ندییه‌که‌ی وه‌ک نووشته‌ی ده‌مه‌ست ده‌میان ره‌ق ده‌بوو.

پاس به وره‌ور ریگه‌ی خزی ده‌بری. منیش به دلنیایی سه‌یری هه‌وراز و نشیو و چه‌م و رووبارانم ده‌کرد. هاوریکه‌شم به روالته له‌به‌ر وهرزی رۆژوو، له راستیشدا سه‌بارت به تی‌رخ‌واردن و خاوبوونه‌وه وه‌نه‌وزی دها. ری‌یواره‌کانی تریش به‌کتریان ده‌واند تا گه‌یشتینه چایخانه‌ی (...) له‌وی دابه‌زین و به چایچی و به خه‌لکه‌وه گشتیان هاتن به پیری هاوریکه‌مه‌وه، تمه‌س نه‌و چایخانه‌یه مو‌لکی نه‌وه و نه‌م خه‌لکه‌ش یا بۆره‌پی‌او یا ده‌سوی‌توه‌ندی نه‌ون.

تاویک له‌وی حه‌ساینه‌وه. له پاشان نه‌وان به‌ره‌و سنه که‌وتنه ری. منیش به‌ره‌و ناوایی ده‌ستم دا که‌ژ. ناشاره‌زا بووم نه‌مه‌دزانی به‌کویدا برۆم. دوو پی‌او که‌لوپه‌لی مالی کابرای هاوریمی‌ان ده‌برده‌وه و که‌می‌ک له پیش منه‌وه بوون. تۆزی پی‌م هه‌لگرت و گرتمنه‌وه. هه‌رچه‌ند نه‌وان کوری کیو و که‌ژ بوون، به‌لام سه‌بارت به‌مه که‌له‌کانیان قورس بوو زۆر باش له‌گه‌لیان ده‌رده‌چوووم.

له باسک و مله‌یه‌ک سه‌رکه‌وتین، دتی‌ه‌ک ده‌رکه‌وت. پرسیم: نه‌مه‌یه ناوایی (...)؟ گوتیان: نه‌خیر! نه‌مه‌ی چی. نه‌م ته‌موم‌ژت دیوه نووچکه‌ی که‌ژه‌که‌ی داگرتوو؟ ناوایی (...) وا له‌وییه.

که‌ژه‌که زۆر به‌رز و کوور و زه‌ردوما بوو. بۆم نه‌ده‌قه‌بلا به‌رزایی چه‌نده‌یه؟ تا له پاشان کابرای خاوه‌ن ناوایی هاته‌وه، جاریک له‌ناو قساندا گوتی: حه‌وت هه‌زار پی له بان ده‌ریاوه به‌رزه.

به شیو و ده‌ره‌یه‌کدا هه‌لکشاین. بۆن و به‌رامه‌ی گول و گولزار پی‌او مه‌ست ده‌کرد. به په‌نای دۆله‌که‌وه و تا سه‌ری به‌نده‌ن یاخ و باخات بوو. دار و دره‌خت وه‌ک دۆستانی به‌نه‌مگ و هاوریر سه‌ریان به‌سه‌ر یه‌که‌وه نابوو، ده‌تگوت راز و نیاز ده‌که‌ن به نا‌او‌والای سه‌ه‌زه‌گه‌لاوه، به‌ده‌م شنه‌ی باوه

دهشەكانەو، دەنگوت بە ھەوای موزیكى خورەخورى ئاوەكەو، كە لە لووتكەى كەژەكە دەھاتە خوارەو، وەك دەولەمەند و خوا پێداوھەكان، لەسەر شانۆى كاپارېيەكان سەما دەكەن و ئاگایان لە دەرد و مەرگی كەس نېيە.

ئەم دیمەنە بۆ من، بە تايبەتى دواى ماوھىەك زیندان، ئەوھندە جوان و خەمەرەوتین بوو، بەرزى كەژەكە و شەكەت و ماندووېيى خۆمى لە بېر بردبوومەو. بەكاوھخۆ تى ھەلەگەراين تا دەمادەمى خۆراوا گەيشتینە ئاوايى (....).

دواى چەند رۆژىك كورپىكى سەنھىش كە خزمى خانەخوێكەم بوو، بەناوى سەردانەو ھاتە ئەوئى. كورپىكى خوێندەوار و وریا بوو. وابزانم ئەویش وەك ماسى لە تاوى راوكەران قولاخەى دابوو. بەرۆژ لەبەر ھاتوچۆى ژاندارمە و چەرچى و وردەوالەفرۆش كە پتريان بە پۆلىسى نھىنى دەزانران، دەچووینە باخىكى دوور لە ئاوايى.

باخەكە لە جىگەيەكى ئىجگار خۆشدا ھەلكەوتبوو. ھەرچەند گىلاس و قەيسى نزيك پىگەيشتن بوون، ھىشتا لە سەرروى ئەوئو، بە نووچكەى كەژە بەرزەكەى پشتىو، رنووى بەفر دەدرەوشايەو. لەوئى بۆم دەركەوت ئەو ئاوەى بەناو باخەكانى خوارەو ھاژەى دەكرد، سەرچاوەى لای ئەو رنووانەيە و لەگەل بەفراوھەكان تىكەل دەبى. بۆيە بە رۆژ ھەر ھاژەى دىت و بە شەو كە بەفراو دەبىستى كەم و ھىدى دەبىتەو.

لەم باخەدا كۆمەلئى كرىكارى لەر و لاواز و پووتەلە قورەكارىيان دەكرد. خەرىك بوون خانووھەك بۆ خاوەن باخەكە دروست كەن. نيوەرۆيان سەر و سى نانىان دەدانئى. ھىندئى رۆژ دۆشى لەگەل دەبوو. لە ئەورەحمانى باخەوانم پرسى: ئەمانە كرىيان چەندەيە؟ گوتى: رۆژى تمەنىك. گوتم: جا چۆن بەم رۆژە درىژانە بە تمەنىك كار دەكەن؟ گوتى: ھاھوو! ئەمە كار و كاسبىيان رەنىوھىنانى ئەم باخەيە. ئەگەر سالىك تەرزە و گلپەرە درەختەكانيان بكوتئى، ھىچيان نىيە پىي بژين. پارەكە نەھاتيان بوو، زستان پارەيان وەرگرتووھ لەپىي كارى ھاویندا رۆژى بە تمەنىك و خۆيان پى خستووھتە بەھار. ئىستا

بۆيە بەۋەندە كار دەكەن. ئەم سى نانى دەشياندرىتى پياۋەتتە!

ئەۋرەھمان كە نىۋەرۋيان دەچۈۋە ئاۋايى نان بۆ كرىكارەكان بىنى،
ئىمەش پارەمان دەدايە شتىكىمان بۆ بىرى. پۇژى لەو پۇژانە دوو تمەنمان
دايە ھىلكەمان بۆ بىرى. ئەۋرەھمان ھاتەۋە، نانى لە كرىكارەكان دابەش كرد
و سەرکەوت بۆ لاي ئىمە. ھىشتا چەند ھەنگاۋى مابوۋ بگاتە لامان گوتى:
نان و پۇنم لە مالى ئاغا ھىنا و بايىي دوو تمەنەكەش ھىلكەم بۆ ھاوردوون،
بەلام چ ھىلكە؟ ھىلكەى ھادى خانى!

لە كورە سنەيىيەكەم پرسى: ھىلكەى ھادى خانى چىيە؟ گوتى: بەخوا بىژم
چە!

ئەۋرەھمان ھاتە پىشەۋە شتومەكەكەى دانا. ئاگرى كوردەۋە و چاي لى نا و
ھىلكەۋرۋىتىكى باشى كرد و ھەرسىكىمان دەستمان بە خواردىنى كرد. لەسەر
نانخواردن لە ئەۋرەھمانم پرسى: ھىلكەى ھادى خانى چۈنە؟ گوتى: ئەى
چاۋت پىيان نەكەۋت چەند درشت و گەرە بوون؟ ھۆۋەتا بروانە تىكولەكەيان.
گوتم: بۇچى ئەۋرەھمان ئىۋە بە ھىلكەى گەرە دەلەين ھادى خانى؟ گوتى:
بەلى، لەم چەمى (گاۋەرۋ) بەدا وا دەلەين. ئەمە ھىكايەتى ھەس. گوتم: ئادەى
ھىكايەتەكەمان بۆ بگىرەۋە.

ئەۋرەھمان كە كورۋىكى ساۋىلكە و دەم بەپىكەنەن بوو، بزەيەكى گرت و
دەستى پى كرد و گوتى: لەو شىۋەى ئەۋدىومانەۋە لە داۋىنى عەۋدالان دىيەكى
ئاۋەدان و گەرەى لىيە نىزىكەى دوو سەد مال دەبى ناۋى (نشور)ە. ئەم دىيە
جگە لە باخاتى زۆر كىلگەى فرەشى ھەيە و ئاۋوھەۋاشى گەلى سازگارە.
ھادى خانى خاۋەنى، سەرەراى گشت ملكەكانى، خانوۋىكى خۇشى لەۋى
دروست كوردوۋە ھاۋىنان دوو سى مانگ بە خاۋوخىزانەۋە بۆ رابواردن دىتە
ئەۋى. پياۋىكى فرە لەچەر و چنۆكە لە پياۋى دەۋلەت بەۋلاۋە مشكىش
چىشكەى نانى ناكە.

خەلكى نشور ئەۋانەى جووتبەندن ۋەك دىھاتى تر خەرچ و پىتاك و

پووشانه و رۆنانه و کاورانه و خوریبانه و مووانه و فرووچانه و بیگارانهی
خۆیان ددهن. دهغل و دان و شیناوهردیش ئهوه دیاره که نیوهیی و سپییهکه.
باخهکانیشیان لهم سالانهدا بههۆی تاپۆوه لی کراوته نیوهیی. ئهوانهیی
رهشاییشن دیسان وهکو ههندهران مانگی سی رۆژ بیگار دهکن. ئهگهر
ئاژهلیشیان ببیت، ئهوا رۆنانه و پووشانه و کاورانه و خوریبانهش ددهن.
بهلام هادی خان زیاد له گشت شوینیک بهپیی ئهژماره بۆ گشت مامریکی
سه ره پازده هیلکه له رهشاییبیهکان دهسینیی.

که هادی خان مائی دیته نشوور، گزیر دهکهوئته ناو ئاوی مامرهکان
چاوهژمیر دهکا، سیایی دهگرئ و دهیبا بۆ ئاغا. له پاشان دهنگیان ددها
هه رکهس چهندی هیلکه له پیدایه بیبات. رهشاییبیهکان که رهنجبهه و
وهرزیری جووتبهندهکانن، خۆیان له دهشت خهریکی کارن. ژن و مندالیان
زه مبیله هیلکه هه لدهگرن و دهیبهن بۆ مائی هادی خان. هادی خان بۆ
ئه نداز هگرتنی هیلکهکان کونیک خری کردووته تهختهیهک. خزمه تکاره کهی
تهخته که دهگرئ به دهسته وه و له بهرچاوی هادی خان هیلکهکانی پی ئه ندازه
دهگرئ، هه ر هیلکهیهک به کونه که وه نه چوو وه ری دهگرئ و ئه وهی به
کونه که شه وه نه وئستا نایه وئ. خاوه نه کهی ناچاره بیبا بیگۆرئته وه به هیلکهی
قه له و. جا سه بارهت به مه هیلکهی گه وره لهم ناوه دا ناوبانگی کردووه
به هیلکهی هادی خانی.

گوتم: ئه وره حمان جا بۆ دهیده ن؟ کهی ئه مه له قانوندا هه یه؟

گوتهی: تۆ ئیژی چه؟ ئه ی نایده ی چ دهکه یین؟ هادی خان ئه عیانه و مائی له
شاره و هه ر خۆی هه ساوه. ژاندارمه دهنیرئته سه رمان به شه ق ورگمان
دهدرن.

- جا ئیوهش هه مووتان قسه ی خۆتان بکه نه یهک و له هادی خانیش و له
ژاندارمه کانیش لای ده ولت شکات بکه ن.

- به لی له زه مانی دوکتۆر موسه دیقدا ئه مه مان کرد و ته نانهت من خۆم

ئېستا ئاوارەى ئەوھم: دايكم هيلكانەى بردبوو بۆ مالى ھادى خان، هيلكهكان به كونى تەختەكەوھ نەوئىستا بون، كابراى خزمەتكار ھەموو هيلكهكانى دابوو به سەرە سىپىيەكەى دايكمدا. ئىوارە كە لە ئىش ھاتمەوھ سەرى شۆردبوو، باسى ھىچىشى نەكرد تا من تووشى گىچەل نەيم، بەلام دراوسىكان بۆيان گىپرامەوھ. منىش ھەر بەو شەكەتى و ماندوويىيەوھ دەستم دا داس و چوومە مالى ھادى خان تا وەك كەما مىلى ھەلبرم، خواوراستان چووبوو بۆ سنە و لە جياتىي ئەو كابراى خزمەتكارم بەر پەل كەوت داخى ھادى خانىشم بەو رشت و ھەتا جوولەوھ لىم دا و لە دوو سى لاوھ سەرم شكاند. ئىتر دنيا وەك ماستى مەيوى لى ھات و باسى هيلكه لەو ناوھدا نەما تا دەورى موسەدىق تىك چوو. ديسان سەرلەنوئى ھادى خان لە جاران خراپتر زەبروزەنگى دەست پى كردهوھ و ژاندرمەى ھىنا كە من بگرى. منىش بۆى دەرچووم و ئەوھتا لىترە باخەوانم. بەلام برا بچووكەكەمىان بەردەست كەوت و گرتيان، ئىستا وا لە كرماشان لە زىنداندايە، ھا نەبوو كە ئىوھ ھاتن منىش لە پاسەكەدا بووم و قىرەم لە تەك كابراى دەم چەقەلدا كرد، ئەوھ چووبووومە كرماشان سەرى براكەم دابوو.

– ئەورەحمان، تۆ ئەوسا گوتت ماستم ھىناوھ بىفرۆشم.

– ئەى چە؟ بىژم ئەورەحمانم و بىمگرن! بەخوا ھەر ئەوھندە بوو ماستم نەبردبووھ فرۆشتن، ئەگىنا گشت قسەكانى ترم راست بوو. ئەوسا كە ماستم دەبردە فرۆشتن، ئەوانەم گشت بەسەر دەھات.

– ئەورەحمان، وەرزىر خۆى بەر بەرەكەنىي خان و بەگ و ژاندرمەى پى ناكرى. لەگەل رۆشنىبىر و زەحمەتكىشەكانى شارستان رىك كەون، ئەوان خويندەوارن و باشتر رىگەى كار دەزانن، با شارەزايىتان بكەن.

– ئا ئەمە خۆشە. نەخويندەوار وەك كويز واىە چوزانى چ بكا؟ ئىستە ئىمە شارەوشار بەدواى ئەواندا بگەرىين، يان ئەوان دەبى بىن و ئىمە تى بگەيىين؟ خۆ ھىچ نەبى نانئىكيان لە بەروبووى رەنجەكەى ئىمە خواردووھ؟

- ئۇرپۇھمان قىسەى تۆيە، بەلام پەلە مەكە با ئوانىش خۇيان تەواو پى
بگەيەنن، جا ئىوھش شارەزايى دەكەن.
- سا وەللا ئىمەش لە تاى تەوراس ئامادەترىن. بگرە بە ھەموو لايەكمان
پىرىژن و مامر و ھىلكە لەم پەند و مەخسەرەيە رزگار بگەين.

قورئان خویندن له جیاتینی پاره‌ی به‌رتیل

پیش شه‌ری دووه‌می جیهانی بوو، رۆژیک سه‌عاتی هه‌شتی به‌یانی، گروهبان ره‌زائی، سه‌رۆکی پاسگه‌ی ژاندارمه‌ی بۆکان هاته‌ دایره، چوو هۆده‌ی کاره‌که‌ی، له‌ پشت میزه‌که‌ی دانیشته، باویشکیکی دا و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند. ده‌ستیکی دابوو به‌رچه‌ناگه‌ی، به‌ده‌سته‌که‌ی تریشی جاروبار جگه‌ره‌که‌ی دهنه‌ به‌ لئویه‌وه و مژیکه‌ی توندی لئ دهنه‌. ده‌می ده‌کرده‌وه و دووکه‌له‌که‌ له‌سه‌رخۆ قه‌ف قه‌ف له‌ ده‌می ده‌هاته‌ ده‌ری. له‌سه‌ر میزه‌که‌وه بۆ لای میچی هۆده‌که‌ خه‌تیکی ماریچی ده‌کیشا. ده‌تگوت کلۆ خه‌لووزیکی نه‌سووتاوه له‌ناو مه‌نقه‌لی زستانی ماله‌ فه‌قیریکدا دووکه‌ل ده‌کا و له‌ تاوی سه‌رما ده‌رگه‌ یا په‌نجه‌ره‌ ناکه‌نه‌وه و به‌ دووکه‌له‌که‌ پازین.

له‌ راستیدا دووکه‌له‌که‌ دووکه‌لی عاده‌تی جگه‌ره‌ نه‌بوو، بۆچرووکیشی لئ ده‌هات. که‌سی ناساره‌زا بوایه‌ وای ده‌زانی پاشماوه‌ دووکه‌لی تریاکی شه‌و له‌ که‌لین و قوژینی ورگیدا ماوه‌ته‌وه و ئیستا تیکه‌ل دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ ده‌بی و دیته‌ ده‌ری. به‌لام نه‌خیر، بۆچرووکی جه‌رگ و هه‌ناوی بوو، ناگر له‌ ده‌روونی به‌ربووو، خه‌م و خه‌فه‌ت یا باشته‌ر بلین ترس و خۆف نارامی لئ هه‌لگرتبوو، په‌یتا په‌یتا باویشکی ده‌دا. وا دیاربوو شه‌و نه‌خه‌وتبوو، ئیستاش به‌یارمه‌تی جگه‌ره‌کیشان په‌رۆش و په‌ژاره‌ی شه‌وی له‌ میشکیدا له‌ بیژینگ و هیله‌ک ده‌دا. دوا‌ی وتوویره‌یه‌کی زۆر به‌ده‌نگیکی سه‌رۆکانه‌ نا، به‌ده‌نگیکی له‌ عاده‌تییش نه‌رمتر بانگی کرد:

– حوسین قولی!

حوسین قولی، که‌ له‌ هه‌موو ژاندارمه‌کان ده‌مراستتر و به‌گور و گپچه‌لتر بوو، هاته‌ ژوووه‌وه و ته‌ق هه‌ردوو لاقی له‌یه‌ک دا. ده‌ستی راستی تا بناگوپی

بەرز كردهوه و بەدهستى له بناگووى نراو و بەورگى ئاوساويەوه دەتگوت
كووپەى ترخىنەيه.

پەزائى: چەندى مانگە؟

حوسىن قولى: بىست و سىي مانگە.

پەزائى، ھەناسەيەكى درىژى ھەلكيشا و لەبەر خۆيەوه گوتى: يانى
ھەوتويەكى ماوہ. ئەمجار رووى كرده حوسىن قولى:

– ئەم مانگە وەزەكەمان زۆر شىپزەيه. ئەگەر مەعاشەكەى خوشم و
ئۆھشى بخەمە سەر دەرى ناھىنى. پىنج سەد تەمەن لە كوئى بىنم؟ بەراستى
بۆ ئۆرە پىنج سەد تەمەن زۆرە، بەتايبەتى لە بەھاردا، كە خەلكەكە خوشيان
حاسلى پارەكەيان تەواو بوو و ھىي ئەمساليشيان پى نەگەيشتووه، بەو كەژ
و كىوانەدا بلاو بوونەتەوه و خەرىكى كار و كاسبىن. نە شكات و شكاتكارى
ھەيه و نە كىشە و ھەرا.

حوسىن قولى: دەى جا با ئەم مانگە ھىندىك قەرزار بىن، لە پاشان
دەيدەين.

پەزائى: شتىكى سەيرە! تۆ چەند سالىە ژاندارمى، كەچى ئىستا قسەى
ئاوا دەكەى! مەگەر نازانى سەرھەنگ ئەم جۆرە قسانەى بە گوچكەدا ناچى؟
شتى وای پى بگوترى دەسبەجى ھەموومان دەگويزتەوه. لەوانەيه
گىچە ئىكىشمان بۆ ساز بكا. ئەگەر شتومەكى خوشمان فرۆشتبى، دەبى
پارەكەى بۆ تەواو كەين. بەلام ئەو قەرزەى دەبىلى دەتوانىن لەگەل خۆمانى
بكەين، يانى ئەم مانگە ھەر تەنيا بە مەعاشەكەمان بژين، وە لە پاشان تىي
ھەلپىننەوه.

حوسىن قولى: بەلى، بەلى، تى گەيشتم، ئىستا پوولەكەى سەرھەنگ
چەندى كەمە؟

پەزائى: دوو سەد تەمەن.

حوسىن قولى: خوا سەلامەتت كا، دوو سەد تەمەن ئەوہى دەوئى؟

مه‌ئمووریه‌تیک بده به‌من، مه‌ئمووریه‌تیکیش بده به ره‌جبه‌ قولى، پووله‌که‌ی
سه‌ره‌نگیش ته‌واو ده‌که‌ین و هیندی‌کیش بۆ ئیوه‌ ده‌میتته‌وه.

ره‌زائی: ئه‌وه‌ی ده‌میتته‌وه بۆ ئیوه‌ ناخۆم، به‌لام له‌ سه‌وتوویه‌کدا ئه‌وه
ده‌کرئ؟

حوسین قولى: بۆچی ناکرئ؟ چاره‌ نییه‌، ئیمه‌ که‌ بووینه‌ته‌ پیاوی ده‌ولت
ده‌بۆ زه‌حمه‌ت بکیشین.

ره‌زائی: ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ر ده‌هینم و ده‌به‌م، ئیستا مه‌ئمووریه‌تیکى وا نییه‌ که
ئو هه‌موو دێهاته‌ی پێوه‌ بگه‌رێ. ته‌نیا ده‌وسیه‌ی مازاد^(۱)ی پاره‌که‌ هه‌یه‌،
ئویش ئیستا به‌م به‌هاره‌ مازادى چى؟ ئه‌گه‌ر کاره‌که‌ زل بێته‌وه‌ و بگاته
شکات و هاتوهاوار، تووشى مه‌ینه‌تیکى زۆر دین.

حوسین قولى: نه‌خیر، نایه‌لم بگاته‌ شکات و شتى وا، خۆم ده‌زانم چ
ده‌که‌م. تۆ بۆم بنووسه‌.

ره‌زائی، ده‌وسیه‌ی مازادى پاره‌که‌ ده‌رده‌هینى و ده‌لئى: بۆکان چوار بلووکى
هه‌یه‌: تورجان، یه‌لته‌مر، یه‌خته‌چى، به‌هئى. به‌ هه‌موویانه‌وه‌ دوو سه‌د و چل
دین.

حوسین قولى قسه‌ی ره‌زائى برى و گوتى: نا، نا، تورجان و یه‌لته‌مر،
رووته‌ و پووته‌ن. وا به‌په‌له‌ هیچیان لى هه‌لناوه‌رئ. من بنیره‌ بۆ یه‌خته‌چى.
ره‌جبه‌ قولیش بۆ به‌هئى.

ره‌زائی بیریکى کرده‌وه‌، ده‌ستى دا قه‌لم و نووسى:

«ژاندارم، حوسین قولى! پێویسته‌ بچیته‌ سه‌ر خاوه‌ن مَلْکه‌کانى بلووکى
یه‌خته‌چى. هه‌رکه‌س مازادى پاره‌که‌ی له‌سه‌ر ماوه‌ ده‌سه‌بجى پێی بار بکه‌ی و
بینێرى بۆ مه‌هاباد. ئه‌گه‌ر برووبیانوی هیناوه‌ بیهینى بۆ ئیره‌».

(۱) له‌ هه‌ر خاوه‌ن مَلْکه‌ی هیندی‌ گه‌نمیان ده‌ستاند، به‌ناوى ئه‌وه‌ که‌ له‌ پێداووستی
خۆی زیاده‌ و ئیحتیاجى پێی نییه‌. ئه‌مه‌یان ناو نابوو (مازاد)، وه‌ له‌ جیاتى ئه‌وه‌
که‌نمه‌ش یا پارهیان نه‌ده‌دا، یا شتیکی زۆر که‌میان ده‌دا.

حوسپن قولى دوو ژاندارمى له گه ل خوى هه لگرت، تفهنگيان كرده شانبيان و سوار بوون پويشتن. دهيزانى كوئى بژوينه و كوئى كرپينه. خوى له خاوون ملكه گورهكانى كه دؤستايه تيبان له گه ل سهرله شكر و سهرهنگ و شتى وا هه بوو بوارد، رووى كرده خاوون ملكه ناوهنجيبه كان. ئه وهى مازادى له سهر مابوو ۱۵-۲۰ تمهنى لى ئه ستاند. ئه وهى له سهرى نه مابوو ده يگوت ناوت له گه ل ئه وانه هاتوو كه نه يانداوه. بچوره بؤكان لاي سهرؤكى ژاندارم، به شكم له وئى پروون بيته وه كه داوته يان نا.

ئهملا، ئه ولا، ئاخره كهى به ۵-۶ تمه ن وازى ده هينا كه ئه و سه فه رهى وه بهر نه خا.

حوسپن قولى به ۴-۵ پوژ دوو سه د تمهنى كو كر دبووه وه. كه وتبووه كروكاشى زيادى. نيزيك نيوه پو بو گه يشته گوندى (كانى تو مار). له وئى نيوه پوژى كرد و سه يد سه سهنى خاوون ملكى ئاواييه كهى هه لپتچا كه بينيرئى بؤ بؤكان. سه يد سه سهن له كه مه وه و حوسپن قوليبش له زوره وه ده ستيان كرد به سه ودا. له دواى چنه ليدانتيكى زور له سهر ده تمه ن پرك كه وتن. حوسپن قولى ده تمه نه كهى وه رگرت و به ره و (حاجى كه ند) كه وته رئى. ئيواره گه يشته حاجى كه ند. سه سهن ئاغاي حاجى كه ند له ديواخان له گه ل چنه كه سى ميوان دانيشتبوو. كه له دووره وه چاوى به ژاندارمه كان كه وت، ده سبه جئى ميرزاي بانگ كرد و گوتى: بچو، به ههر جوړيك بئى كاريكى وا بكه برؤن، با نه بنه مووى لووت له ميوانه كان.

ميرزا به پيريانه وه چوو، ده ستنى كرد به سه ودا كردن له گه ليان كه ئه و شه وه يان لئى بكرپته وه. چهنده يان بداتئى له وئى دانه به زن و بچنه دييه كى تر. حوسپن قولى له بيست تمه نه وه و ميرزاش له پينج تمه نه وه ده ستيان پئى كرد. ئه و تمه ن تمه ن ده هاته خوارئى، ئه ميس تمه ن تمه ن ده چوووه سه رئى. حوسپن قولى له دوازه تمه ن پيى چه قاند. ميرزا كه ديتى ئيتير فايده ي نييه نايه ته خواره وه، دوازه تمه نى دايه. حوسپن قولى وه رى كرت و نايه باخه لئى، پكئيفى لئى دا و به ره و (داره گرده له) كه وته رئى.

که گه‌یشته ئه‌وی رۆژ ئاوابوو. له مامه‌ی عه‌لی دابه‌زی. هه‌رچه‌نده داره‌گرده‌له کوپره‌دیه‌ک بوو، مامه‌ی عه‌لییش ده‌رک و دیواخانیه‌کی وای نه‌بوو چیگه‌ی هه‌سانه‌وه‌ی، به‌لام شه‌و داها‌تیبوو، ژاندارمیش ده‌ستی شه‌وی نییه‌، ناچار بوو له‌وی بمی‌نیه‌وه‌.

سه‌به‌ینی حوسین قو‌لی له‌ خه‌و هه‌لستا. به‌ به‌رماله‌کاندا رۆیشته، بچیه‌ سه‌ر هه‌وز و ئاوه‌که ده‌موچاوی بشوا. گه‌یشته به‌رده‌رگه‌ی مالیک ده‌نگی قورئان خویندن ده‌هات. له‌وی راویستا. بیری کرده‌وه و له‌ دلی خویدا گو‌تی: ئه‌مه‌ هه‌رکس هه‌یه، یان مه‌لایه‌ک، یان حاجیه‌ک، سه‌یدیک، شتیکی وایه. ده‌بی شه‌پکه‌شی له‌ سه‌ردا نه‌بی. که‌وایه شتیکی لی هه‌لده‌وه‌ری.

فیکره‌که‌ی به‌ شیوه‌ و ره‌وشته‌ی ژاندارمه‌ راست بوو، چونکه ده‌وله‌ت قانونیه‌کی دانا‌بوو ده‌بوو هه‌موو که‌س چاکه‌ت و پانتۆل له‌به‌ر کا و شه‌پکه‌ له‌ سه‌ر نی. جلوه‌رگی کوردی، که‌ به‌رگی میلیبی کورده‌کان بوو. قه‌ده‌غه‌ بوو، هه‌رکس له‌به‌ریدا بوایه، به‌پیتی ئه‌و قانونه‌ تووشی گه‌چه‌لیکی زۆر ده‌هات.

حوسین قو‌لی بی پرس و را چووه ژووره‌وه. مه‌لا که‌ریم که‌ پیاویکی پیر و ریش سه‌پی و مه‌لای ئاوابی بوو، به‌یانی نوێزی کردبوو، هه‌یشته له‌سه‌ر به‌رماله‌که‌ به‌ره‌و قیبله‌ دانیشته‌بوو قورئانی ده‌خویند. پووره مه‌نجی ژنیشی چای لی نابوو، به‌ دیاریه‌وه دانیشته‌بوو، تا مه‌لا له‌ قورئان خویندن ده‌بیته‌وه.

مه‌لا که‌ریم که‌ دیتی به‌م به‌یانییه‌ له‌ جیاتی خه‌رویه‌ر ئه‌و به‌لایه‌ی لی په‌یدا بووه، سه‌پی هه‌لگه‌را و قورئان خویندنه‌که‌ی لی تیک چوو، به‌خه‌ره‌هاتنی حوسین قو‌لی کرد و به‌ مه‌لاژنی گو‌ت چای تی کا.

حوسین قو‌لی به‌ نیوه کوردی و نیوه تورکی گو‌تی: چای ناخۆمه‌وه، ده‌چمه مامه‌ی عه‌لی. خه‌را خۆت ساز که، ده‌بی بی بۆ بۆکان.

مه‌لا: من له‌ ریتی هه‌چدا نیم، کارم به‌ چاک و خه‌راپی دنیا نییه‌، پیر و په‌ککه‌وتووم، بۆچی بێم بۆ بۆکان؟

حوسین قو‌لی: گو‌ی ناده‌یه قانونی ده‌وله‌ت. نه‌ شه‌پکه‌ت له‌ سه‌ره، نه‌

چاکهت و پانتۆلت له بهره. مهگهر ئه مه بئى قانونى نيبه؟
 همه شهريف دراوسپى مه لا كه چاوى لى بوو ژاندارم چوو مه مالى مه لا،
 دهسبهجى هات به شكهم به ههر جوژريك بئى مه لا له چنگ ژاندارم رزگار كا.
 همه شهريف رووى كرده حوسين قولى:
 - كوربه عيبه، چيت له م پياوه دهوى! ئه مه له كوئى بر دهكا بيته بوكان؟
 وازى لى بيته. ئينساف شتىكى باشه.
 حوسين قولى: من ئه م قسانه نازانم، پياوى دهولهتم. دهبئى فرمانى دهولهت
 بهجئى بگهينم.
 همه شهريف حوسين قولى برده هه وشهكه، هيندى سرتهى له گهل كرد و
 هاتنه وه ژووره وه. همه شهريف گوته: به پينج تمه ن رازيم كردوه واز بيتى،
 بزنان پينج تمه نه كهى بو پيدا كهن.
 مه لائن كه ئافره تىكى پير و رهق و ويشك بوو له ترساندا دهله رزى.
 به زهحمهت ههستا و دهستى كرد به پشكنينى پروپرتيسكه، ئاخره كهى دوو
 تمه نى دۆزيبه وه، دايه دهست همه شهريف و گوته: به خوا له مه زياتر له
 مالمندا نيبه. همه شهريف گيرفانى گه را تاچه تمه نىكى پئى بوو، دهرى
 هينا و له گهل دوو تمه نه كهى مه لائن داي به حوسين قولى و گوته: نيبانه،
 هيجيان نيبه، ئه وهتا به بهرچاوى خوته وه من تمه نىكيان بو دهدهم. منيش ههر
 ئه وهندهم پئيه ئه گينا دريخيم نه ده كرد.
 حوسين قولى كه ديتى هيجى تريان لى پيدا نابئى، سئى تمه نه كهى وهرگرت
 و رووى كرده مه لا:
 - مامؤستا، له بهر خاترى قورئانه كه ئه وا وهرى دهگرم. دايكم دوو سئى
 مانگه مردوه، له جياتى دوو تمه نه كهى تر قورئان بو دايكم بخوينه.

نه دیداری حاجی، نه خهوی مزگهوت

دیسسان ئه و رۆژهش بردبوویانه بێگار، هه دایان پی نه دابوو. هه له تاوکه و تنه وه تا ئیواره، به درێژایی رۆژگاری به هار ره تاندبوویان. کابرای گزیر سهری زمان و بنی زمانی جنیو بوو. ده می دهتگوت چه قه نه ی ئاشه په ییتا په ییتا دهینه راند و دهیگوراندا.

بایز کوریک وریا و له سه رخۆ بوو. زۆر باشیش به خۆیدا ده په رموو، به لام نهیده ویست دم بنیته ده می کابرایه ک که له ترسی کار و زهحمه تکیشان بووته باشماو خۆری ئاغا و ئاوا به پروشه لی به سه ر هاوماله کانیدا ده گورینتی. ئه و رۆژهش تا ئیواره قوره کاری بی بۆ مائی ئاغا کرد. ئیواره نزیک تاو په رین به دهست و قاچی قوراوییه وه هاته ماله وه، چارۆکه که ی که قۆرییه ته نه که که و ئیستیکان و ژیرپیه له که و نه ختی شه کر و چای تیدا بوو، دا دهست ژنه که ی. چوو سه ر کانی دهست و قاچی شۆرد و هاته وه.

خه زالی ژنی هیلکه و شۆریاوی لی نابوو، بۆی تی کرد: بایز دوو سی نانی تی گوشتی. تا خه زال خه ریک بوو قۆرییه که بنیته سه ر ئاگر، بایز له برساندا خۆشی نه یزانی چۆنی تیگوشینه که هه لלוوشی.

خه زال: نه ختی چیشته ماوه، بۆت تی که م؟

بایز: نا، نامه وی، بۆم تی مه که! کیسه تووتنه که ی ده ره ئینا. سیغاریکی پیچاوه و دای گیرساندا. جاروبار مژیک لی دها و چاوی بریبوووه قۆریه ره ش و دووکه لاوییه که ی سه ر ئاگره که.

خه زال زۆری په رۆش بوو، سه رنجی بایزی دها. ئه و ئیواره یه کز و مات بوو. خه زال جاریک له دلی خۆیدا ده یگوت ره نگه کابرای گزیر به گزیدا چووپی. جاریکیش ده یگوت به م رۆژگاره درێژه قوره کاری بی کردوو، شه کهت و

ماندووو. نیازی بوو لئی بیرسی، به لام په شیمان بوووه، گوتی هه رچییه ک
ههیه با هه نهیخه مه وه بیرى.

چایه که پی گه یشت. خه زال پیاله یه کی بو تی کرد و به زه ردخه نه یه که وه بو تی
دانا گوتی: چایه کی جوانه، باشی دهم کیشاوه، بیخووه با بو تی که مه وه،
به شکم ماندووت به سه سینه وه.

بایز له بهر وتوویره ی خوئی نه پیرزا سه ر دلسوزی خه زال. پیاله که ی
هه لگرت و دهستی کرد به خوار دنه وه ی چایه که. تامی چایه که سه رنجی بو لای
قسه که ی خه زال را کیشا، گوتی دهستت خو ش بی، راست ده که ی، بو م تی
که وه با به سه سینه وه!

خه زال بو تی کرد وه. بایز ده تگوت به ربانگی ره مه زان ده کاته وه،
سیغاریکی تریشی پیچاوه، دای گیرساند، وه کو له بیر کردنه وه که ییدا
گه یشتیته بریاری ناخری، مژیکى قایمی له سیغاره که ی دا، به بزیه کی
سارده وه گوتی: خه زال! ئەم دینه به کارى ئیمه نایهت. به بیگار
ده مانپروو کینن، نایه لن کار و کاسبییه ک بو خو مان بکه ین. وا چاکه سه ری
خو مان هه لگرین و برۆین.

خه زال: جا باشه، نیازی کویت هه یه؟ بچینه هه ر کوپیه که هه ر وایه. ناغا و
کوپخا و کزیر، قریان تی که وئی، له هه موو دینه ک هه ن.

بایز: ئەوه ده لپی چی؟ من له داخی ئەمانه سه ری خو م هه لده گرم. چ ناکه م
ده چمه جیگه یه ک هه ر روژه ناروژی گزیر بیت و دهنگم دا بو بیگار؟

خه زال: ئەى که وایه ده چیه کوئی؟

بایز: ده چینه سابلآخ.

خه زال: کوره، بایز! ئەمه چ خه یالیکه که وتووته سه رت؟ ئیمه له سابلآخ
چون به ری ده چین؟!

بایز: بوچی به ری ناچین؟ ئەم قوره کارییه ی لیره به بیگار ده یکه ین، له وئی
بیکه ین که لی باشتر به ری ده چین. ئیستا جارئ نه مندالمان هه یه و نه هیچ.

تاقه دوو سه‌رخیزانین. ئەگەر کار بۆ خوومان بکەین، بەرپۆچوونی دوو سه‌رخیزان هەر پەیدا دەبێ. ئەوەتا لێره ئەمە حالمانە، سه‌ره‌رای بیگاره‌که دایک و باوکیشمان له چال دەردیتن.

خه‌زال: باشه، چۆنت پێ خوۆشه، وا بکه.

نه‌ختی شپه‌وپیره و قاپ و قاچاخیان بوو، کۆیان کرده‌وه و رویشتن. چوونه سابلاخ، له گه‌ره‌کی (به‌رداشه‌ کۆن) هۆده‌یه‌کیان به‌کرێ گرت و دانیشتن. بایز هه‌موو روژێ ده‌چوووه کرێکاری. ژيانیان له چاو ئەو وه‌خته که له (کێچ ئاوا) بوون گه‌لی باشتر بوو. ورده ورده نه‌ختی پوولیان پاشه‌که‌وت کرد. بایز له دیهاتی (شاروێران) شاره‌زا بوو. ئەم ماوه‌یه‌ش له سابلاخ نه‌ختی چاوی کرابوووه، ده‌ستی کرد به هاتوچووی لادێ، هیلکه و مریشک و رۆن و په‌نیر و میوه و سه‌وزی و شتی وای ده‌کرێ، ده‌یه‌ینا سابلاخ ده‌یفرۆشته‌وه. تا ئاخه‌که‌ی دووکانیکی به‌کرێ گرت و بووه دووکاندار. ئەمجار خانوویه‌کی سه‌ربه‌خۆشی گرت.

کورێکی سه‌رراست بوو، فرۆفیلێ له کریاره‌کان نه‌ده‌کرد. زۆری پێ نه‌چوو ئاشنا و رووشنایه‌کی زۆری پەیدا کرد. خه‌لکی کێچ ئاوا و ئەو ده‌وربه‌ره سه‌ودا و مامه‌له‌یان لای بایز بوو. خزم و دۆست و براده‌ره‌کانی که ده‌هاتنه شار لای ئەو میوان ده‌بوون. له ماوه‌ی ئەم چهند ساڵه‌دا دوو مندالیشیان بووبوو. ئیتر خانووه‌که بچووک بوو جێگه‌یان نه‌ده‌بووه‌وه. له‌گه‌ڵ خه‌زال ته‌گبیریان کرد خانوویه‌ک بکړن.

بایز که‌وته پرسیار و ده‌لالی راسپارد، خانوویه‌کی له گه‌ره‌کی (قوله‌به‌ران) دۆزییه‌وه و کرێ. ئەمجار به‌جاریک هه‌ساوه.

تیکه‌لیی ئاشناکان و دراوسێکانی کاری کرده بایز و له‌گه‌لیان چوووه مالی شیخ بوو به‌سوڤی. له بایز کێچ ئاوا یییه‌وه بووه سوڤی بایز. هه‌موو شه‌وی پێش مه‌لا بانگدان ده‌چوووه مزگه‌وت، جه‌ماعه‌ت و خه‌تمی ده‌کرد.

له روژێ هه‌وه‌له‌وه که مالی چوووه ئەو گه‌ره‌که، گه‌لی به‌یانی که ده‌چوووه

مزگهوت، حاجی رهحیم له پټش ئه ودا لهوئ بوو. له دلی خویدا دهگوت ئه م حاجیه چهنده پیاوئکی بهدینه. وا دیاره شهو که دهخهوئ هر بهخهیاالی جماعت و خهتمهوهیه. ورده ورده لهگهئ حاجی رهحیم بوو بهئاشنا. تا بانگ دهدرا و مهلا دههات حاجی نهقل و حیکایهتی بق سوئی بایز دهگتیراوه. قسهکانی حاجی زیاتر لهبارهی سهفهری حه ج بوو. سوئی بایز خهیاالی حه ج کهوتبووه سهری. جار لهگهئ جار قسهکانی حاجی پتر پتر خوئش بوو. شهوئکیان حاجی گوتی: سوئی بایز! وهکو بیستوومه میوان و هاتوچوکهوت زوره. مندالیشت ههیه.

بایز: له سایهی خوا و هیمهتی شیخهوه دوو خولامی تو م هه ن.
حاجی: ئه ی ئافرهت، کیت له مالدا ههیه میوانت بق بهرئ بکات و مندالیشت بق بهخو بکا؟
بایز: وهلا هر دایکی مندالان.

حاجی: سوئی بایز، تو پیاوئکی له خواترسی، چو ن ئه م زولمه لهو ئافرهته دهکهی؟

بایز: حاجی گیان! چ بکه م خو م دایک و خوشکم نییه، ژنهکشم کهسی نییه. دهن دهنم ئه و ئافرهته زور ماندوو دهبی، بهلام چار چییه؟

حاجی: چو ن چار چییه؟ شهرعی خوا و پیغه مبه ر ینگهی داوه ژنیکی تر بیته. هه م سونهته و هه م ماللهکهشت بهرئوه دهبن. هه زار نهخوئشی و سهرئیشه ههیه. یهکیان نهخوئش دهبی، ئهوی تریان ئاگای له مندالهکانت دهبی و میوانیشت بق بهرئ دهکا، یهکیان دووگیان دهبی، ئهوهی تریان کار دهکا. خو شوکر حالیشت باشه، لهسه ر بهرئ چوون پهکت ناکهوئ.

بایز: فرمایشتهکته جوانه، بهلام خیزانهکه م ئافرهتتیی زور باشه، زوری کویرهوهری لهگهئ من دیوه، دلم نایه دلی بشکینم.

حاجی: بی قهزا بی، ئه و هه موو پیاوهی دوو ژن و سی ژنیان ههیه. خو هه موویان ژنه هه وهلهکهیان خراپ نهبووه، کهچی ژنی تریشیان هیناوه.

بایز ئەم خەیاڵە لە مێشکیدا جێگیر بوو، بیری کردووه ئاfrهتییکی وا بدۆزیتەوه له گەڵ ژنهكەشی بسازێ و بهكاری مالهكەشی بێ. دواى چەند رۆژ بێرکردنهوه ئاخركههه برباری دا، له حاجی رهحیمی پرسى: ئەو شهوه تهگبیریکی باشت بۆ من كرد، تۆ خو خۆت خهلكی گهړهكى، داخو ئاfrهتییکی باش ناناسی؟

حاجی: چۆن ناناسم؟ زێبای كچی حاجی كهريمی خویمان. تهواوی ئەم شاره بيشكنی ئاfrهتی وا نادۆزییهوه. حاجی كهريم بنه ماله و پیاوماقوولی گهړهكه. پیاویکی سهربهدهرهوهیه، له هه موو سابلاخدا ناسراوه. پیاویکی دهولمه نده و چاوی له مائی تۆ نییه، خزم و تایهفهداره. تۆش پیاویکی ته نیا بائی، زۆر پێویسته پیاویکی وا له پشتت بێ. دنیا هه زار تهنگانه هیه. كچهكەشی قهیره كچه، مندال و قرتی نییه، زۆر باش بهكاری مال دێ.

بایز حاجی رهحیم و دوو سێ پیاوماقوولی تری گهړهكى نارده مائی حاجی كهريم و زێبای خواست، مارههى كرد و زهماوهندی بۆ گێرا و گواستیهوه.

زێبا چ زێبا! وا دیاربوو له بهر ناحهزی مابوهوه و كهس نهیویستبوو. بۆ كاروباریش وهكو گای ته مبهل، ئاگر ت له سهه پشتی بكردایهوه نه دهجوولا. خه زال له لایهك له بهر دلی بایز، له لایهكیش له بهر ئەوه زێبا تازهبووکه، سه رهرای کوێره وه ریی خوئی، خزمهتی ئەویشی دهکرد.

زێبا له جیاتیی ئەوهی بکهوێته كار و ههلسووړان، تا دههات زیاتر بهفیز و دهعیه دهبوو، وهكو كارهكه دهیروانییه خه زال، ئەگه بایز کاریکی پێ دهسپارد، سێ و دووی نه دهکرد و دهیگوت: خو من كارهكهه نیم. به ژنه كرمانجه كهت بلێ. ورده ورده چه نه به چه نهی بایزیش دهوێستا: برۆ كرمانج، لادییی گهوج. تۆ عه قلت له كوئی بوو! بایز له ترسی حاجی كهريم و خزم و تایهفه كهه نهیدهوێرا هیهچ به زێبا بلێ، به لام خه زال جارز و هه راسان بوو. ئیتر گه لی جار چیشتی لی نه دهنه و نانی نه دهکرد. هه موو شهو و رۆژیک شه ر و هه را و چه قه چهق بوو.

شه وێکیان هه ر له ئیوارهوه تا نیوه شهو شه رهجوین و چه قه و هه رای زێبا

بوو له گه لځه زال و بايز. ناخره که ی بايز لطفه یه کی ه لگرت و چوو ه مزگه وت
بخه وئ تا سبه ینی فریای دووکان و کار و کاسبییه که ی بکه وئ. که چوو ه
ژووړه و ه ی مزگه وت که سهریک له ژیر بهر مال ه وه قوت بوو ه وه. حاجی ره حیم بوو.
بايز به په شپوی سلاویکی کرد.

حاجی ره حیم: عه له یکه سه لام! وهره براهه م، وهره زور به خیر بی!

بايز به کزیکه وه وه لامی داوه.

حاجی: چیه، چ باسه؟ بوچی وا په شپوی؟

بايز: ره ب مالت ویران بی! کوړ و کچت به کوړی زوخال بی، وه کو منت
تووشی هم مهینه ته کرد.

حاجی دهستی کرد به گالته کردن: دهی دهی! نهو تووړه یییه ی ناوی. وهره،
براله وهره. نا له وئ بق خوت بخه وه. تايه فه ی حاجی که ریم هر وان، نه ختی
تونده ته بیاتن. خوشکی حاجییش له گه ل من و ژنه گه وره که هر وایه. خوا
هله گری هر من به ته نیا له مزگه وت بخه وم؟

بايز له داخندا وه لامی حاجی نه داوه، چوو له ولوه راکشا. به لام به هیچ
جوړی خوی لی نه که وت. بیری له حالی خوی ده کرده وه که چون به دهستی
خوی مال و حالی له خوی تیک داوه: من له کیچ ناوا نه گهر به روژ ده چوم ه
بیگار، هیچ نه بی به شهو ده سه سامه وه. نیستا کاسبییه که م لی بوو ته بیگار،
هه سانه و ه ی شه ویشم له کیس چوو، ناشنا و دوسته کانم لی ته کیونه ته وه.
خه زالیش نه وهنده چه وساو ه ته وه به حال گیانی له به ردا ماوه. من له دهست
ناغا رام کرد، که چی لیره به دهستی خوم ناغام هینا و ته سه ر خوم.

حاجی ناگای لی بوو بايز هر نه مدیو و نه ویدیو دهکات و خوی لی ناکه وئ.
گوئی: براله، خوت نه وهنده سه خلت مه که. نیستا بخه وه، به یانی به وردی تیم
بگه یه نه چیت لی قه و ماوه. ته گبیریکي باشت بق ده که م.

بايز (به بول ه بول): وه کو ته گبیره که ی پیشووت! نه گهر نه مشه و روژم لی
ده بیته وه نیتر نه دیداری حاجی، نه خوی مزگه وت!

چای دیواخان

دیواخانەكە ئاوەدان كرابوو، دیوارەكانی سواغی تازه درابوون، سێ پەنجەرەكەى شۆرابوون. قالیی تازه و باشی لى راخرابوو، بەلام پیشخانەكە پتویست نەبوو خۆی پتووە ماندوو كرى. چاوەروانیی ئەو نەدەكرا هەرچەند رۆژێك جارێك ئاغاوات بە دەستەسوارەو دەبەزن و میوان بن. ئاغا لە ژووری دیواخان و نۆكەرەكان لە پیشخانە میوانداری بكرین، چونكە (ئاغا میرزا رەحمان) تاجرێكى سابلاخی (مەهابادى) بوو تازه گوندی (قاجارى) لە كورەكانى حەمەسالىخ خان لە جياتی قەرز و سووتى قەرزە ئەستاندبوو.

نە عیلى و عەشیرەتى بوو، نە خزم و قەومی خاوەن مەلك. هەرچەند گەلى لە خاوەن مەلكەكانى ئەو دەورووبەرە دەولەمەندتر و پارەدارتر بوو، بەلام ئاغاواتى دىبوكرى و بەگزا دەكانى فەيزولا بەگى هەر بە جاو فرۆشێكى سابلاغیان چاوى لى دەكرد. شایانى ئەو بیان نەدەزانی لە ریزی خۆيانى بژمێرن و خێرا خێرا سەرى بدەن. كابراییكى سوارچاك یا راوكەریكى باشیش نەبوو تا لە كۆرى راوكەراندا جێى بكەنەو. جاروباریش دواى راو لە مالى دابەزن.

ئاغا میرزا رەحمان كە بە درێژایی ژيانى لەناو ئەم خەلكە زۆر و زەوێندەى دنیادا تەنیا بەسەر (خانم) و چێشتكەرەكەى مالهو و شاگردەكەى دووكاندا فەرمانرەوایی كردبوو، ئیستا كە دەیدى خاوەن مەلكە و شەست حەفتا مالى رەعیەتى لە بەردەستدایە، لە دلى خۆیدا دەیگوت (شەندە لە مەندە كەمتر نییە)، با بنە و بنەچەكەم سابلاغى و كووتالفرۆشیش بى، ئیستا دەرەبەگێكى تەواوم. لە شەش دانگى ئەم دێیەدا فەرمانم رەوایە و كەس لە خۆم گەورەتر نییە. وا چاكە دەرک و دیواخانێكم ببى تا رەعیەتەكانم چاویان بترسى و ئاغا و بەگەكانیش گالتەم پى نەكەن. جا ئەو بوو دەستی كرد بەرازاندنەو.

دیواخانه‌که. دوو نۆکه‌ری سواری و چایچییه‌کیشی گرت. ئه‌سپاردی له پیشخانه‌یه‌ک دوو به‌ریه‌یان راخست. می‌زیکێ قورس و قایمیان لی دانا، سه‌ماوه‌ریکی هه‌شتی میسواری گه‌وره و قۆریه‌کی چینی سوور و یه‌ک دوو ده‌ست پیاله و ژیریاله و که‌شه‌فی ژیر ئیستیگان و قه‌ندان و قوتووی چایی و مقاش و دووکه‌لکیش و سه‌تل و خه‌لووز و شتی وایان له پیشخانه‌ی ناماده کرد. مه‌لای ئاواپی و ریش سپی و که‌یخوای قاجر تاق و جووت و ده‌سته ده‌سته ده‌هاتنه به‌خیره‌تینان و پیروزیایی ئاغای تازه. دیاره به‌دهستی به‌تالیش نه‌ده‌هاتن، هه‌ر کامیکیان گیسکیک، کووپه‌ی رۆنیک یا کووپه‌ی په‌نیریک، یا هیچ نه‌بی‌ی مریشکیک یا ۱۵ - ۲۰ هیتکه‌یان پتوه ده‌هتینا.

ئاغا میرزا په‌حمان که چاوی به‌م خیره‌بیره ده‌که‌وت، له خوت و خۆرای به‌سه‌ریدا ده‌رژا، له خۆشیاندا توێژ توێژ قه‌له‌و ده‌بوو و له پیستی خۆیدا جیتی نه‌ده‌بووه‌وه، به‌ شیوه‌ی ئاغا و به‌گه‌کان بانگی ده‌کرد:

- کێ له‌وتیه‌؟

یه‌کێ له‌ نۆکه‌ره‌کان یا چایچییه‌که:

- به‌لێ، به‌لێ، ئاغا.

- چای بینه!

چایچییه‌که چای تێ ده‌کرد، پیاله‌ چاکه‌ی ده‌نا سه‌ر که‌شه‌ف و چه‌ند کلۆ قه‌ندی له‌سه‌ر دا‌ده‌نا. یه‌کێ له‌ نۆکه‌ره‌کان هه‌لێ ده‌گرت و ده‌یبرده ژووره‌وه له‌لای سه‌ره‌وه ده‌ستی پێ ده‌کرد و له‌ پیش میوانیکی دا‌ده‌نا. دیسان ده‌هاته‌وه پیاله‌یه‌کی تری ده‌برد. نه‌ده‌بوو وه‌کو چایخانه‌ی دوو سی پیاله‌ به‌جاریک به‌ری، چونکه‌ ره‌سمی دیواخانه‌ی ئاغا و به‌گه‌کان وایه‌ که هه‌ر ده‌بی پیاله‌ پیاله‌ چای به‌رن و دای نین.

(ره‌سوو) له‌مه‌وپیش ماوه‌یه‌ک چایچی دیواخانان بوویوو، له‌ ریشوینی چایچییه‌تی ئاغاواتی باش ده‌زانی. به‌یانیان زوو پیش هه‌تاو که‌وتن که سه‌ماوه‌ری تێ ده‌خست، تا شه‌وی و مختی خه‌وتن نه‌یده‌هیشت بکوژیته‌وه.

به دريژايي رۆژ و هينديکيش له شه و هه وهختي ئاغا بانگي دهکرد: چاي بين، رهسوو دهسبهجي چاي تي دهکرد، هيچ کاتي درهنگي پي نه دهچوو و برهيوپانوي نه دههيناوه. چهند مانگيک بهم جوړه رابوورد. ئاغا ميرزا رحمان ريوشويني ئاغايه تي فير بوو، بۆي ده رکهوت که ره عيه ته کان سه رنه رمن، به هه رلايه کدا هه وساريان راکيشي وا ده رۆن، ئيتر به پيوستى نه ده زاني هه ره عيه تیک هاته ديواخان به پيال له چايه ک ميوانداري بکا، يا باشتير بلين بيخه له تيني. جگه له وهش ئيستا ئيتر خو هيناني پي پيرزانه و جيزانه براره ته وه. که ده هاتنه ديواخانه، بۆ شکايه تکردن بوو، که گاي سوڤي ره حيم مه سه لا چووته ناو شيناوهردي همه که ريم يا ئه م نۆره ئاوي له ئه و گرتووه، يا شتي تري له م بابه تانه، ئيتر بۆ ئيش و کاري ئاوا که هيچ خيريکي لي هه لئاوهرئ پيوست نيه کابرا چايه کيش بخواته وه.

شه ويکيان ئاغا ميرزا رحمان له ماله وه له وتوويري کاسبکارانه دا بوو، هه موو بيرى خو ي کۆ کردبووه وه که مه سه له ي چاي به جوړيک چاره بکا. له دلي خويدا ده يگوت:

- ئه م ئاغا و به گانه ئاقليان ئاوايه، بۆيه به ژير قهرز و سووته وه ده بن و ملکه که يان له ده ست ده رده چي. ئيمه له دووکان کپياريک باييي سه د دوو سه د تمه ن کووتالي لي ده کپين، تمه ني دوو قيران يا سه دي بيستمه ن قازانج ده کرد، جا چايه کمان بۆ ده کپري. که چي ئيستا کابراي کرمانج دي ده لي سوڤي ره حيم زياني کردوه، بانگ که م چاي بۆ بين؟ ئه مه کاريکي که وجانه يه.

کتوپر (خانم) ميرزا رحمانى وريا کرده وه و گوتى:

- ئاغا! قهند و چا هه ر به شى دوو سي رۆژ ماوه، تا زوه بنيره (بوکان) قهند و چا بکرن.

ميرزا رحمان گوتى: کوپرا ته واو بوو؟ خو ئه وه نده نيه قهند و چام کپيوه!
خانم: ئه مه تو ده لي چي؟ لات وايه جارانه و له شارين؟ ئه وه نده ي له شار به ساليک قهند و چامان ده خوارده وه، ئيستا به ۱۵ - ۲۰ رۆژ ده خوريتته وه،

بگره زیاتریش. ئەمە لای خۆی بووینەتە خاوەن مەلک و ئاغادی. جا خۆ بەم جۆرە برۆا دوو سالی تری پی ناچی دەسمایەتی تجارتەتە کە شمان لە دەست دەیتەو. تازە لە روومان نایە روو بکەینەو و شاریش.

ئاغا میرزا رحمان قسەکانی خانمی زۆر بەدل بوو، بەلام نەبویست خۆی بشکێنێ، گوتی: خانم تۆ دەبی ئەوەت لە بیر نەچی کە ئیمە ئیستا کابرایەکی دووکانداری سابلاعی نین، ئیستا ئیمە ئاغاین خاوەن مەلکین، بە ریزی ئەو ئاغاو و بەگزادانەین. پیشینان گوتووینە: «گەرەیی خەرجی دەوی». دەبی دەرک و دیواخان و نان و خوانمان ببی، دەنا ئابروومان دەچی و هیچ کەس بە پیاومان نازانی. جاری نوخشی دەرنەهاتوو، با حاسل پی بگا ئەو وختە دەزانی مەلک چەندە بە بەرکەتە، نیزیکی چواریەکی حاسلی ئەم دێیە بەم ۶۰-۷۰ مالا رەعیەتەو هی ئیمەیه. مەلک لە گەنج و خەزینەش باشتەرە، هەرگیز برانەوی نییه.

خانم بێدەنگ بوو، بەلام میرزا رحمان لە دلی خۆیدا گوتی:

- با مەلک وەک گەنج و خەزینەش بی، بەلام حیساب هەر حیسابە. هیچ کاتی لە بازاردا نەبینراو و ئەوانەتی هەزار هەزاریشیان هەیه تاقە شایبەکی خۆیان بە خۆرای بی دەن بە کەس. خۆ من وەک ئەم ئاغا و بەگانه لە هیچ و خۆرای مەلکم و دەس نەکەوتوو. ئەمە خۆینی جەرگمە، هەموو بە قران قران و شایب شایبی کۆم کردوو و تەو. ئەم دیواخانە ئەگەر چایخانە بوایە لە شار، جگە لەو کە زەرەری نەدەکرد، هەموو رۆژی قازانجیکی باشیشی لی پەیدا دەبوو. خەلات و بەراتی چایچی و نۆکەرەکانی دەردەهینا و شتیکیشی دەمایەو.

نەخیر، دەبی چارهی ئەم مەسەلەیه بکری!

- باشە ئەگەر دیواخانە کە دادەخەم بە درێژایی رۆژ ئەم کرمانجانە دین و هەریەکی کاریکی هەیه ئەو وختە دەبی ئەم چەقە و هەرایە لەناو ژن و مندالە کەمدا بکری، خۆ ئەمەش ناچی!

ئەگەر سەماوەر و شتومەکی چایەکه کۆ دەکه مەو، بەشکەم کتوپر
میوانیکی ماقوول و گەورە هات، لە کوێ ئەو شتومەکانە خێرا دەهینرێنەو
دیواخان؟ جگە لەمە که لەناو کرمانجەکاندا سووک دەبم، دەبمە گەپچاری ئاغا
و بەگەکانی دراوسێش.

کتوپر وەکو فەیلەسووفیکی بیر لە مەسەلەیهکی زۆر گرینگ و قورس
بکاتەو و لە نەکاو ئیلهامی بۆ بیت، پرووناکایی کەوتە ناوچاوانی ئاغا میرزا
رەحمان. بزهیهکی شادی کەوتە سەر لێوی و گوتی: خانم، باشە، سبەینێ
دەنێرم بۆ قەند و چا، دەستیش پێو دەگرین.

بەیانێ بە عادهتی رۆژان چوو دەواخان. یەک دوو کەس هاتن. بانگی
رەسووی کرد چایان بۆ بینێ. چایەکیان خواردووە و قەسە خۆیان کرد و
رۆشتن. دواي ئەوان بانگی رەسووی کرد و گوتی:

- رۆلە، کورپی خۆم! پێویست نییە هەر وەختی گۆتم چای تێ کەن، گورج
چای تێ کە. جارێک بلێ قەند نەماو، دەبی بچم لە مالهوه قەند بینم،
جارێک بلێ چای نەماو. جارێک بلێ تازە ئاوم کردووەتە سەماوهرەکه، با
بیتەوه کۆل. من دەلێم: چای بین! بەلام هەموو جارێک بە بیانوویێک خۆی لێ
ببوێرە.

رەسوو: بەلێ ئاغا، بەسەرچاو.

ئێتر لەو کاتەو ئەوئەندە قەند و چایەکی که لەوێ بوو، وەکو شتیکی
موتفەرک و پیرۆز، لە جێی خۆی مابوو، کەس دەستی لێ نەدەدا. رەسووی
چایچیش هەسابوو. کار و پیشەیی ئەو بوو: «قەند نەماو، دەبی بچم لە
مالهوه بینم، تازە ئاوم کردووەتە سەماوهرەکه، با بچم چای بینم، هێشتا
ئاوکه ساردە...».

چەند رۆژێک ئاغا میرزا دلی لە حاست قەند و چا هەسابوو. رەسووش
لە «بەلێ ئاغا» و چەند وتەتری زیاتر کاریکی نەبوو. رۆژێک نێزیکەیی نیوهرۆ
کتوپر سەگوهێکی قایم دەستی پێ کرد. نیشانەیی ئەو بوو چەند کەسی

بیگانە هاتوونەتە ناو ئاوابی. ئاغا میرزا رحمان که له پەنجەرە دیواخانەکەوه تەماشای کرد، پینج شەش سوار ژاندارم بوون گەشتە ناو ئاوابی. ئەوی پێشەوهیان تەنگی پێ نەبوو دیاربوو ئەفسەریان بوو. میرزا رحمان بەپەله رەسووی نارده مالهوه که خەبەر بەدات میوانی ژاندارم هاتوون و بە گورجی نان و چیشت نامادە بکەن. خۆشی بە دوو نۆکەرەکەیهوه هاتە خوارئ و تا کۆلان بە پیشوازیانەوه چوو. سێ چوار رەعیەتیشی بانگ کرد. ئەسپی ژاندارمەکان بگرن و بیانەن تاقەتیان کەن. کابرای ئەفسەر و ژاندارمەکان دابەزین. میرزا رحمان بە دەم بەخێرەیتانەوه وەپیش خۆی دان و چوونە دیواخان. ئەوەندە دەیتوانی مێشکی خۆی دەگوشی تا دوامین وشە فارسی که له مندالییەوه بە دەرس خۆیندبووی یا بەدرێژایی تەمەنی بیستبووی وەبیری خۆی بەتێتەوه و بۆ بەخێرەیتان و مەرایکردن بیانئ. چرچ و لۆچی ناوچەوانی لەبەرێک رەواندبوووه و پەیتا پەیتا دەمیشی تا لای بناگوتی دادەچەقاند تا وا پیشان بەدات که گۆیا له خۆشی هانتی ئەوان شایە له دلیدا دەگەرئ. جاروبار وەکو گاجوویتیکی گۆلەداسووی گرتبئ، زمانی لوول دەکرد و دەمیشی باریک دەکردهوه و وشە فارسی بەنەجووراوی و سەرگوئیلاک تیکشکاوی دەردەدا، تا ئەفسەرەکه تێ بگەینئ که (باپیەرە گەرەشی دۆینە و شەلەمی نەخواردوووه و ئەوەندە فارسه کاشانییش دەسکی له دوا ناکەن). بئ پسانەوه دەگوت: زۆر بەخێرەاتن، سەر چاوهکانم، گەرەتان کردم، پیلأوتان سەر سەرم. (له تێچینی قسەکانیدا):

- رەسوول چای تێ که.
- ئاغا قەند نییە، با بچم له مالهوه بینم.
- بەراستی ئەگەر ئێوه جاروبار سەری ئەم دێهاتانە نەدەن، خۆ دز و جەرە و پیاوخراب هیچ ناهێلن.
- رەسوو خێراکه چای بیئە.

- ئاغا چای نییە، با بچم لای ئاغازن چای بئیم.

- بەلێ بەلێ، قوربان! ئەگەر ئاگاتان لە ولات نەبێ و جاروبار ئیمەمانان گەورە نەکەن و تەشریفتان نەیت، ئەم رەعیەتانە یاغی دەبن و وەلاممان نادەنەو. ئەو لە ترسی دەوڵەت ناوێرن، دەنا گوێ بۆ خواش شل ناکەن.

- رەسوو چایەکە بوو بە چی؟ دەخێرا!

- ئاوەکە ساردە، سەماوەرەکە نەهاتوووتە کۆل.

لەم وەختەدا کابرای ئەفسەر تەماشای یەکی لە ژاندارمەکانی کرد، لەو دەچوو بەزمانی حال دەلێ: «ئەم کابرایە هەر لە قسەیی زلی کردوو، وا دیارە نایەوێ پیاڵە چایەکیشمان بدات.»

میرزا رەحمان لە تەماشاکردنی ئەفسەر و ژاندارمەکە جەرگ و هەناوی داکەوت، چونکە زۆر باش دەیزانی ئەگەر بکەوێ گێچەڵکردنی و بیانوو دۆزینەو، بۆ ئەوان لە ئاوخواردنەو هاسانترە.

لەوانەییە ژاندارمەکە بچیتە دەری دە دوازده فیشەک لە کونە دیواریک، لە ئاخووری تەویله، یا لەناو کادا قایم بکا، لە پاشا دەست بەپشکنین بکەن و بیدۆزنەو، خۆ ئەوسا بە پارەیی سێ چوار سالی قەند و چاش پزگار نابێ.

ئاغا میرزا رەحمان وەک مار پێیەو بەدا لە ناکاو راستەو بوو رای کردە پیشخانە و بەسەبر گوتی:

- کورە رەسوو! تۆ ئەو چ بەلایەکم بەسەر دەهێنی! ئەی ئەو چییە قەند و چا لەوێیە؟ چای تێ کە، برام چای... وەللا وەبیللا بە راستیمە، کورە تەلاقم کەوتبێ بە راستیمە! تێ کە!

ههستکردن قهدهغهیه

ئاغای دهولتهتی ددانی دیشا. چوو له لای ددانسان، دواى سى چوار كهس
نۆرهى هات. چوو ژوووه، لهسه كورسييهكه دانىشت.

ددانسان: دهمت بكهوه.

دهولتهتى دهى كردهوه.

ددانسان (ماشهكهى له ددانىكى دا): ههست بهئيش دهكهى؟

دهولتهتى: نهخىر.

ددانسان ماشهكهى، يهك له دواى يهك، له ههموو ددانهكانى دا و نهو
پرسیارهى لى كرد. دهولتهتى ههموو جارى وهلامى دهداوه: نهخىر.

ددانسان: كهوايه ددانى نائيشى.

دهولتهتى: چۆن ددانم نائيشى؟ ئهى بۆ هاتوومه ئيره؟

ددانسان: دهستم له ههموو ددانهكانت دا، هه دهئيشى: نهخىر.

دهولتهتى: تۆ پرسىارهكه خراب دهكهى. دهئيشى «ههست به ئيش دهكهى؟».

لیم پرسه: دهئيشى يان نا؟

ددانسان: جا فهرقيان چيه؟

دهولتهتى: فهرقيان زۆره. ددانم دهئيشى، بهلام ههست بهئيش ناكه.

ددانسان- كه تازه له ئهروپا خویندنى تهواو كردبوو و له هیندی كاری

نهینى دهولت شارهزا نهبوو- سهرى سوورما، بهلام زیاتر وای خهیاڵ دهکرد

كه ئه كابرایه مېشكى تىك چووبى. زۆر لهسهرخۆ گوتى:

- ههز دهكهم تيم بگهیهنى پرسىارهكهم بۆچى خراپه؟

دهولته تي: چونکه ههستکردن قهدهغهيه.
 ددانسان (به سه رسوورماوييه كي زياتره وه): ههستکردن قهدهغهيه؟
 ههستکردني ئينسان قهدهغه دهكري؟
 دهولته تي: به لي، قهدهغهيه. چون قهدهغه ناکري؟
 ددانسان: ئەمه شتيكي سهيروسه ميرهيه. ههوه ل جار ه شتي وا دهبيسم. تو
 له بهر قهدهغه کران وه لام نادهيه وه؟
 دهولته تي: به لي.
 ددانسان: كي قهدهغه ي کردووه؟
 دهولته تي: وهزاره تخانه.
 ددانسان: کام وهزاره تخانه؟
 دهولته تي: وهزاره تي ژووره وه.
 ددانسان: شتي وام نهبيستووه.
 دهولته تي: تو ههفته نهبيستي، خو تو کارمندی ئەوي ني.
 ددانسان: ياني کارمنده کاني وهزاره تخانه هه قيان نييه ههست بکه ن؟
 دهولته تي: به لي.
 ددانسان: گوئويانه ههست مه که، ئيتر ههست ناکه ي؟
 دهولته تي: تهنيا گوئن نه بووه، ته داوي و درمانيشيان کردووم.
 ددانسان: بوچي ههستکردن نه خوشييه تا درمان بکري؟
 دهولته تي: به لي.
 ددانسان: ناتوانم له قسه کانت تي بگه م. زور ببووره. خو تو له تاوي ددان
 ئيشه شتي گيژکهری وهکو مؤرفين و بهنگ و شتي وات نه خواردووه؟
 دهولته تي: نه وه لا هيچ نه خواردووه و هوشيشم زور له سهه خومه.
 ددانسان (له بهر خويه وه قسه کاني دهولته تي دووپاته دهکاته وه: ههست ناکه م،
 ههستکردن قهدهغهيه. ته داوي کراوم ههست نه که م): كي ده لي ههستکردن

نهخۆشیییه؟ چۆنیا تەداوی کردووی؟

دەولەتی (دەترسی). چا و بە ھۆدەکەدا دەگێرێ کەسی لێ نەبێ): ناتوانم پیت بلیم. تۆ ددانم دەرمان کە. بۆچی ئەوەندە لەسەری دەپوێ؟
دانساز: قسەکانت زۆر سەیرن. زۆر حەز دەکەم تێ بگەم مەسەلەکە چییە.
من کابرایەکی دانسانم. پتوونەدیم بەھیچ لایەکەوہ نییە. لێم دانیابە، تەواوی ددانەکانت بێ پارە بۆ چاک دەکەم، ھەر ئەوەندە تێم بگەییەنە ئەمە چ مەسەلەییەکە؟

دەولەتی: من کارمەندم لە وەزارەتخانە. مالاکەم دوورە. ھەموو پوژێ بە ئوتوبووس دەچم بۆ کار و دەگەریمەوہ. پوژیک لە ئوتوبوسدا بووم، کتوپی سەرۆکی دایرەکەمان سەرکەوت، ھاتە ناو ئوتوبوسەکە، ھەستام و جیگەکەیی خۆم دایە. گوتی:

– ترۆمبیلەکەم پەنجەل بووہ. بەجیم ھیشتووہ شوڤتەرەکە چاکی کاتەوہ. ویستی نەختیکیش قسە لەگەڵ من بکات. گوتی:

– ئیوہ کارێکی باش دەکەن بە ئوتوبووس دین و دەچن. لە مالاوہ تا دەگەنە ئیزگەیی ئوتوبووس. لە ئیزگەیی ئوتوبووسیشوہ تا دەگەنە سەر کارەکەتان بە پێ دەپوێن. ئەمە وەرزشیکی باشە، لەشتان ساغ دەبێ، ھەست بە چوست و چالاکی دەکەن. ھەموو پوژێ ئەم ھەموو خەلکە جوێرەجوێرە دەبینن، گوێتان لە گەلی قسە و باسی سەیر دەبێ. ئەمەش وەکو سەیران و رابواردن وایە.

گوتم: جەنابی سەرۆک! راست دەفەرمووی. ھەست بە گەلی شت دەکەین، بەلام سەیر نین، دلسووتین.

گوتی: چۆن؟ وەک چی؟

گوتم: ھەست بەوہ دەکەم کە خەلکیکی زۆر لە ئیزگەیی ئوتوبووس رابووستاون و چاوەروانن، وە زۆر درەنگ نۆرەم بەردەکەوێ. لەبەر ئەوہ گەلی پوژ فریا ناکەوم نان و چای بەیانی بخۆم. بە سکی برسی دیمە دەرەوہ و رادەکەم خۆم بگەییەنە ئوتوبووس. بە ھاوین کە بەقرچەقرچی خۆرتا، بە

زستان به باران و کرپوه دیم و خوم دهگه یه نمه ئیزگه ی ئوتوبووس ههست به وه دهکهم که ئه و خه لکه چاوه پروانی ئوتوبووسن، له گه رماندا نارهق درده دهن یا له سه رماندا هه لده لرزن. ده ترسن نه گه نه سه ر کاره که بیان و بژیوی ئه و رۆژه یان دهست نه که وئ. ههست به په رۆشی و په ژاره به کی زور ده که م که هیندی جار ده بینم نافرم تیک مندالکی نه خووشی به باوه شه وهیه، پاره ی نییه تاکسیی بۆ بگریت و بیگه یه نیته دوکتور. له ناو ئوتوبووسیشدا وای پاله په ستو دهن وهخته منداله که ی بخنکی. هیندی رۆژ که پارهم له بیر ده چیت و له ئیزگه ی ئوتوبووسه وه به را کردن ده گه پیمه وه ماله وه بۆ پاره، ههست به دردی هه زاران ئینسان ده که م که هه قدهستی رۆژانه یان ئه وهنده نییه به ئوتوبووس بپن و بچن، به گه رمای هاوین و سه رمای زستان ریگه یه کی دوور و درپژ به پی درپژ، ماندوو و شه کهت تا ئیواره کار ده که ن و هه ر به و جوژه ش ده گه رینه وه، ههست به خه فه تیکی زور ده که م که ده بینم مندالانی ههشت نو سالانه له جیاتیی ئه وه ی له مه درسه بخوین، له ئیزگه ی ئوتوبووس بنیشت و جگه ره ده فرۆشن تا پارووه نانکیان دهست که وئ. ئیوه شوکور حالتان باشه به ترومییل دین و ده چن، ئه م جوژه شتانه نابین و داخ ناچیته دلتان.

تمهس سه رۆکی دایره که مان ئه مانه ی بۆ وه زیر نووسیوو. نزیکه ی مانگیک دوا ی ئه وه رۆژیک هه موومانی بانگ کرد و ئه مری وه زاره تی بۆ خویندینه وه و زور به درپژی قسه ی بۆ کردین.

وه زیر نووسیوو: له باره ی ههستکردن، له پسیوری ئه مه ریکایی پیچه رد هیلمه زمان پرسی، ده لئ: ههستکردن دوو جوژه: ههستکردنی ئیجابی ههیه و ههستکردنی سه لبی. ههستکردنی ئیجابی وه کو ههستکردن به گه وره بی و بلیمه تی و زانایی سه ردارخان. ههستکردن به مه که ولات له سایه ی سه ردارخانه وه تا چه ند سالی تر ده بیته یه کی له ده ولته گه وره کانی دنیا، ههستکردن به مه که سه ردارخان سایه ی خواجه، ههست به مه که ریژی می سه ردارخان باشترین ریژی مه، ههست به مه ئه وه ی که ئیستا ههیه شتیکی ته بیعییه و سه دان ساله هه ر بووه (لیس فی الامکان ابداع مما کان).

ههستکردنی سهلبی یا (کاولکار) وهکو ههستکردنی ئه و کارمهنده وه هیندئ کهسی ههلهشه که ههستی سهلبییان له وهش زۆر توندتره. ئهم ههستکردنه تازه پهیدا بووه، لهباری نهفسییه وه نهخۆشییه، نهخۆشییهکی وهکو پهتا و ئاهۆ وایه، زۆر زوو خه لک دهیگریته وه. پدویسته بسپرن کارمهندهکان وربای خۆیان بن تووشی ئهم نهخۆشییه نهیهن. ئهوانهش که نهخۆش دهبن دهبی بهتهنیا له جیگهیهک راگیرتن تا کهسی تر لیبیان نهگریته وه، وه له لای پسیۆرهکان چاره بکرین.

دهولته بۆ ئهوهی یارمهتی ئه و نهخۆشانه بدا و پارهیان نهچی، ئهسپاردوووهتی له پۆلیسخانه رایان گرن تا نۆرهیان دئ. که نۆرهیان هات بیاننیرنه (کهلین) تا لهوئ پسیۆرهکانی ئهمهریکایی و ئیسراییلی دهرمانیان بکهن.

ددانسان: تۆیان چۆن دهرمان کرد؟

دهولتهتی: بردیانمه پۆلیسخانه، لهوئ سههرهتای دهرمانکردنیان ئاماده کرد، پاشان ناردمیانه (کهلین) ته داوییان کردم.

ددانسان: چۆنیان ته داوی کردی؟

دهولتهتی: دهرمانکردنهکه دوو جۆره. جۆرتیکیان رۆههلاتییه، بهشتی قه دیمی و وهکو داگردن (آخر الدواء الكي). جۆرتیکیان رۆئاوایی، بهتایبهتی ئهمهریکایییه، به ئهسپابی کارهبا و شتی وا.

ددانسان: ئهی دهرمانتان نادهتی؟

دهولتهتی: دهرمانیش دهن، ماجوومیکی رهشه، له جویندان و تف لیکردن و تیهه لدان دهیگرنه وه و دهیکه نه حه ب. بهپیتی قسهی پسیۆر هیی وا ههیه رۆژی دوو جار، هیی واش ههیه رۆژی سی جار دهیدهتی.

ددانسان: ئه و نهخۆشانه زوو چاک دهبنه وه؟

دهولتهتی: ئه گهر نهخۆشییهکه تازه بی، ههوه ل جار بی و سرک بی، به دوو سی مانگ چاک دهبیته وه. ئه گهر نهخۆشییهکه قورس بی ماوهیهکی زۆری

دەوڭ، ئەم نەخۇشىيە زياتر نەخۇشىيە زەحمەتكىشەكان و پۇشنىيرانە، ئەوان
 زۆر درەنگ چاك دەبنەو، زۆرىشىيان بە دەم دەرمانكردنەكەو دەمرن.
 ددانسان: ئەو ھەموو كارمەند و سوپايى و پۇلىسەيان تەداوى كردوو؟
 دەولەتى: ئەوانيان فېرى ھەستى ئىجابى كردوو، نەخۇش نابن. ئەگەر
 نەخۇش بن بە ھەبى قورقوشم تەداوييان دەكەن.
 ددانسان: ئەي ئەو ھەموو خەلكە چۆنن؟
 دەولەتى: سەدى ھەشتايان نەخۇشن، دەولەت ئەو ھەبى خەتەر بېت و بېناسى
 تەداويى دەكا، ئەوانەى تىرش ھېچ.
 ددانسان: باشە، وەكو دەلېى مەئموورى دەولەت زۆربەيان لە ھەستكردن
 كەوتوون، ئەو ھەموو خەلكە چۆنيان تەماشاشا دەكەن و بەچپيان دەزانن؟
 دەولەتى: بە مردوومان دەزانن.
 ددانسان: تۆ لات وا نىيە ئەو ھەموو (نەخۇشە) پۇژى لە پۇژان پەلامارى
 ئەو تاقمە (ساغە!) دەدەن؟
 دەولەتى: گومانى تېدا نىيە.
 ددانسان (لۆكە لە دەرمان ھەلدەكىشى، دەينئاخنىتە كەلېنى ددانى دەولەتى.
 لەبەر خۇيەو دەلې: بەھيوای ئەو پۇژە). سبەينېش وەرەو.
 دەولەتى (بە دەم دەركەوتنەو): ھېچمان نەگوتوو، ھا..!
 ددانسان: دلنباہ!

بېرى نوئى، ژمارە ۱۴۷، ۲۶/۵/۱۹۷۵

دەچچوۋە مەھاباد، وردەوالەي دەكړې و به دېھاتەوہ دەگه را . له گه ل لادېييه كان زور له سه رخو و نەرمونيان بوو، دەيزانی پارەي نەقديان نييه . وردەوالەي به هيلكه و مريشك پي دفرۆشتن . هيلكه و مريشكه كانيشي دەبرده شار دەيفرۆشتن و سەرلەنوئ وردەوالەي دەكړې و دەكهوتەوہ دېھات .

گالتهي شار و لادې له سه ر مام سمايل بوو . له شار حيكايەت و نەقلې دېھاتي بۆ دووكانداره كان دەگي رايەوہ . له دېھات باس و خواسي شاري بۆ لادېييه كان دەكرد . وا هؤگري يەكتر بوويون مام سمايل نەيدەتواني زور له مالەوہ ئوقره بگري ، لادېييه كانيش چاوهرواني مام سمايل دەبوون ، ئەگه ر دەرنگ بهاتايەتەوہ وەريزيان دەكرد . ئافرەتە لادېييه كان له سه ر ئاويئە و سابوون ، دەرزي و دەزوو ، بنديشت و كلە و كلتور پەكيان نەدەكهوت . مام سمايليش بەري دەچوو ، جاري وابوو شتيكيشي بۆ دەماوہ .

بەلام چەرخي چەپگەرد ، يا دوژمنی چارهگران كتوپر تانوپۆي بيلانتيكي واي تەني ئافرەتە لادېييه كان كلە له كلتوريان برا و چاوي رەشيان كال بووہوہ . مام سمايليش خەفەت داي گرت و بزە و پيكنين لەناو هەريزي ريشە سپيەكەيدا كه روخساري داپوشيبوو ، ون بوو .

قاو داکەوت مريشكي ئەمەريکايي هاتووہ ، هيلكه ي سي زەردينه و چوار زەردينه دەکا ، جووجەلەي پۆپە زيپين هەلدينی ، هەريەكەيان به قەدرايبي سي چوار مريشكي كوردی گۆشتی هەيه . هەر كەسي مريشكيكي ئەمەريکايي بي له مەريک زياتر قازانجي دەست دەكهوي . مام سمايل يەكيت بوو لەوانەي ئەم بەيت و باوہي له شارەوہ هينا بۆ دېھات . چوزانی ئەمە دەبيتە مارەكەي شيخ هۆمەر و له ئەستۆي خۆي دەهالئ!

دواي ئەوہ كە ناو و ناويانگي مريشكي ئەمەريکايي بەتەواوي له دېھاتدا بلاو بووہوہ ، قەلە و قوتەي دەلالی شارستانی به مريشكي ئەمەريکاييهوہ پەيدا بوون . هەر مريشكيكيان به دە قات و بيست قاتی مريشكي خۆمالي دفرۆشت ، يا به كاوپر و گيسك دەيانگۆرپيەوہ . زۆري پي نەچوو ، بي ئەوہي شەرەكەلەشيپريک بکري ، كوردستان داگير کرا و بووہ (موسستەعمەرەي

مريشكه ئەمەريكايى . مريشك و كەلەشپىرى ئەمەريكايى بەفیز و دەعیەى (میسسيز و میستیر)هوه به كووچه و كۆلانى دپهاتدا دهگهړان، وه وهكو قوله پشهكانى (هارلم) دهیانروانییه مريشكهكانى خۆمالى.

كتوپر دهرده مريشك داکهوت. لادیتییهکان ئەوهندهى سهرقهلهمانهیان به شیخ و مه لا دا و نووشتهیان بۆ مريشكهكان کرد فايدهى نهبوو. له پيشدا مريشكى ئەمەريكايى جهندهكى گلاوى له كوردستان بهجى ما و گیانى چهپهلى گهراوه (پهنگى دنیا)، پاشان مريشكهكانى خۆمالييش له قاسپهقاسپ كهوتن و كولانهیان به چۆل و هۆلى بهجى هيشت.

لادیتییهکانين دهسته و دامینی شیخ و مه لا بوون و پتيان روانیه كتیب. ئەوهندهى (رمل) و (ئوستورلاب)یان گرتوه، ئەوهندهى كهلین و قوژبنى كتیبانیان پشكنى، تهنانهت له خهنامهى (ئینوسیرين)يشدا ئەم گونگهلهیان نه دۆزییهوه. ئاخهرهكهى گوتیان: «غهزهى خوايه نازل بووه، برۆن تۆبه بکن، قوربانى و خیر و حهسهنات بکن».

دهرده مريشك كهلینتىكى گهورهى خسته ژيانى لادیتییهکان. هیلکهى مريشك بههموو جۆرى فریای خهلكه دهكهوت. هیلکه بهكولاوى، بهبرژاوى، بهكوكى، بههیلکه و شۆر باو كهلكى لادیتییهکانى دهگرت، وه له جياتى پاره هیندى و رده شتیشى پى دهکړا. پهړى مريشك بۆ سهړين، وه گوشتى مريشك له شين و شاییدا، به تايهتى كه ژاندارم وهكو بهلاى خودا پهيدا دهبوون، لادیتییهکانى له رووزهردى و له داماوى رزگار دهکرد. ئیستا ئەوا ئەمانه ههمووى له کيس چوون. له هيج مالىک كهلهشپىر ناخوینى. نیوهشهو و بهرهبهیان له خهلك تپک چووه، تهنانهت ئەگه تۆوى مه لاش لهسه زهوى نه مینى، تاچه كهلهشپىر تپک نییه بیته (بلقاسم).

لهم ناوهدا ئەوى دهردى له ههمووان گرانتر بوو مام سمايل بوو. ئەو كهلین نهكهوتبووه ژيانى، هه به جار تپک نانى برا بوو. ئەویش وهكو خهلكه كه قوبوولى کردبوو ئەمه غهزهى خوايه، بهلام دللى هه قرتو قرتى بوو. گه لپک جار له بهر خۆیهوه پرته و بۆلهى دهکرد: نازانم، تى ناگه، مريشك تاوان و گوناھى

چييه؟ دزيي كردووه، پياوي كوشتووه، مائي خهلكي خواردووه، بوجي دهبي وهبر غهزهبي خوا كهوي؟ خوا بوجي دهبي غهزه له مريشك گري؟ نهگر هر دهيهوي غهزه بگري بوجي ناچيته سهر ژاندارمهكان نهوتتا دنيايان خستووته زهلالهت؟ نه پرسيارانه تنگهيان به مام سمايل ههچنيبوو. به لام نهيدهوي ترا له كهس بپرسی. ناني بربابوو، لهوي بووهستي، سهريشي تيدا دهچوو. هيندي به ديهاتدا گهرا هيچي بونهفرؤشرا. گويدريزهكه ي دا بهرخوي و بهلهقهلهق و بهخهفهتباري گهراوه شاري سهردهشت (ديتي لهويش غهزهبي خوا^(۱)) مريشكي قري كردووه، چونكه لهويش وهكو ئيره هيلكه و مريشك دس ناكهوي.

سمايل - وا دياره دهردهكه ههموو چيگهيهكي تهنيوتهوه. خوا غهزهبي لهويش گرتووه.

عهزیز - نهگبهت و نههاتي نهو وهخته رووي دا كه سهروگوئيلاکي نهو نه ميريکاييپانه پهيدا بوو.

سمايل - دهم خووش. سهروگوئيلاکي نهو مريشکه نارهسه نانه نهوهنده پيس و بهدفعي بوو، هر ديار بوو نهو بهلايه مان بهسهر دين.

عهزیز - مام سمايل! مريشكي چي؟

سمايل: ئاخ مريشکه نه ميريکاييپانه کان نالئي؟

عهزیز - نا، نا. بي قهزا بي! من نه ميريکاييپانه کاني نوينه راني ئيمپرياليزم خويان ده ليم.

سمايل - له سايهي خواوه نهوانه نهديوه. نازانم چ دهعبا و جانه وهريکن،

(۱) رۆژنامهكه ي نهو بابته ي تيدا بلاو كراوتهوه، له م شوينه دا شيواوييه كه كهوتووته ههنديك له ديره كانيهوه: له باتيي ديريكي ههله تيكه وتوو، ديريكي بي ههله ههليگراوه و ديره ههله تيكه وتوو كه ماوتهوه. من ديره ههله تيكه وتوو كه له نووسينه وهيدا لابر دووه و چيگه ي ديره ههليگراوه بي ههله كه بهم رسته ي ناو دوو (...) يه پر كردووه تهوه.

دهسا توخوا نهختی باسیانم بۆ بکه با بزائم چهنده خراپن.
عهزیز - ناتوانی بزانی چهنده خراپن. هەر شتیکی تۆ له دنیا دا به خراپی
دهزانی ئهوان زۆر له وهش خراپترن. قسهی خۆمان بی ئهوه درده مریشکهش
هەر ئهوان دایان هیتنا.
سمایل - ئادهی میرزا گیان تیم بگهیهنه، خو من له داخی ئهوه، سیل و
دیقم هه ئیناوه.

عهزیز - مام سمایل! ئه مریکاییهکان له گهڵ هیندی سهرمایه داری تاران
کۆمپانیی مریشک به خیتوکردنیان داناوه. دهیان هوی فرۆشتنی هیلکه و
مریشک له ئیران بگرته دهست خۆیان و به ئارهزوی خۆیان بیفرۆشن. ئه گهر
ههروهک جارن له دیهات هه موو مائی مریشکی راگرتایه هیلکه و مریشکی
ئهوان رهواجی نه ده بوو. دیاره نهشیانده توانی به تیلای ژاندارم راگرتنی
مریشک قه دهغه کهن، بیریان کردهوه و فیلیکیان دۆزیه وه وهکو فیلی پتی.
فیلهکه ئه مه بوو هینایان مریشکیکی زۆری ئه مریکاییان نه خۆش کرد و
به پوولتیکی زۆر به خه لکیان فرۆشت. له لایهک پارهیکی زۆریان کۆ کردهوه،
له لایه کیش قریان خسته مریشکی خۆمائی.

مام سمایل - دهک خوا له دایک و باوکی خۆت نهستین! ئهوا ده رکهوت
ئه مه غهزه بی خوا نه بوو، پیلانی دوزمن بوو. دهبا خه لکه کهش عاقل بن و بیر
له حالی خۆیان بکه نه وه!

بیری نوئی، ژماره ۱۱۸ له ۱۷/۱۰/۱۹۷۴

بەبۆنەى درانى جايزە ئاشتى (نۆبل) بە كىسىنجىر

جايزەى كۆمىتەى ئاشتى جانەوهران بۇ كىسىنجىر

ورچ (سەرۆكى كۆمىتەى ئاشتى جانەوهران) - ئەوا كۆبۈنەوہى كۆمىتەى ئاشتى جانەوهران دەكەمەوہ. دەست دەكەين بە قسەكردن لەبارەى ئەوانەى بۇ وەرگرتنى جايزەكە پىشنىياز كراون. ئاغای سكرتېر، كى پىشنىياز كراوہ؟ مەيموون (سكرتېرى كۆمىتە) - ئاغای كىسىنجىر، گورگ پىشنىيازى كردوہ.

سەرۆك - كى لەم بارەيەوہ دەيەوئ قسە بكا؟

كەرويشك - من دەمەوئ قسە بكام.

گورگ - ھەقى نىيە قسە بكا، لەوہتى ھەيە خوئنى لە مېشووولەيەك نەھىناوہ. ئەسلەن بۇ ئەوہ نابى ئەندامى كۆمىتەى جانەوهران بى.

مەيموون - جانەوهران دوو جۆرن - ھىندىكىان خوئنىژن، ھىندىكىشيان خوئنىژن نىن. ئەگەر رەخنەى ئاغای گورگ قبوول بكەين دەبى بەشكى زۆر لە جانەوهران لە مافى دەنگدان بى بەش بكەين. لام وايە كە كەرويشك يەكتىكە لە جانەوهران، وە ھەقى قسەكردنى ھەيە.

سەرۆك - كەرويشك تا ئىستا لە جانەوهران ژمىردراوہ و ئەندامى كۆمىتەيە. لەبەر ئەوہ دەتوانى قسە بكا.

كەرويشك - ئاغای ورچ سەرۆكى بەرپىزى كۆمىتە، ئاغايانى جانەوهران، ئەندامانى بەرپىزى كۆمىتە! ھەنرى كىسىنجىر لە ئەلمانيا لەدايك بووہ...

گورگ - ئەمە عەيب و شوورەيى نىيە . ھەر كەسپك لەم دنيايەدا لە
جىگەيەك لەدايك بوو .

كەروپشك - مەبەستم ئەو نىيە عەيب و شوورەيى بى . دەمەوئ ژيانى ئەو
كابرايە بەكورتى بۇ كۆمىتەي بەرپز باس بكەم - لە خىزانىكى جوولەكەيە .

گورگ - بېدەنگ بە ! تۆ فاشىستى ... تۆ دژى جوولەكەي .

كەروپشك - بلىم چى ! من تاوانم چىيە كابرا لە خىزانىكى جوولەكەيە . خۆ
من ئەمە ھەك رەخنە گرتن نالىم . تۆ كە پىشنىيازت كر دوو دەبى بزانى كورى
كئىيە . بۆچى پىت ناخۆشە ؟

سەرۆك - (دەبۆلىنى) - كەس ھەقى نىيە پىكويپكىي كۆبونەو تىك بەدا .
وازى لى بىن تا قسەكانى تەواو دەبى . ئەوسا كى قسەي ھەيە دەتوانى
بىكات .

كەروپشك - ئاغاي سەرۆك سوپاست دەكەم - ھەنرى كىسنىجىر لە ئەلمان
لەدايك بوو ، خىزانىكى جوولەكەيە . بەناوى ئوستادى زانستگا لە زانستگاي
(ھاروارد) ئەمەريكا بوو . ھەموو كات دەيگوت : «من پياويكەم عاشقى قودرەت
و دەستەلاتم» . ھەر لىرەو دەردەكەوئ ئەم كابرايە چ پياويكە . ئەو عاشقى
بىروراي دوو كەس بوو ، ھەردەم ئەوانى بە (خولقېنەرى مېژووى تازەي
ئەوروپا) ناو دەبرد ، و ئەوانى دەپەرست . ئەو دوو كەسە (مىترنېخ
بىسمارك) ن .

خۆتان دەزانن ئەو دووانە ھىچ كاتى لايەنگرى ئەو نەبوون بەمافى
بەرامبەر و ھەكو يەكەو و توويژ بگرئ . ھەردەم ويستويانە بەزۆردارى و لە
ھەلوپىستى دەستەلاتەو (ئاشتى) داسەپىن .

ئەوانە ھەردوو كيان لايەنگرى ميليتارسىم بوون ، كۆمەلانى خەلكيان بە
سووك و چرووك دادەنا ، و ھەكو ئامراز و ئەسباب بۇ ئامانجى خۆيان
كەلكيان لى وەردەگرتن . بىسمارك كە كىسنىجىر دەپەرستى دەيگوت
«پارلمان تىئاترىكە ھەرگىز ئارتىستى لاي بەخۆيەو نەديو» .

ئەوى تىرىش كە كىسىنجىر دەپپەرسىتى، يانى (مىترنىخ) ھەموو كات ناوى لەگەل دىكتاتورەكانى زەمانى زووى ئەوروپا ھاتووه، رەوشتى ماكياڧىلىي ھەبووه. لە مېژووى ئەوروپادا بە جادووگەرئىكى گەورە بەناوبانگە، كىسىنجىر كىتېبى (۳۵۰) لاپەرھىيى دوكتۆراى خۆى لەبارەى ئەو پىاوه نووسىوه. لەو كىتېبەدا دەلئى: «ئەم پىاوانە لەبەرئەوه بە دىمەن و گەورە و ھەلگەوتوون كە توانىويانە ماوهى دوو سەد سال ئاشتىيەكى پتەو لە ئەوروپادا دامەزرىن».

ئەو ئاشتىيەى ئەوان لە ئەوروپادا دايان مەزراى بە چ نرخیك تەواو بوو. مەگەر ئەو ئاشتىيەى كە (مىترنىخ) بە ديارى دای بە ئەوروپا، بە شكاندنى سەرگوئىلاكى و لاتە بچووكەكانى ئەوروپا، وە كوشت و بر و دىل و ئەسىركردنى مىللەتە بئ دەستە لاتەكان نەبوو؟ وە ئەو ئاشتىيەش كە (بىسمارك) پىشكىشى كرد بەزەبرى شمشىر نەبوو؟

ئەلمانىا ھەزار سال بوو بەچەشنى فیدرال ئىدارە دەكرا، ئەوه بە ئاسن و خۆين وە چەشنى زۆردارى پشووى خەلكى برى و كىشانىيە ژىر فەرمانى خۆى. و لاتانى تىرىشى داگىر كرد و ئىمپراتۆرى ئىمپىريالىستى (رايشى دووهم) دامەزراىد. لە ناوھەى ئەلمانىادا ھىندئى قانونى وای بو دىل و ئەسىركردنى كارگەرەكان دانا، وە رەوشتىكى وای دامەزراىد كە لە پاشان ھىتلەر رىش زۆر پەسندى كردن. ھىتلەر لە كىتېبەكەى خۆيدا (خەباتى من) دەنووسى: «موتالائى قانونى كارگەرى بىسمارك لە رایشى سىيەمدا، بنچىنەى سىياسەتى سەنعىتى ئىمە دەبئ».

كىسىنجىر نووسەرى دوو كىتېبى (مىترنىخ) و چەكى ئاتۆمى وەكو قودرەتى ترسىنەر برواى بە وتووئىزى ھىدى و ھىمەن و لەسەرخۆ و دوور و درىژ نىيە، لایەنگرى و تووئىزە لە ھەلوئىستى زۆردارى و فروفئىلەوه، لایەنگرى چاوبەستن و دەم كورتكردن و داسەپاندنى ئاشتىيە.

ئاغای سەرۆكى بەرىز! ئەوهى تا ئىستا گوتم لەبارەى بىروپاى خودى كىسىنجىر بوو. بەلام كىسىنجىر لە بارى رەسمىيەوه، بەناوى نوئىنەرى دەولەتى ئەمەرىكا و تووئىزى لەگەل ئىتتنام كردووه، بەناوى ئەو دەولەتەى كە

ههزاران مەدرەسە و نەخۆشخانەى لە فێتنام بۆمباران کردوو، ههزاران ههزار کەسى فێتنامى کوشتوو، وه ههزاران خانوو و مەزارى سووتاندوو. ئەوئەندەى بۆمبا بە فێتنام داداوه، لە تەواوى ئەو بۆمبایانە زیاترە کە لە شەپى دووهمى جیهانیدا تەقینراون.

ئاغای سەرۆک! من بەناوى وێژدانى جانەوهەران داوا دەکەم جایزەى ئاشتی بە کيسینجیر نەدرۆ. ئەو کابرایە نە لە بارى شەخسىیەوه و نە لە بارى رەسمىیەوه فرى بە ئاشتیەوه نییە و شایانى جایزە نییە. تکا دەکەم شەرەفى جایزەى ئاشتیى جانەوهەران بپارێزن. ئیتر پێز و حورمەت.

گورگ - (لووراندی) و داواى نۆرەى کرد.

سەرۆک - ئاغای گورگ! قسەى خۆت بکە!

گورگ- ئاغای سەرۆک! ئیوه بەراستی زۆر مەند و لەسەرخۆن، هەر ئیوه دەتوانن گوێ لەو هەموو قسە پووچەلانی کەرۆشک بگرن. ئەو قسانەى ئەو کردنى زۆریەیان وهلامى خۆى بوون. کەرۆشک رەخنە لە میترنیخ و بیسمارک دەگرۆ کە بە کوشتار و خۆنێشتن و جادووگەرى ئاشتییان دامەزراندوو، وهکو دەبینن ئیعتیراف بەوه دەکا کە ئاشتییان دامەزراندوو. ئیتر هەقى چیه ئەو ئاشتیە لە چ رێگەیهکەوه دامەزراوه. جانەوهەرانى پێشینان، گۆریان لە گوشت و دوگ بى، کوتووینانە (الغایة تیرر الوسائل). ئەو دەلى ئەو هەموو بۆمبایەیان بە فێتنام داداوه. ئاخر ئەو کارەیان بۆ پاراستنى ئاشتی کردوو. ئەگەر وایان نەکردایە و ئەو هەموو بۆمبایە لە عەمبارەکاندا بمانایەتەوه هەردەم ئاشتی لە خەتەردا دەبوو. من لام وایە ئەگەر هەر تەنیا لەبەر ئەم کارەش بى، دەبى جایزەى ئاشتی بە کيسینجیر، نوینەرى دەولەتى ئاشتیخوازی ئەمەریکا بدرۆ!

مەیموون - داواى قسەى کرد.

سەرۆک - فەرموو!

مەیموون- من بەناوى سکریتیری کۆمیتە داوا لە ئاغای سەرۆک دەکەم،

وهبیر ئەندامە بە پێزەهکانی کۆمیتە بخاتەوه که قاعیدە و قانونی کۆمیتە له بەرچاو بگرن. ئەو قسانە ئاڭای گورگ کردنی له گەڵ ریتوشوینی کۆمیتە ریک ناکهون. ئەوانە نه دەلیل هینانەوه بوون، نه رهتکردنەوهی دەلیل. دەتوانم بڵێم چه قەڵ فیل بوون.

چه قەڵ - (قووړاندی) قسەم هەیه.

سەرۆک - بلی:

چه قەڵ - رهخنه له ئاڭای مهیموون دهگرم، سووکایهتی به من کرد: من فیل ناکهم.

ریتی - (واقاندی) و داوای قسەئێ کرد.

سەرۆک - فەرموو، مام ریتی، قسە بکه!

ریتی - زۆر سوپاستان دهکەم ئاڭای سەرۆک و گهوره مان. رۆژباش ئەندامانی بە پێزی کۆمیتەئێ جانە وهران.

لێرەدا قسە زۆر کراوه، ماوهیهکی زۆریش گوی پراگیرا. خۆم بە سەر بەرز دەزانم که ئەندامی کۆمیتەئێهکی ئەوەندە دادپەرور و لەسەر خۆ و مەند و ژیرم. جیگەئێ شانازییه که دیموکراسییه جانە وهران ئەوەندە فراوانە لاواز و دەستەلاتداریه دەم پاراوی دووان، قسەکانی ئاڭای گورگ زۆر بە نرخ بوون، وهبیر خستنه وه کهئێ ئاڭای مهیموون به جی بوو، ئاڭای چه قەڵ هەقی بوو رهخنه بگرئ، مهیموونیش به روحیکی دیموکراسییه وه رهخنه کهئێ قبوول کرد. به کورتی دیموکراسی له وپه ری به زیدا بالی به سەر کۆبوونه وه که مان دا کیشاوه. له سەر بنچینهئێ ئەم دیموکراسییه تکا دهکەم له ئاڭای سەرۆک و هه موو ئەندامه به پێزهکان که ئاور له مەبهسته بدنه وه. ئێره کۆمیتەئێ جایزه ئاشتیه جانە وهرانه. ئەوهی تا ئیستا گوترا و بیسترا هه مووی به دەم و کاویژی ئینسان بوو. ئێمه کارمان به کاری ئینسان نییه. دهبی به شپوهی جانە وهران قسە بکرئ.

پێشنیاز دهکەم سەرله نوئ کۆبوونه وه که دهست بکاته وه به قسەکردن.

ئەوھى تا ئىستا گوترا و بىسترا بى بايەخ بى. ھەركەس نازانى بەشىوھى
جانەوھران بدوئى ھەقى قسەى نەبىت و بىدەنگ بى.

جانەوھرەكان- باشە، رامان لىيە.

مەيموون (سكرتىر)- قسەكەرى ئەسلى كەروئىشك و گورگ بوون.

سەرۆك - كەروئىشك! ئەگەر قسەت ھەيە بىللى، بەلام دەبى بەدەم و كاويژى
جانەوھران بى.

كەروئىشك- بەللى ئاغاي سەرۆك. شىرى (تەكساس)^(۱) رۆيشت و چووه
لپرەوارى فېتنام، كلكى نا سەر نەرەى پشتى، بە لپرەوارەكەدا دەگەرا،
دەينەراند و دەيگرماند. كتوپر تووشى پشيلەيەك ھات. زۆرى بەلاوھ سەير
بوو، زۆرى لى ورد بووھوھ. پاشان لپى پرسى: تۆ بىچمت لە بىچمى ئىمە
دەچى، خزمى ئىمە نى؟

پشيلە - بەللى. نەك خزم، ھەر لە تيرەى ئىوھم.

شىرى تەكساس- چۆن نەتەوھى ئىمە، لپرە ئاوا وردن؟

پشيلە- نەخىر. من خەلكى (مارسىليام)^(۲) وەكو تۆ زلە بووم، ھاتمە ئپرە،
لپرە ئاوا بچووكيان كردمەوھ.

شىرى تەكساس- كى بچووكى كرديەوھ؟

پشيلە- (چاوى گىرا، كابرايەكى فېتنامىي دى)- گوتى: ئا ئەوھ.

شىرى تەكساس- (بە فېتنامىي گوت)- تۆ ئەم خزمەى منت ئاوا بچووك
كردووتەوھ؟

فېتنامى- بەللى.

(۱) تەكساس- يەككىكە لە ناوچەكانى ئەمەريكا، ناوھندى كانگىستىرەكان و
پياوكوژەكانە. شىرى تەكساس كنايەيە لە ئىمپىريالىزمى ئەمەريكا.
(۲) مارسىليا- بەندەرىكە لە فرەنسا. شىرى مارسىليا كنايەيە لە ئىمپىريالىزمى
فرەنسا، كە لە (ديان بيان فو) كرا بەپشيلە.

شېرى تەككاس - بۆچى؟
 فېتنامى - من لېرە لە مالى خۆم دانىشتووم، ئەو لەوپەرى دىئاوۋە ھات و
 منى ئازار دەدا. منىش بچووكم كردهوۋە.
 شېرى تەككاس - دەمەوئ شەرپت لەگەل بكەم و تۆلەي ئەوت لى بستىنم.
 فېتنامى لە پىشدا تەلەي بۆ شېرى ماركسىلىا نابوۋەوۋە، وردە وردە شېرى
 تەككاسى برد تا گەيشتە دەۋەنىك و بەتەلەكەوۋە بوو، چو سى چوار تىلاي
 بىرى و ھاتە وپزەي شېرەكە، دەستى كرد بە لىدانى. شېر ماۋەيەكى زۆر
 ددانى بە جەرگى خۆيدا گرت. ئاخەرەكەي ناچار رووى كرده پشيلەكە.
 - تۆ كۆنە ئاشناي ئەو كابرايەي زمانى دەزانى، پىي بلئى: ئەگەر ۋەك تۆ
 بچووك بىمەوۋە وازم لى دىنى؟ ئىستا ئاغاي سەرۆك! ئەم شېرى تەككاسە كە
 بچووك بوۋەتەوۋە شايانى ئەوۋەيە جايەي ئاشتىي بدرىتتى؟
 سەرۆك - (رووى كرده كۆمىتە) دەلئىن چى؟
 رىوى - ئاغاي سەرۆك! بەپىي ئەو دىموكراسىيە بەرزە كە شىۋە و رەۋىشتى
 جەنابتانە دەنگ وەرگرن.
 سەرۆك - كۆمىتە دەنگ بدات.
 سكرتېر - بەزۆربەي دەنگەكان جايەي ئاشتىي نۆبل دەدرى بە كىسىنجىر!
 گورگ - پىرۆز بى!
 رىوى - پىرۆز بى!
 كەروىشك - بەپىي ئەو دىموكراسىيە، جايەي ئاشتىي نۆبل، رەنگە
 ئاخەرەكەي ۋەبەر نىكسونىش بكەوئ!

كۆۋارى رۆژى كوردستان، ژمارە ۲۱-۲۲، ۱۹۷۴

پراگه یاندنی مافی جانەوهران له نزاری (یانکی)

له نزاری^(۱) (یانکی) هەلبژاردنی سەرۆکی جانەوهران بوو. دواى بینه و بهره و نه‌په و گوره‌یه‌کی زۆر، میستیر «ئیلخفانت»^(۲) هەلبژێردرا. ورده جانەوهری گۆشتنه‌خۆر له‌ناو خۆیاندا ده‌یانگوت پرزیدنت ئی لئ فانت له قسه‌کانی سهردهمی هەلبژاردنیدا له‌وه ده‌چوو چه‌نه‌به‌ری جانەوهره دره‌کان بیت و نه‌یه‌لئ ئەوه‌نده زولم و زۆریان لئ بکه‌ن. به‌لام کاتئ دیتیان ئەندامه‌کانی ده‌ولته‌که‌ی هەر له درنده‌کان هەلبه‌بژێرئ، به‌تایبه‌تی دوو- سێه‌کیشیانی بۆیه کردوو، گوتیان نه‌خیر هەر پێودانه‌که‌ی جارانه و فرۆفیلئ تازەش سه‌رباریه‌تی.

دواى ماوه‌یه‌ک پرزیدنت ئیلخفانت قسه‌ی کرد و به‌ته‌واوی دنیای جانەوهرانی پراگه‌یاندا که‌وا «به‌ناوی سەرۆک ناتوانئ بینه‌ مافی جانەوهران له‌ملا و ئەولا پیشیل ده‌کرئ.. مافی جانەوهران ده‌بی پپارێزئ و هیچ که‌س هه‌قی ئەوه‌ی نییه‌ ئەو مافه‌ زه‌وت بکا».

ورده جانەوهرانی گۆشتنه‌خۆر که‌ ئەمه‌یان بیست گوتیان: «له‌ خوت و خۆرای گومانی خراپمان له‌ پرزیدنت کرد. وا دیاره‌ به‌لینه‌کانی خۆی له‌ بیر ماوه‌ و به‌جێیان دیتئ».

به‌لام جانەوهره درنده‌کان که‌ هیندیکیان له‌ ده‌ولته‌تیشدا هاوبه‌ش بوون، له‌م قسانه‌ تووره‌ بوون و گوتیان: «ئهم کابرایه‌ ناشاره‌زایه‌ و ئاگای له‌ ده‌می خۆی نییه‌. تووشی گیروگرفتیکمان ده‌کا. وا چاکه‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی نه‌یتنی پیک بێنین و تیی بگه‌یه‌نین به‌جۆرێک ئەو قسانه‌ی خۆی وه‌رگرتیه‌وه‌»، له‌مه‌ش به‌دوا

(۱) نزار: ولات.

(۲) ئی لئ فانت: فیل.

بەبىي پىرس و راى ئىمە قىسە نەكا». كۆپۈنەنە دەپ نەپىنى پىك ھات. مىستېر لايۇن^(۳) كە يەككىك بوو لە بەشدارانى كۆپۈنەنە، ھەستايە سەرىپى و پرووى دەمى كىرە پىرىزىدېنت و گوتى: «پىرىزىدېنت ئىلتىفانت! ئەو قىسانە تۆ كىرۈۈتن بەپىچەۋانەى رەسم و باوى نزار و بەپىچەۋانەى سوود و قازانچى جانەۋەرانە. مەگەر ئىۋە نازانن لە جەنۇبى نزار سىپىيەكان (كۆكۆكس كلان) بەكرى دەگىرن و بەھاۋىكارىي ئەۋان رەشەكان راۋ دەكەن؟ ئەۋان بۆ رابۋاردنى خۆيان رەشەكان راۋەدوۋ دەننن. كۆ دەپنەۋە و ئاھەنگ دەگىرن. ئاھەنگەكەيان بە لەت و پەتكىردنى رەشەكە لەبەر رووناكايىي مەشخەل كۆتايىي دى. ئەو قىسانەى ئىۋە ئەم رەسم و باۋە تىك دەدا، ئىتەر ئاھەنگ و رابۋاردنەكە پەكى دەكەۋى و جانەۋەرەكانى نزار ۋەرز دەپن. من بەناۋى ئەۋانەۋە رەخنە دەگىرم و دەمەۋى لەو قىسانە پەشىمان بىتتەۋە».

نۆرەى قىسە ھاتە سەر مىستېر تاىگەر^(۴) و گوتى «قىسە تەنيا لە سوود و قازانچ نىيە. مەسەلەى گىرىنگ و گەۋرە ئەۋەپە رىكۈپىكى لەناۋ دەچىت و رىۋىشۋىن بەتەۋاۋەتى دەشىۋى. ۋرە جانەۋەرى ۋەكو رەشەكان و ھىي تر سەر بەرز دەكەنەۋە و ھەموۋ نەرىت و باۋىك تىك دەدەن. لە ھەموۋى گىرىنگەر ئەۋەپە كە ئىمە خۇمان بۇيومان نامىنى. دەست بۆ ھەر جانەۋەرىك بەرىن ھاۋار دەكات و دەلى ماقم پىشىل دەكەن».

مىستېر ۋولفىش^(۵) دۋاى ئەو ھەستايەۋە گوتى: «ئەو قىسانەى پىرىزىدېنت بەتەۋاۋەتى بە زىانى چىنى گۆشتخۆر (نازناۋى درۋندەكان) ى جانەۋەرانە. پىرىزىدېنت كە خۆى لەم چىنەپە و ئەم چىنە ھىناۋىتە سەر كار، تى ناگەم بۆچى بە زىانى خۆى و چىنەكەى دەدۋى؟ دۋژمنەكانى ئىمەش ھەر ئەو قىسانە دەكەن. ۋا ديارە مىستېر ئىلتىفانت تازەكارە و لە رىۋىشۋىنى سىياسەتى نزار ناشارەزايە. زىانى چىنى گۆشتخۆرى جانەۋەران و سوود و قازانچى دەۋلەتى

(۳) لايۇن: شىر.

(۴) تاىگەر: پلنگ.

(۵) ۋولف: گورگ.

ئەوان پىئويست دەكا پرىزىدېنت ئىلتىفانت، رابگەيەنى كە ئەو قسانەى خۆى
وەرگىتتەو. لەمەش بەدوا ھەر كاتى نىازى قسەكردنى ھەبى لە پىشدا راوئىژ
بە ئىمە بكا». مىستىر وۇلف لە كۆتايى قسەكانىدا گوتى: ئىستا مىستىر
فۇكس كارناسى كۆمەلەيتى و پسىكۆلۇجى نزار كە سكرتېر و راوئىژكەرى
مىستىر لاينە، لەبارى زانىارىيەو لەم مەسەلەيە دەدوئى».

مىستىر فۇكس^(۱) كلكى راوھشاندا و چووھ پىشت بلىنگۆ. ھەستا سەر
پاشوان و گوتى: «بە ئىجازەى پرىزىدېنت و سەرۆكەكانى چىنى گۆشتخۆر كە
بەرزتېن چىنى جانەوھرانە، لە سەرھتاوھ دەلېم: بەداخەوھ ھەرچەند لە
خواردنى ھىندى جانەوھرى بچووكى وەكو مرىشك و قاز و شتى وا، لە
دەرفەتدا درىغى ناكەم، ئەو شەرھف و سەربەرزىيەم بەرنەكەوتووھ كە لە چىنى
بەرز و بەرئىزى ئىوھ بژمىردىم. بەلام لە سەردەمى ئىمپىراتورى مىستىر
لايندا ھەردەم يەككە بووم لە خزمەتكارەكانى ئىمپىراتورى و چىنى ئىوھ.
بەناوى وەزىر و راوئىژكەر يا ئەمىندارى تاييەتى پاز و نەيتى، لەو بارەگايەدا
بووم و خزمەتتىكى زۆرم كەردووھ. دلسۆزىيە من بۆ ئىوھى بەرئىز و چىنى
بەرزتان لای ھەمووان روون و ئاشكرايە. سەبارەت بەمە، ئەوھى دەيلېم،
ھىوادارم لە بارەگاي پرىزىدېنتدا بەبى ئەدەبى دانەنرى. تەنيا بەروونكردنەوھ
و بىرخستەنەوھى ھىندى مەسەلەى زانىارى بژمىردى كە مەبەست لەوھش
دلسۆزىيە بۆ ئىوھ و چىنى بەرزى ئىوھ.

«مىستىر پرىزىدېنت! مىستىر لاىون، تايگەر، وۇلف! كۆمەلناس و
پسىكۆلۇجى گەورەى ئەمەرىكايى (ئەدوارد رۆس) سىستېمىكى داناوھ بەناوى
سىستېمى (بەداھەت). بەپىي ئەم سىستېمەى ئەو، ئەو جانەوھرانەى لە
ھەلومەرجى جۆربەجۆرى جوغرافيايىدا دەژىن بەناچارى لە بارى پىنگەيشتنى
عەقلى و چلۇتايەتتى پسىكۆلۇجىيەوھ لەگەل يەك فەرقىيان ھەيە.
جانەوھرەكانى ناوچەى گەرمىن لە بارى عەقلەوھ بەخۇدا نەھاتوون و گەشەيان
نەكردووھ. خەلكى شىمالى رۆژاواى ئەوروپا و ئەمەرىكاي شىمالى پى

(۱) فۇكس: رىئوى.

گه‌شتوون. به‌رزترین ئیستبع‌داد و لی‌هاتوویی عه‌قلی و چلۆ‌نایه‌تی وه‌ک (هی‌ز) و (له‌خۆ‌ادیوی) و (به‌پاریزی) و شتی وایان هه‌یه. نزاره یه‌کگرتووه‌کانی ئە‌مه‌ریکا ده‌بی له‌ میژووی جیهاندا نه‌خشیکی گه‌وره یاری بکا.

«هیندی تی—ووریزانی تری ئە‌م نه‌ژاده ده‌لین: په‌روه‌ده‌بوونی رۆ‌حی خه‌لکه‌کانی رۆ‌زاوا، له‌ بنه‌په‌ته‌وه له‌گه‌ل خه‌لکه‌کانی ئاسیا و ئە‌فریقا فه‌رقی هه‌یه. بۆ خه‌لکی رۆ‌زاوا شتیکی ته‌بیعییه که له‌ پیناوی دیموکراسی و ئازادی و هیزی چالاک و توندوتۆ‌دا تی بکوشی. به‌لام خه‌لکه‌کانی ئاسیا و ئە‌فریقا دیموکراسییان هه‌ر به‌خه‌یا‌ئیشدا نایه‌ت. گوچی ناده‌نه ئازادی و هه‌ز له‌ دیکتاتۆ‌ری و زو‌لم و زۆ‌ر ده‌که‌ن. له‌به‌ر ئە‌وه شتیکی عه‌جایب نییه سپی‌پستی خاوه‌نی چلۆ‌نایه‌تی به‌رزتر، یانی ئە‌مه‌ریکایی له‌ به‌رامبه‌ر ره‌شه‌کانی ئە‌فریقا و هیی تر‌دا به‌به‌رزتر بزانی. به‌پیی ئە‌م تیووریانه‌ جانه‌وه‌رانی نزاری یانکی له‌ ته‌واوی جانه‌وه‌رانی تر به‌رزترن. ده‌بی ئە‌مان ئاغای ئە‌وان بن و به‌هه‌ر چه‌شنی به‌پتووستی بزانی که‌لکیان لی وهر‌بگرن، نه‌زان و وه‌حشییه‌کان فیتری زانی و دیموکراسی و ئازادی بکه‌ن! را‌گه‌یاندنی مافی جانه‌وه‌ران ئاوا به‌ چه‌شنی گشتی به‌پچه‌وانه‌ی مافی جانه‌وه‌رانی یانکییه و زانی هه‌یه.

«جانه‌وه‌رانی به‌رتر! تا به‌پیی ئە‌م تیووریانه‌ ده‌بزووتنه‌وه، فه‌رمانه‌روای سه‌رانسه‌ری نزاره‌کانی دنیا بوون. بۆ نمونه، جانه‌وه‌ره به‌رزه‌کانی به‌ریتانیا چه‌ند سه‌د سا‌ل به‌سه‌ر هیندستاندا، هینه‌کانی پورتوگال به‌سه‌ر ئە‌نگۆ‌لا و مؤ‌زامبیک و چه‌ند نزاری تری ئە‌فریقا و ئاسیادا، هینه‌کانی به‌لجیک به‌سه‌ر کۆ‌نگۆ‌دا و هیی گه‌لی جیی تری ئە‌وروپا به‌سه‌ر گه‌لی نزار و لی‌ره‌واری جیهاندا فه‌رمانه‌رواییان ده‌کرد.

ئە‌و نزارانه‌یان ده‌کرده کلکه‌ی مایه‌ی خاوی نزاره‌که‌ی خۆیان. نزاریک ده‌بوو لۆ‌که به‌ره‌م به‌ینی، نزاریکی تر خوری و یه‌کیکی تر شه‌کر. وه‌کو ئیستا چینی به‌رزی ئیوه له‌ ئە‌مه‌ریکای لاتینی ئیمپراتۆ‌ری قاوه و مؤ‌ز و شه‌کری هه‌یه.

«میسٽېر پریزیدینټ! نابی له بیر بجی که ناوهندی چینی گوشتخوړ (کاپیتالیزمی ئەمەریکا) ناوچهی میژووییی (نیوئینگلاند)ه، واته تهواوی رۆخهکانی رۆژهلات و جیگه‌ی دابه‌زینی کۆچکردوو ده‌وله‌م‌ند و به‌رزه‌کانی ئەوروپا. ئەوان سەبارەت به‌وه که له باری عه‌قله‌وه پی گه‌یشتیوون و لیزان و به‌رز بوون، هیندی مۆنۆپۆلیان بۆ خوێان دامه‌زراند. ته‌واوی ئەو خاکه پان و به‌رینه‌یان کیشا ژیر فەرمانی خوێانه‌وه. ده‌سته‌لاتی نیوئینگلاند ورده ورده ته‌واوی نزاره‌یه‌کگرتوووه‌کانی ئەمەریکای ته‌نییه‌وه. به‌لام ئەم کاره هه‌روا به‌سووک و ئاسانی نه‌کرا. باپیره‌کانی ئیوه‌ی به‌ریز رهنجیکی زۆریان دا، شه‌ش میلیۆن و نیویان له هیندییه سووره‌کان کوشت تا (ئالاباما) و (لوئیزیانا) و (میسسیسیپی) و (کارولینا) بوونه ناوهندی میلیاردر و چه‌ک دروستکه‌ره‌کانی جیهان و کانگیسٽیره‌کان. گوشتخوړه‌کانی جه‌نوویش به‌ پشتیوانی و یارمه‌تی سەرمایه‌ی رۆژه‌لاتیه‌کانی ئەم نزاره، رێژیی کۆیله‌دارییان دامه‌زراند.

«قسه‌کانی پریزیدینټ له دژی میژوووه. ئەم رێژمه‌ ریشه‌ی میژووییی هه‌یه و نابی تیک بجی. تیکچوونی ئەوه به‌ زیانی نیوئینگلاند و ته‌واوی جانه‌وه‌ره گوشتخوړه‌کانه. له‌وانه‌شه— داواى لیبووردن ده‌که‌م— به‌روبووی بۆ پریزیدینټ باش نه‌بی. له زهمانی (لینکۆلن)هوه که قانونی تیکدانی کۆیله‌یی دانرا، تا قانونه مه‌دنه‌یه تازه‌که‌ی زهمانی (که‌نه‌دی) دوو سه‌رکۆمار به‌ گولله کوژران. نزاری یانکی هه‌روا به‌ره‌للا نییه. لیره دیکتاتۆرییه‌کی نه‌ینی هه‌یه که خو‌ی له قاپیلكی رێژیی ئازادی سەرمایه‌داریدا پیشان دهدا. هاتنه سه‌ر کاری ده‌وله‌ت و مانه‌وه‌ی ئەو له‌سه‌ر کار به‌ستراوه به‌رازیبوونی ئەو دیکتاتۆرییه‌وه.

«له کۆتاییدا بۆ ئیسپاتی زیانی ئەو قسانه، نمونه‌یه‌ک وه‌بیر ده‌خه‌مه‌وه: ساڵی ۱۹۶۸ مه‌سه‌له‌ی ماف گه‌رم بوو. له کاتیکدا که ئیمه له فیتنام خه‌ریکی شه‌ر بووین و چینی به‌رزى ئیوه ده‌یویست به‌ پینج سه‌د هه‌زار سه‌ریاز و چه‌ند میلیۆن تۆن بۆمبا و ئەو هه‌موو پارهییه‌ی به‌ختی کرد ئازادی و دیموکراسی بۆ خه‌لکی فیتنام به‌دیاری به‌ری، جانه‌وه‌ره ره‌شه‌کانی نزاری

يانكى راپەرېن، ئەو بەلېنانەيان كرده مەسەلەى رۆژ كە دەولەتى كەنەدى پېش ھەلبۇزاردن بەوانى دابوو. سەرەراى ئەو كوشتارەى كە چەند سالل لەو ھېتەش لە گەرەكى (ھارلم)ى نىويۆرك لەم جانەوەرە رەشانە كرا ديسان ھاووروژان. لە گەرەكى (واتز) لە شارى لۆس ئانجیلۆس (شارى فرېشتەكان) لە ناوچەى مېسېسىپى كە سېئەمىن شارى گەرەى سەنەتېى ئەمەرىكايە دەستيان كرد بەئاژاوه. سەدى چل و پېنجى خەلكى ئەو ناوچەى رەشن. لېرەدا دەتوان بېرى لى بكنەوہ ئەگەر ئەو ئاژاوهى سەرکوت نەكرايە چ كارەساتىك دەقەوما.

لە سى ناوچەى گرېنگ و پر لە خەلكى ئەمەرىكا: مېسېسىپى، ئالاباما، كارۆلېناى جەنوبى ھەرگېز تاقە خوئندكارىكى رەش لە زانستگە نەبېنراوہ.. كەچى ئەوانە داوايان دەكرد لە زانستگە بخوئېن و (جېمىز مردىت)ى خوئندكارى رەشان بەسەر زانستگەى مېسېسىپىدا سەپاند. ھەر لەو كاتەدا وردە جانەوەرەى سېپېش ھاووروژان. (والتەر رۆئېتېر) نوئەرى وردە جانەوەرەى ئەمەرىكا كە پتېيان دەلئىن كارگەر، سەد و شەست ھەزارى لەوانەى لە كارخانەى ترومبېل دروستكردنى (فۆرد)دا كار دەكەن ھېنايە مەيدان، مانيان گرت و كارخانەكەيان پەك خست. ئەمانە لە دژى شەرى فېتنام، يانى لە دژى بېرىارى چىنى بەرزى گۆشتخۆران، داوايان دەكرد لە بارى قانونىيەوہ دئىيا كرېن كە نانېردرېنە شەرى و دوو ئەوئەندەى كە كۆمپانىى فۆرد پېشنىازى كردبوو داواى زىادكردنى ھەقدەستيان دەكرد و خەرىك بوون ئەو كۆمپانىيە كە ھىى گۆشتخۆرەكانە بھەوتېن. ئا ئەمەيە بەروبووى دانى ماف بە وردە جانەوەر. (چەپلە لېدان و ئافەرىنى مېستېر لايون و تاىگەر و وۆلف).

كە ئەوانە لى بوونەوہ پرىزىدېنت ئېلېفانت چووه پشەت بلىندگۆوہ. لە سەرەتاي قسەكانىدا وېستى پلارىك بگرېتە مېستېر فۆكس كە لە زمانى مېستېر لايونەوہ ھەرەشەى لى كرد و گوتى: «لەو كاتەوہ كە لە زەمانى لىنكۆلندا قانونى تىكدانى رېژىمى كۆيلەدارى دانرا، دوو سەرکۆمار بە گوللە

كوژراون» گوتى: «من زور باش دوزانم بهيارمه تىي كى هلبژايردراوم و هرگيز له كونى خوم هلبناگه ريمه وه، له بهر نه وه گه ر ناي»^(۷).

پاشان گوتى: «سوپاسى هه مووتان ده كه م. قسه كانتان دلسوزانه و ژيرانه بوو. ئيستا كه كو بوونه وه كه مان نه پنييه و بيگانه مان له ناودا نييه، دهمه وي بواتانى روون كه مه وه كه نه و قسانه م له سهر چ بنه رمتيك كرد و له كوئى ناو ده خوئنه وه. هه مووتان ميسستير هه ژديها (رؤكفليتر) دهناسن و لام و ايه گومانان له وه دا نييه كه به هه موو هيز و توانايه وه سوود و قازانجى چيني گؤشتخور ده پاريزي. ماوه يه كى زور پيش هلبژاردن كؤميتيه كه له پسپوران و ليزانان له باره گاي نه و له چند مه سه له يه كى كؤلييه وه. يه كى له و مه سه لانه مافى جانه وهران بوو. من به پتي بريارى نه و كؤميتيه و به نه سپارده ي ميسستير هه ژديها نه و قسانه م كرد. من ده توانم ميسستير لايون و ميسستير وؤلف و به تاييه تى ميسستير تايگه ر كه ده لى «بژيومان ناميني» دننيا بكم كه نه و قسانه به هيچ جوئى په كى كارى نه و ناخات و بگره به سوودى نه وانيشه. نه وان ده توانن له سهر نه ريت و ريشويى خويان برؤن و تا ئيستا چيان كردووه هه روا بكن. نه مانه جارئ هيشتا هه ر قسه ن و نه بوونه ته قانونون. هه ر جانه وهرتك بيه وي به بيانوى نه م قسانه ي من نه ريت و ريشويى نزار تيك بدات و له ره سم و باوى چيني گؤشتخورى جانه وهران دهرچى، تىلا به ده سته كانى ده ولت وه لاميان ده ده نه وه».

ميسستير فؤكس قسه كه ي پرزيدىنتى برى و گوتى: «ببووره! نه مه نه ختى ده بيته شوورهيى بو پرزيدىنت»، پرزيدىنتيش دريژه ي به قسه كانى دا و گوتى: «شوورهيى چى، يانئ قسه كانى من ده بنه درؤ؟ (به گالته وه) لام و ايه نه م شوورهييه له سهر ليدانى لينكولن و كه نه دى ئاسانتره» «وشه ي درؤ ريگه ي ناكه ويته كؤشكى سپى. به مه ده لئن گؤرينى ئيراده...».

پرزيدىنت له سهر قسه كانى خوى رويى و گوتى: «تازه نه گه نه م قسانه بشبنه قانون ديسان بو ئيوه هه روايه. قانونى تىكدانى ريژيمى كوئيله دارى

(۷) كورد ده لئن: ريوى له كونى خوى هه لگه ر يته وه گه ر ده بى.

که له زهمانی لینکولندا نووسراوه تا ئیستا هەر وا لهسەر کاغەز ماووتهوه. به‌لای راسته کرین و فرۆشتنی رەشەکان له بازاردا نهماوه» به‌لام کوشتن به سزا هەر ههیه، جانسون که خه‌ریک بوو قانونی مه‌دهنی تازه به‌جێ بگه‌یه‌نی، هەر له‌وه‌خته‌دا جیمز مردیتی خۆیندکاری رەش که بۆ هه‌وه‌لین جار ده‌چوووه زانستگه‌ی سپیه‌کان، سه‌ره‌پای ئه‌وه که پاسه‌وانی فیدرال‌یشی له‌گه‌ڵ بوو ته‌قه‌ی لای کرا و کوژرا، له کاتی ئازاوه‌ی رەشه‌کانیشدا کۆمه‌لی (کۆکۆکس کلان) و ده‌سته و تاقمی تر که سه‌ر به‌ چینی ئیمه‌ن ماوه‌ی دوو مانگ بوو ته‌قه‌یان له رەشه‌کان ده‌کرد و ده‌یانکوشتن. نمونه‌ی وا زۆر هه‌یه و ئیوه به‌هیچ جۆری نابێ پەرۆشتان بێ. ئیمه که ده‌لین ئازادی و دیموکراسیمان هه‌یه، بۆ جانه‌وه‌ره‌کانی نیۆئینگلانده. بۆ جانه‌وه‌ره‌کانی چینی گۆشتخۆره. ئه‌وان له هه‌موو کاروباریکی خۆیاندا ئازادن و ده‌وله‌ت ده‌وله‌تی ئه‌وانه و له خزمه‌ت ئه‌واندا به.

«له‌باره‌ی خۆپیشاندانی ورده جانه‌وه‌ری کارخانه‌ی فۆردیش‌ه‌وه بۆ پیشگیری له ئازاوه‌ی کارگه‌ره‌کان و بۆ په‌که‌خستنی تیکه‌لبوونی ئازاوه‌ی رەشه‌کان له‌گه‌ڵ ئه‌وان، پۆلیس به ترومبیلی زریپۆش و چه‌کی دژی خۆپیشاندانه‌وه له ده‌وری کارخانه‌کانی فۆرد و ناوه‌نده‌کانی تری کارگه‌ری کۆ بوونه‌وه و له‌میژ بوو گه‌ره‌کی رەشه‌کانیشیان گه‌مارۆ دا‌بوو.

«پۆلیسی ئاشکرا و نه‌ینی له‌وه‌کێشه‌یه‌دا چه‌ند جۆره چه‌کی دژی خۆپیشاندانیان به‌ده‌سته‌وه بوو. یه‌کی له‌وه‌که‌انه ده‌مانچه‌یه‌کی رۆکتیهاویژ بوو که گازی گیتزکهری بلاو ده‌کرده‌وه. ئه‌و گازه خۆپیشاندهره‌کانی گیتز و وێ ده‌کرد و ده‌که‌وتن، به‌لام نه‌یده‌کوشتن. یه‌که‌یکی تر چه‌که‌یک بوو که خۆپیشاندهری چالاک و توندوتۆلی خاوه‌ن‌خێچک ده‌کرد و له کاری ده‌خست. تفه‌نگچییه‌کانی یانکی له‌فیتنامیش ئه‌م چه‌که‌یان به‌کار ده‌هێنا. ئه‌مه‌یان به‌لای ئیمه‌ فه‌رق ناکات. هەر که‌س له دژی ده‌سته‌لاتی چینی گۆشتخۆر بێ، چ له ناوه‌وه و چ له ده‌ره‌وه، وه‌کو یه‌ک تیپ ده‌سه‌روه‌ینین.

«چه‌که‌یکی تر که له دژی خۆپیشاندهره‌کان که‌لکی لای وهرگیرا، ده‌زگای

بلاوکردنه وهی توپکله مؤز بوو. ئەم دەزگایه ئەو ماده لینگ و نووسه نه که ی که له توپکلی مؤزدا ههیه به سهه جادهکان و خۆپیشاندەر هکاندا دهرژاند. جادهکان ئەوهنده خلیسک دهبوون، خۆپیشاندەر ههه له جیتی خۆی بجوولایه تهوه، دهخلیسکا و دهکهوت. دواي کهوتنیش به جادهکهوه دنووسا و نهیده توانی ههستیتتهوه.

«ئهمانه ئەو چهکانه بوون که نۆ سال له مهه و پیتش له دژی ئازاوه و خۆپیشاندانی ورده جان ههه که لکیان لی وهرده گیرا. له وساوه بنیاتهکانی کیمیایی به ئه سپاردهی دهزگاکانی دهولت گهلی شتی تریشیان داهیتناوه. ئیستا ئهوانه هه مووی له بهردهستماندا ههه و له کاتی پتویستدا که لکیان لی وهرده گیرن. دهولت به خۆی و بهو چهکانهوه و به هه موو هۆیهکی تریشهوه سوود و قازانجی چینی به رزی گۆشتخۆزان دهباریزی و تهواوی قانونهکانیش ههه بۆ ئه مه دانراون. بنچینهی قانونه نووسراوهکان مادهیهکی تاقانهی نه نووسراوه، ئه ویش ئه مهیه: «پاراستن و دابینکردنی هه موو چهشنه سوود و قازانج و رهسم و باویکی چینی به رزی گۆشتخۆرهکان له ریگهی راست یا چهوتهوه و به هه موو هۆیهکی چاک یا خراپ».

«جاری وا ههیه شتیک روو دههات، وه بهر قانونی نووسراوهکهوی، به لام به پیتچهوانهی قانونه نه نووسراوهکهیه. له وهخته دا دهولت و دهزگاکانی دهگه رینهوه سهه قانونه نه نووسراوهکه. رۆحی ئازادی و دیموکراسیی نزار لیره شدا دیاری دهه. له نموونهی سهه رهوه دا که باسمان کرد، مانگرتن و خۆپیشاندانی کارگه رهکانی کارخانهی فۆرد قانونی بوو. قانونی نووسراوه ئەو مافه ی به وان دابوو، به لام پۆلیس به پیتی قانونی نه نووسراوه تییان به ربوو و هیچ دادگه یه کیش خۆی تی نه گه یانندن.

«تهواوی ئەم باسه دوور و دریزهم بۆ ئەوه بوو که ئیوهی به ریز و چینی به رزتان به تهواوی دلتیا بن».

«ئیتستا دیتینه سهه باسی ئەوه که له به رچی و بۆچی ئیمه مافی جان هه ره انمان راگه یاندد. وهکو ئاگامان لیتیه له وهختی خۆیدا لایحه یه کی گشتی له باره ی

مافی جانە وەرانه وە پەسند کرا و بلۆ بوو وە. جانە وەرانی گۆشتنە خۆر دەستبەجی ئەو هیان قۆستە وە. هەرچەند لایحە یەکی گشتی بوو، بە لای خۆیاندا دایان کیشا و بە سوودی خۆیان مانایان لێ دایە وە. ئاخەرەکی ئیمەیان لێ دەرھاویشت و تەنانت بە دژی ئەو مافەشیان داناین. کارەکه وای لێ هات نە توانیمان بە سوودی خۆمان مانای لێ بدەینە وە، نە پێگەیی ئەو شەمان ما که هەڵی وەشپینە وە. ئیستا ئەو ئیمەش لە بەرانبەر ئەو دا مافی جانە وەرانمان بە گشتی راگەیاندا، تا دوا پەسندکران بە سوودی خۆیان مانایان لێ دایە وە.

تەبیبەییە که وا لەم کاردا تیووری (ئەدوارد رۆس) و تیووریزانەکانی تری خۆمان لە بەرچا و گرتوو و لە باری زانیارییە وە بە دروست و پێویستی دەزانین. بە لām لە کردە و دا نەختی نەرم و شلمان کردوو. ئیمە دەبی ئەو لە بەرچا و بگرین که لە نزارەکانی تریش جانە وەری گۆشتخۆر هەیه. لەو جێگەیش که نییە دەبی هەول بەدەین پەیدا بین. لە تەجرەبەیی رابردووی جانە وەرە گۆشتخۆرەکانی بەریتانیا و هیی تریش که لک وەرگرین و ئەوانە نەک بە برا، بگرە بە دەستە و تاقمی خۆمان بزاین. لەم کاردا تا رادەیه کی باش سەرکەوتووین. ئەوانە لە هەموو جێگەیه ک قسەکانی ئیمەیان قبوول کردوو. لە نەتیجەدا لایەنگرمان دەست دەکەوئ، بارمان سووک و کارمان ئاسان دەبی. نمونەیه کی ئەو نزاری (زائیر) ه. لە مەویش جانە وەرە رەشەکان هەموویان لە دژی ئیمە بوون، بە لām ئیستا گۆشتخۆرە رەشەکان هاوکاریمان لەگەڵ دەکن. لە زائیر بە یارمەتی ئیمە خۆیان بەر بوونە گیانی رەشە گۆشتنە خۆرەکان و ئاسە وارهیان برینە وە. ئەو نیازمان وایە لە شکرێک لەوانە بە کرێ بگرین و بیانھێنین بۆ گیانی رەشەکانی ئێرە».

میسستیر فۆکس هاتە وە دەنگ و گوئی: «ئەگەر قبوولمان بی ئەو گۆشتخۆرە رەشەکانە هاوکاری ئیمەن، بە کرێگرتنی لە شکرێکی وا و هینانی بۆ ئێرە زیانی هەیه، چونکه ئەوان لەوئ لاواز و بی هیز دەبن».

پریزیدینت وتی: «بیرمان لە وەش کردوو تە وە. نایەلین بی هیز بن. گۆشتخۆری عەرەب دەهینێنە یارمەتیان. ئەوان بە هیز دەبن و گورگەکانی ئیسرائیلیش سەریان سووک دەبی».

لیرهدا میستیر شه معوونی نوینه‌ری گورگه‌کانی ئیسرائیل له خویشیاندا ههستا سه‌ر پاشوان و دهستی کرد به سه‌ما و وتی: «به‌رزه.. بیریکی به‌رزه.. بژی پرزیدینت و چینی گۆشتخۆر».

پرزیدینت له سه‌ر قسه‌کانی خۆی رۆیی و وتی: «فورمۆلی مه‌سه‌له‌که‌یه ئاوایه. مافی هه‌موو جانه‌وه‌رانت به‌پێی نه‌ریتی نزار قبووله‌ یان نا؟ ئاشکرایه که جانه‌وه‌رانی گۆشتخۆر قبوولیانه و پێویست نییه لیتیان بپرسری، به‌لام ده‌بی نوینه‌رانی هیندی تیره و به‌ره‌ی وه‌ک گا و گامیش و چه‌قه‌ل و ده‌له‌ک و شتی وا هاتن قبوولیان کرد و رۆیشتن.

نیره‌قازیکی خرین و قه‌له‌و به‌ نوینه‌رایه‌تی قورینگ و مراوی و مریشک هات و گوتی: «من له پیش هه‌موو شتی‌کدا گله‌ییم له رێوی هه‌یه. تا ئیستا چه‌ند جار جانه‌وه‌ران ریک‌که‌وتوون و ئاشت بوونه‌ته‌وه، که‌چی ئه‌وه‌هر په‌لاماری ئیمه‌ دهدا و ده‌مانخوا». پرزیدینت گوتی: «ئه‌م قسه‌یه‌ ناچیته‌ عه‌قه‌له‌وه. ئیوه‌ بالدارن و ده‌فرن. رێوی چۆن ده‌ستی ده‌گاته ئیوه‌ بتانخوا؟» قاز گوتی: «خۆ ئیمه‌ هه‌موو کات به‌ هه‌واوه‌ نین، ده‌نیشینه‌وه». پرزیدینت گوتی: که‌ ده‌ش‌نیشنه‌وه‌ به‌سه‌ر ئاودا ده‌گه‌رین. رێوی مه‌له‌وان نییه‌ له‌ناو ئاودا په‌لامارتان بدا». قاز به‌توو‌ره‌یییه‌که‌وه‌ گوتی: «ئیه‌وه‌ وه‌کو پارێزگاری رێوی قسه‌ ده‌کن. به‌ قسه‌ی ئیوه‌، ئیمه‌ یا به‌هه‌واوه‌ یا له‌ناو ئاودا هه‌لکه‌ ده‌که‌ین و جوو‌جک هه‌لدینین و ئیتر کارمان به‌ وشکانی نییه‌ و نایه‌ینه‌ سه‌ر زه‌وی».

پرزیدینت پاشه‌کشه‌یه‌کی کرد و گوتی: «ئه‌ه.. نه‌ه.. مه‌سه‌م قاز! مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ نییه‌. ئیستا له‌ رێوی ده‌پرسین». میستیر فۆکس له‌ولاوه‌ هاته‌ زمان و گوتی: «نه‌خیر، قوربان! ئیمه‌ ئه‌وانمان خۆش ده‌وی، نیازی خراپمان له‌حاند ئه‌وان نییه‌، ئه‌وان به‌هه‌له‌ چوون. ئیمه‌ هه‌ز له‌ په‌روپۆی ئه‌وان ده‌که‌ین بۆ سه‌هرین. که‌ ده‌چین داوای په‌روپۆیان لێ بکه‌ین راده‌که‌ن و نایانه‌وی یارمه‌تیمان بدن». پرزیدینت گوتی: «که‌واته‌، ئیستا ده‌توانن له‌ به‌کتر حالی بن، ئه‌وان به‌لێن بدن که‌ په‌روپۆتان بدن، ئیوه‌ش به‌لێن بدن هه‌ر قازیه‌ جارێک په‌روپۆی لێ بکه‌نه‌وه». رێوی بزه‌ی هاتی و له‌گه‌ل قاز به‌لێنیا دا، قاز

فۆرمۆلى پرىزىدېنتى قىبۇل كىرد و رۆيشت.

بەران بە نوينەرى تىرەى پەز ھاتە ژوورەو و گوتى: «ئىمە ناتوانىن لەگەل گورگ دۆستايەتى بکەين. ئەو دۆستايەتى نازانى». پرىزىدېنت گوتى: «ھىچ ھۆيەك بۆ ناکۆكىي نىوان ئىو نايىم. ئەو گۆشتخۆرە و ئىو گىاخۆر. بژىو و سوود و قازانجان جىايە، ئىتر بۆچى دەبى نىوانتان باش نەبى؟». بەران گوتى: «خۆت ھۆى ناکۆكىي نىوان ئىمەت گوت. ئەوان تەماع دەكەنە گۆشتى ئىمە». مىستېر وۇلف ھاتە دەنگ و گوتى: «مەسەلەكە بەتەواوھتى بەپىچەوانەوھىيە. ئەوان زولم لە ئىمە دەكەن. من نەمدەويست پايەى گۆشتخۆران نزم بکەمەو و لىرە ھاوار لە دەست ئەمانە بکەم. ئەوان شوانيان لەگەلە، بە تەفەنگەو. سەگە دىيان لەگەلە، لە كەژ و كىويش وازمان لى ناهىين. دىنە سەرمان، بە شوان و بە سەگ رايومان دەكەن و دەمانكوژن. پرىزىدېنت زۆر باش دەزانى ژمارە باشتىن دەليل و بەلگەيە. ئەوان لە ھەموو نزارىك چەند سەد ئەوئەندەى ئىمە زياترن. وەختە رەگەزمان بېرەو. بە زستان لە ئاغەلى گەرمدا دەژىن. ئالفىان بۆ دەبەن و خزمەتيان دەكەن، سەرەراى ئەوھش كەولى گەرميان لەبەردايە، ئىمە لەو چىاوچۆلە ھىچمان دەست ناكەوئ بىخۆين، لەناو بەفردا دەلەرزىين، دەچىن داواى كەولتكيان لى دەكەين رەق نەبىنەو، كەچى شوان و سەگمان تى بەردەدەن».

پرىزىدېنت گوتى: «بەراستى بى ئىنسافىيە، جانەوهران دەبى يارمەتتى يەكتر بەدەن. ئىستا وا باشە نوينەرى پەز بەلئىن بەدات كەولتان بەدەن. ئىوھش بەلئىن بەدەن ھەر پەزەى تاقە كەولتكي لى بکەنەو». بەلئىن درا و بەران فۆرمۆلى قىبۇل كىرد و رۆيشت.

نوینەرى تىرەى مەيموون ھاتە ژوورەو. نەختى بىرى كىردەو و گوتى: «من لە بنج و بناوانەوھ ئەو فۆرمۆلەم لا دروست نىيە. بەجۆرىكى وا رىك خراوہ ئەگەر قىبۇلى كەم ھەرەك جاران زۆردار بى زۆر دەخوا. ئەگەر قىبۇلىشى نەكەم بە دوژمن دەژمىردىم و خوینم ھەلەل دەكرى».

پرىزىدېنت گوتى: «تۆ چۆن شتى وا دەلئى؟ ئەو فۆرمۆلە فۆرمۆلىكى

مەنتىقى و دروستە و شايانى رەخنە نىيە». مەيمون وەلامى دايەوہ:
«مەنتىقى كى؟ مەنتىقى زۆرداران؟ ئەو فۆرمۇلە دەبى قسە لى بىرى و
بەجۆرىكى وا دائىرى كە نەبىتە پەت بۇ خنكاندى بى زۆرەكان». مىستىر لايون
كە ئەمەى بىست تەماى بوو بەپى قانوونى نەنوسراو پەلامارى مەيمون
بدات و لەت و پەتى بىكات. مەيمون بازىكى دا و بۆى دەرچوو، دارىكى بەرز
لەو نىكانە بوو، بەدارەكەدا ھەلگەرا.

پرىزىدېنت بە مىستىر فۆكسى گوت: «ئەو كارەكەمان لى تىك دەدا. بچۆ
بىھىنەوہ بەشكەم بەجۆرىك پى بىسەلمىن، ئەگەر نەھاتەوہ بە قسە بىخاقلنە
تا پۆلىسى دژى خۆپىشاندان دىن». پۆلى چووہ بن دارەكە و گوتى: مىستىر
مەيمون وەرە خوارەوہ، با دوو قسە بىكەين. ئىمە لە دەردى يەكتر دەگەين». مەيمون
گوتى: «مىستىر نىم و نايەمە خوارەوہ، تۆش لە دەردى ئىمە ناگەى.
من لەمىژ بوو لەسەر ئەم دارە بووم، گويم لە كەين و بەينەكانى ئىوہ و
شانازى تۆش بوو كە بە درىژايى تەمەنت چلكاوخۆرى گۆشتخۆرەكان و
خائىنى گۆشتنەخۆرەكان بووى».

پۆلىسى دژى خۆپىشاندان ھاتن و دارەكەيان وەبەر دەمانچەى گاز دا،
بەلام مەيمون گىژ نەبوو، نەكەوتە خوارەوہ. دەستيان كرد بەپىرژاندنى مادەى
تويكلە مۆز، تەمەز مەيمون لەسەر دارەكەوہ ئەوانى دىبوو، پىش ئەوہى بگەنە
بن دارەكە بازى دابووہ لقى دارىكى تر و لەوئوہ زىقاندى. پۆلىس چووہ بن
دارەكەى تر و دەستيان كرد بە دەمانچە تەقاندن و مادەى مۆز پىرژاندن.
مەيمون ئەوہندەى ئەم دار و ئەو دار پى كردن تا تەواوى نزارەكە پى بوو لە
گاز و لىنج و خلىسك بوو. ئەمجار گۆشتخۆرەكان خۆيان گىژ دەبوون و
دەخلىسكان و دەكەوتن.

پاشكۆى عىراق، ژمارە ۷، ۱۹۷۷/۹/۲۱

پاشكۆى عىراق، ژمارە ۸، ۱۹۷۷/۱۰/۲۱

پیشوازیکی برایانه

پیرۆت ئاغا هەردوو دەستی نابووو کە لە کەسێ، دەتگوت «ساییی کویەیی ترخینە دەکاتەو، بەپاناییی جادەیی بەهەشتدا دەهاتە خوارێ، مپومۆچ و توورە و گرژ گەیشته مەیدانیک، فریشتەییەکی کەوا سپی، پاتۆل سەوز لەوێ وێستابوو.

بەهەوای زەمانی (باشا) کە نایب و دەستریۆیشتوو بوو بانگی کرد:

هۆ.. کاکەیی پۆلیس..! کەس وەلامی نەداو.

لیتی چووو پێشەو و گوتی:

کاکەیی پۆلیس لەگەڵ تۆمە!

– من کاکەیی پۆلیس نیم.

– ئەئێ چیت؟

– فریشتەیی رینوینیم.

– دەئێ باشە، هەرچیەک هەئێ، دایرەئێ مودیر لە کۆئێئێ؟

– ئێرە شتی وای لئێ نییە، لە چی دەگەرئێ، کیت دەوئێ؟

– لەو کەسە دەگەرئێم کە بەسەر کاروباری ئێرەدا رادەگا، پیاو ئەگەر

کارئێکی بیئێ بەکئێ بلئێ؟

فریشتەکە تەلیفۆنئێکی کرد و پاشان گوتی: ئێرە راوہستە، ئێستا دێن

دەتەن. تاوئێکی پئێ چوو فریشتەییەکی تری وەکو ئەو کەئێ هەوہل پەیدا بوو

لەگەڵ خۆئێ بردی بۆ لای (خازین)ی بەهەشت.

خازین- فەرموو، دەلئێئێ چی؟

پیرۆت ئاغا- دەمەوئێ وەزعم نەختئێ باش کەئێ.

- بهوردی پیم بلی پیداوېستت چييه و چت دهوئ.
- پیداوېستم بهه موو شتيکه، نه کهسيک ههيه کهوشم بۆ دانئ، نه نوکه ران هه ن دهسته ونه زهرم راوېستن، نه فەراش و چايچيم ههيه و نه ئەسپ و تانجی و تووله . هەر هيچم نيهه .
- ئەوانه ی گوتت ليتره نين و سه رناگرن.
- دهی باشه، دپيه کم بدهنئ، خوّم هه موويان جييه جيّ دهکه م.
- ئيره دپي لي نيهه .
- ده هينديکم مسكين بدهنئ، خوّم به شەق دتيان پي دروست دهکه م.
- ليره کهس نادريته دهس کهس و کهس ناتوانئ شەق بوه شيئ.
- ده خەرمانیکم پيشان دهن بيسووتينم .
- خەرمانمان نيهه .
- دهی پيم بلي گاگهل له كوئ ههيه تا بچم بيرفينم .
- ئيره گاگه لي لي نيهه .
- ده ئەسپيک و دوو تانجيم بدهنئ بچم راو بکه م.
- ئيره راوی لي ناکرئ .
- ده کهسيکم بۆ پهيدا کهن قوماری له گهل بکه م .
- ليره قومار ناکرئ ..
- ده کهله و ملهيه کم پيشان دهن بچم خه لکی لي رووت که م .
- ليره جه رده بي و راو رووت نيهه .
- ئەي چۆن رابويزم؟ ئەمه چ به قوره گيراويکه هه رچيهه کی ئەسبابی ناغايه تيهه لي دهست ناکه وئ؟
- ئا ئەم کاوول بووه بۆ پيتان دهگوت: «فيها ما تشتهي الأنفاس وتلذ الاعين»؟
- هيچ نه بي ئا له و خه لکه چوار کهسم بدهنه دهست، چوار (سه گباب)يان پي بليم و دلم نهختي سووکناييي بيت .

- لیره هه موو کهس وهک یه کن، کهس ناتوانی (سه گیاب) به کهس بلّی.
 - ها... شیوعیه کانیش هه ر ئەم جوړه فسانه یان ده کرد. رهنگه له گه ل
 ئەوان کهین و بهینتان هه بی.

خازین- نا کارته کهت بیته بزانه!
 پیروټ ئاغا- کارته کهی دهرهینا و دایه دهستی.
 خازین روانییه کارته که و گوتی تۆ بچۆ دهرهوه تا پاشان بانگت ده کهم.
 هه لّی گرت و ته لیفونتیکی کرد بۆ مالکی جهه نه م:
 - لای ئیوه پیاویکی وا هه یه ناوی (مام پیروټی گاوان) خه لکی پیروټ ئاوا
 بی؟
 - (دوای تاویک)- به لّی هه یه.
 - بینتره ئیره.
 دوو یاساوی جهه نه م مام پیروټیان هینا. مام پیروټ کابرایه کی رهقی،
 وشکی، دووکه لای و لاهه لپروزاو.
 خازین- مام پیروټ! بۆچی کارته کهی خۆت داوه بهو کابرایه؟
 مام پیروټ- من نه مداوتهی. ئەمانه له زه مانی (تموین) هکه وه فیر بوون هه ر
 کوته کاغه زیکمان پّی بینن لیتمان دهر فینن. که کارته که یان دامی، رفاندی. ئەو
 تیروته سه ل و باوی قاچی خۆش بوو، رای کرد. من ئەوهنده ی ته کانم دا هیزی
 ئەژنۆم نه بوو، نه یگه ی شتمی.
 خازین- (رووی کرده یاساوله کان: ئەم پیاوه لیره ده بی. بچن له جیاتیی
 ئەم، ئەو کابرایه ی دهره وه به رن. یاساوله کان چوون، هه رییه که ی دهستی دا
 هه نکلیکی پیروټ ئاغا که بیه ن.
 پیروټ ئاغا چه پا و چه پ لّیان وه ستاوه و نه راندی:
 سه گیاب! بۆ ئەوهنده ناره سه ن و بی ئەده بن. یاساوله کان دوو سی گورزی
 ئاگرینیان سره وانه ناوشانی و پّیش خۆیان دا. که گه یشتنه دهرگه ی

وه لاميكي زيرهكانه

شهوئ مابوو مستهفای نانهوا له گهل شاگردهکانی خهريکی تهندوور داخستن و ههوير شيلان بوو، له بهرهبهپانهوه دووانيان گونتيکی دهگرت، يهکيان دهیکردهوه، مستهفاش بهو چلهی هاوينه له بهر تهندوورکه ويستابوو، نانی پيوه دها. يهکي له شاگردهکانيشی لهسهه پيش خوانهکه دانابوو نانهکان بفروشي.

بهپانی زوو له پيش هه موو که سدا کارگرهکان دهاتن، ههريهکهی چند نانی دهکړی و بهپهله دهرويشت تا خيرا بگاته سهه کارهکهی، نهکو نهو روژه کاری دهست نهکهوی يا ههقهدهستی کهمتری بدهنی. تاويان گهرم بووبوو، هورووژمی نانکر نهختی هیدی بووبووهوه، مستهفا بهيهکي له شاگردهکانی گوت:

– روژه چاپهکه لي ني و بچو هيندي پهنير بکړه با له دهرفهتدا نانهکهمان بخوين!

لهو ومختهدا حاجی رهحيم وهکو مانگا و گوپرهکه، نوکهرهکهی وهدواي خوئی دابوو پينج – شهش نانی پي هه لگرتيوو، پهيدا بوو. هيشتا بهتهواوی نهگهيشتبوو بهردووکانهکه نهړاندی:

– نهوه کوا مچهی نانهوا؟

مستهفا گوئی له دهنگی حاجی بوو، هات، بهقولي کراسهکهی ئارهقی تهويلی سړی و گوئی:

– حاجی ئاغا فهرموو!

– چی فهرمووم؟ نهوه نانه بو منت ناردووه؟ نابي خه لک بناسن و قهدری خه لک بزائن!

مستهفا (زۆر بەمەندی و لەسەرخۆ):

حاجی ئاغا ببوورە، ئیمە نانی راسپاردەمان نییە، نان دەکەین و دای دەنێین، هەرکەسێ تر بۆ خۆی هەڵدەبژێرێ و دەبیا و دەروا .

- نابێ ئاگات لە دەمی خۆت بێ، ئەو وەلامە بەمنی دەدەییەو؟

- بەلێ وەلامە و راستییەکەشی هەر ئەوویە، من توورە نابم و هیچی خراپیشم نەگوتوو. (جەنابت!) لەخۆراییی توورە دەبی، نانهکان خراپییان چییە؟

- چۆن خراپییان چییە، ئەوەتا هەر هەویرن ناخوڕین.

- حاجی ئاغا، بروانە نانهکانی سەر پێش خوانەکە. برژاویان تێدایە، کەم برژاویان تێدایە، هەرکەسە حەز لە جوۆریک دەکا، کڕیار دەبی خۆی هەلبژێرێ، پێم گوتی ئیمە نانی تاییهتی بۆ کەس ناکەین.

- چۆن ئاوا لەگەڵ من دەدوویی، تۆ من ناناسی، نازانی من کیم؟

- بۆچی ناتناسم، (جەنابت!) حاجی قۆیتاسی. «ئەم کابرایە لە پێشدا پێیان دەگوت قۆیتاس سوتخۆر، پاشان کە دەوڵەمەند بوو، چوووە حەج و ناوی خۆی نا حاجی رەحیم».

- دەی خوا موبارەکی نەکا، وامان لێ هات؟ من سەدی وەک تۆ کرێنشینم هەیه. نەختی بفا مە و بزانه چۆن لەگەڵ خەلک دەدوویی!.

- زۆر باش دەفامم و دەزانم لەگەڵ خەلک بدویم. منیش سەدان کەسی وەک تۆ ناخۆرم هەیه و لایەکی ئەم شارە نانی من دەخوا.

بیری نوێ ژمارە، ۲۶۳، ۱۰/۲۲/۱۹۷۷

فهره‌نگۆک

محهمەدی مه‌لا که‌ریم به یارمه‌تی‌ی مامۆستا عه‌بدوڵای حه‌سه‌ن زاده
ئاماده‌ی کردوه

زێخی زۆر بێ.	ئ
بیلا: به‌ره‌یوان.	ئالوودار: داری گه‌وره‌ی سه‌ربان بێ
پ	گرتن.
پنگه‌ل: پوونگه‌ی پیربوو.	ئانه: عانه.
په‌سا: قۆرخ.	ئاوه‌نیا: زه‌وی که‌ به‌ ئاو لێنان نه‌رم
په‌سته: په‌سته‌ک.	کرا بێته‌وه‌ بۆ تۆو تیدا
پێ پیرۆزانه: پێ و قودووم خێری.	داچاندن بێ چاوه‌روانیکردنی
پیتۆل: زرنگ.	په‌له.
ت	ئه‌ستێور: داری که‌ سالی پێشوو
تاژی: تانجی.	بنیشتی لی نه‌گیرایی؛
تاسکه‌تاسک: به‌ ناز پۆیشتن.	حه‌یوانی نه‌زاو که‌ به‌چکه‌شی
تاو: هه‌تاو، خۆر.	له‌ سکدا نه‌بێ.
تاو هه‌لات: خۆر هه‌لاتن.	ب
تای ته‌وراس: ناوه‌راستی ته‌وراس. به‌	بژۆز: مندالی جوولاو.
کینایه‌ بۆ ئاماده‌یی به‌کار	بژوین: شوینی له‌وه‌ی زۆر.
ده‌هینرئ.	به‌رکۆزه: دوو تاله‌ به‌ن به‌خه‌یان بێ
تراویله‌که: ره‌شکه‌ و پێشکه‌کردنی چاو.	گری دها.
ته‌بایی: ریکوپیکی، انسجام.	به‌ستین: ئه‌مبه‌ر و ئه‌ویه‌ری چه‌م که‌

تەبىكە: جۆرە داۋىكە بەسەر چالنىكى
سەر بەتەختە گىراۋەۋە ساز
دەكرى بۇ ئەۋەى گىانداری تى
بكهوئ و بىگرن.
تەبەك: تەبەق، سىنى.
تەمال: كەروئىشىكى لان گرتوو.

ج

جەغز: دائىرە.
جەندەك: جەنازە، لاشە، كەلاک.

چ

چەك چن: چەك لى كۆكراۋە.

ح

حەشار: حەشارگە.

خ

خاراۋ: چەرمى خۆشكراۋ.
خاكىنە: خاكى، متواضع.
خەزا: غەزا.

د

دەرۆست: دەرەقەت.
دەوسىيە: فايل.

ر

رنوو: بەفرى كەلەكە كىردوو كە با و
شتى وا ھىنابىتى.

رووشەلى: پىروۋىيى.
رەپستە: شىنايىي سەر ئاۋەنيا.
رەشانگە: شوئىنى بەفرى لى نەبارىيى،
يا چوۋبىتەۋە.
رەشايى: دانىشتوۋى لادى كە ھىچى
نەبى.
رەۋانئىناسى: علم النفس.

ز

زەرد و زۆل: باش برزاۋ.
زەنوئىر: لەۋەرەگە كە ھەيوانى
نەچوۋبىتتى؛ شوئىنى سازگار.

س

سالدات: سەرباز (بە روۋسى).
سفتەباز: كومپىيالىساز، بۇ قەرزدان
بەخەلك.
سەراۋەرد: ئىۋانى دوو پارچە زەۋى.
سىيىي: سىياھە، لىستە.
سىپىيە: سەنگەر.
سىسەرە: سىسەرک.

ش

شىلگىر: توۋرە، كەسى سوور بى
لەسەر شتى.

ف

فىزمالک: تەقلە بەردنى رىۋى،
خۆدزىنەۋە.

ق

قرت: زاق و زووق،
قورم: دۆرنج، دووکه‌لی به‌بنمیچه‌وه
شۆرپووه‌وه.
قورماوی: دۆرنجاوی.
قهرهم: زهل، قامیش.

ک

کاباره: کاباری.
کادین: کادان.
کریپوه‌پیچ: ئه‌وه‌ی کریپوه راپیچی
کردبی بۆ شویتی.
کۆچه‌له: کاسه‌یه‌ک له دار یا له قور
دهنری به بهری درمخته‌وه
بنیشتی تی داچۆری.
کوزوو: کز و باریک.
که‌په‌سیسه: پرووشه به‌فر که کزه‌با
هه‌لی بری.
که‌کره: ژاله، تال.
که‌ما: گیایه‌کی کویستانییه‌ه‌یوانی
لی ده‌له‌وه‌ری و ده‌شیبیرنه‌وه و
وشکی ده‌که‌نه‌وه بۆ زستان.
که‌ماجاری: جاره‌که‌ما.

گ

گلیره: ورده تهرزه.
گۆر: تهختان.

گۆرین: معهود.

گۆله‌داسوو: دهردیکه ره‌شه‌ولاخ
ده‌یگر، زیاده گۆشتیکی وه‌ک
چقل له‌سه‌ر لیو و زمانی
دهرده‌چی.
گه‌رال: توپژال.
گه‌وز: قه‌وس؛ ئه‌و نیو دائیره‌یه که له
هه‌له‌پنانه‌وه‌ی داسه‌وه بۆ دره‌و
په‌یدا ده‌بی.

ل

له‌چهر: به‌رجاو ته‌نگ.
له‌حاند: له ئاست.
لیزگه: زه‌نگیانه‌ی هۆنراوه.

م

ماشهر: کلافه‌ی به‌نی له‌سه‌ر دوو ئه‌ژنۆ
هه‌لکراو.
مافنگی: نابووت.
مالۆسکه: دانی جیاکراوه له کاتی
شه‌نکردنی خه‌رماندا.
میشکه به‌کورک: میشکه به‌کری.
مه‌خته: کریی زه‌وی که دهره‌به‌گ له
جووتیاری ده‌سه‌ند به‌رانبه‌ر
به‌وه‌ی که زه‌وییه‌که‌ی داوه‌تی.
ئهمه سه‌ره‌رای مولکانه‌یه.
مه‌زرا: مه‌زرعه، کینگه.
مه‌شقاله: مه‌شکه‌له.

میسوار: زەرد وەك مس.

ن

نوال: نێوان دوو گەردی بچووک کە
بەفری درەنگ برواتەو و
گیای درەنگ لێ بروی.

و

وێم: قودووم، قوم.

سەردەپەری: بۆی دەردەچوو.

ه

هاوکەوشەن: هاوسنوور.
هاوئێکردن: جوێکردنەوێ کار و بەرخ
لە دایکیان.
هەدا: ئۆقرە.

پېرست

5	پيشه‌كی چاڼی دووهم
7	سه‌رته‌تا
14	پيځه‌نيزی گه‌دا
20	عاده‌تی بازار
27	بیهینه، نه‌مما ناوی مه‌به
33	تاج و ته‌ختی کوپخا هو‌مه‌ر
40	ئاغا وه‌جاخی رو‌شنه
47	خه‌ملی په‌موو
53	سه‌رفیتره
59	كه‌شكو‌لی جادوویی
69	شه‌هیدی زولمه، كفن و شو‌ردنی ناو‌ی
74	نووشته‌كه‌ی ئامینه خان
82	هیلکه‌ی هادی خانی
91	قورئان خویندن له جیاتیی پاره‌ی به‌رتیل
97	نه دیداری حاجی، نه خه‌وی مزگه‌وت
103	چای دیواخان
110	هه‌ستکردن قه‌ده‌غه‌یه
116	پیلانی دوژمن
121	جایزه‌ی كۆمیته‌ی ئاشتی جان‌وه‌ران
128	راگه‌یانندی مافی جان‌وه‌ران له نزاری (یانکی)
141	پیشوازتیکی برایانه
145	وه‌لامیکی زیره‌كانه
147	فه‌ر هه‌نگو‌ك

